VISIT…

LANZAROTE

Caliente.COM

Swedens finest - issue 10

KILROY

Marvel

ape

Ringo & Dekis

Tunga intervjuer

Konst, graffiti och tags

KILROY
GRAFFITI MAGAZINE

photo: alexander basile

carhartt

work in progress - exclusive distributor for europe © 2[illegible]3 carhartt inc. USA ® carhartt and carhartt logo are registered trademarks of carhartt inc., Dearborn, Mi 48121 U.S.A.

kilroy X – swedens finest

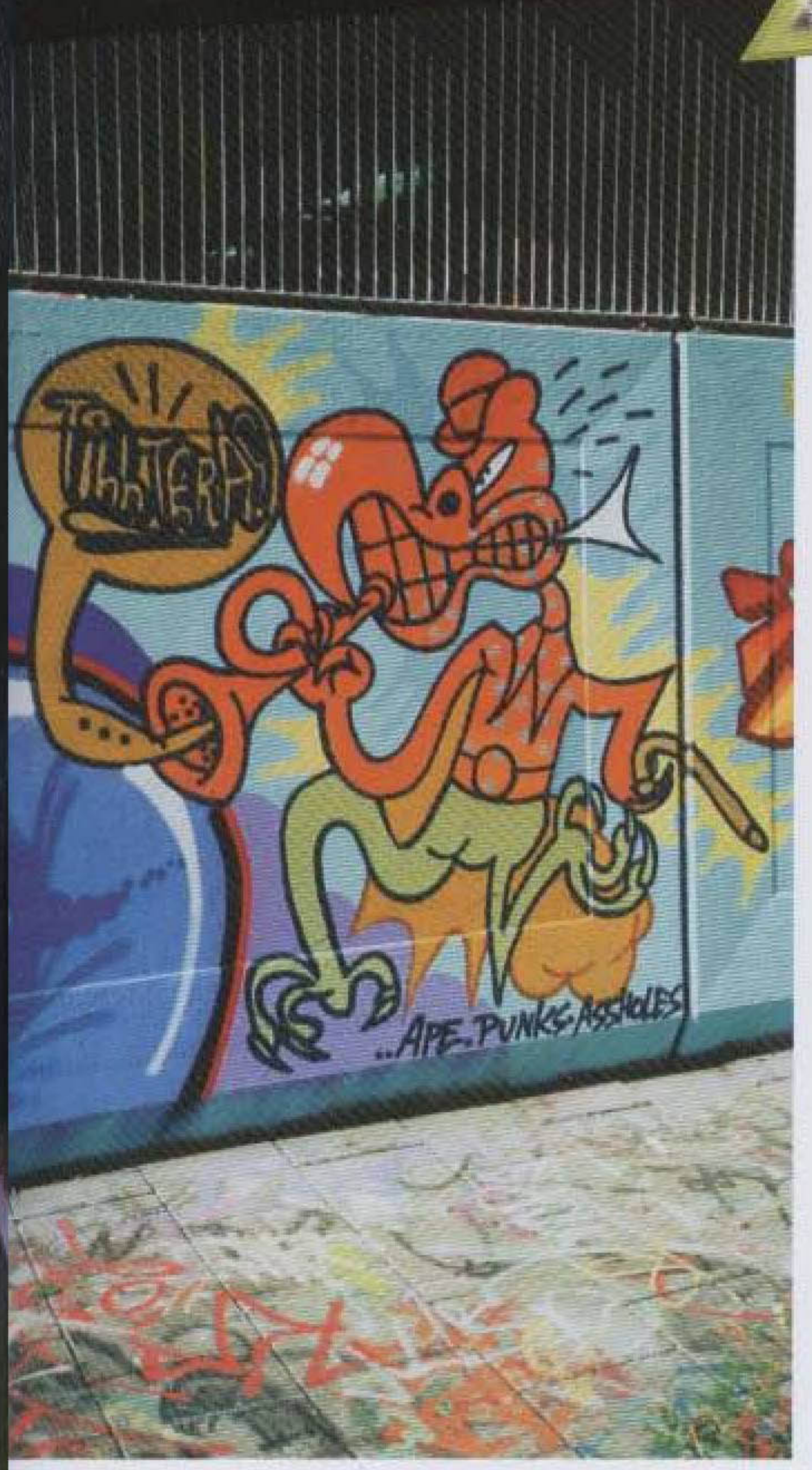

KILROY
GRAFFITI MAGAZINE

REDAKTÖR & ANSVARIG UTGIVARE
Pärra Andreasson

LAYOUT
Alexander Mata
Josue Motta

MED REDAKTÖRER
Alexander Mata
Ulrika Mars

ANNONSÖRER
Montana cans
Carhartt

PÅ FRAMSIDAN
WUFC

WWW
www.kilroy.nu
info@kilroy.nu

Its the
Bling-Bling
issue!
...Babee Baybeh!

lil' Dekiz
3 years n caught up in thu game...

vad är Graffiti?

Nolltolerensen är död. Både i Sverige och Danmark. Målarna i Norge har också satt igång en process vilken garanterat leder till att nolltolerensen upphör även där. Inte minst tack vare boken, "Gatugalleriet", av Cecilie Höigard. I Finland finns den kvar och verkar så förbli. (Nolltolerensen är en Nordisk idé. I Norden föddes den och i Norden skall den dö. Vill Finland stå vid skampålen sist så. Pori Björneborg planerar Meeting Of Styles i år...)

Det är inte bara Nolltolerensen som är död. De ivrigaste graffitimotståndarna är också borta. Birgitta Rydell(fp) och Kjell Hultman (SL) för att nämna de mest tongivande. Företaget Falck är också borta. Med Falcks militanta klottergrupp kom våldet. Nu är även de borta. Kärlek.

Kultursverige har börjat arbeta med graffitin. Målare får rum överallt. Det öppnas legala väggar, det anordnas utställningar och workshops, ungdomsministern Lena Hallengren uppmuntrar att aktivt arbeta med seriösa graffitiprojekt, media visar bilder av graffiti, målare går ut och öppet visar sin identitet trots att de målar olagligt, gamla graffitimotståndare ändrar åsikt, kommuner satsar på positiva alternativ och redovisar minskat illegalt måleri mm

Det har hänt två viktiga saker sedan Nolltoleransen dog. (1). Birgitta Rydells presenterade sin ansträngda Klotterkommission som slutligen ska bevisa hennes hypotes att alla målare är asociala och skall betraktas som kriminella om de inte stoppas i tid. (2) Minister Thomas Bodström försvarar lagförslaget som vill öka straffsatsen för illegalt måleri och berättigar därmed kroppsvisitering och gripandes av människor som ser ut att vara i färd med att klottra olagligt.

Vad är problemet med Birgittas och Thomas initiativ?

1. Klotterkommissionen har bara använt ordet "klotter" i sin undersökning. De har frågat en ohygglig massa människor om de någonsin klottrat och i slutändan funnit att de som svarat jakande oftast begått andra former av brott. Med detta i ryggsäcken menar Birgitta att klottrare, inte skall betraktas som blivande konstnärer utan i första hans som asociala. Det finns en mening i den blytunga rapporten om graffiti. Där erkänner undersökarna att graffitimålarna inte ingår i denna kategori. (Kan inte låta bli att undra över om asociala människor ofta blir konstnärer... jag personligen känner mig väldigt ofta asocial... Vad vill Rydell göra med asociala? Sterilisera? Ibland blir asociala människor de som banar väg för livsviktiga förändringar för hela folket.)

2. Thomas, som hela hiphop rörelsen tyckte var cool, efter att han breakdansat och därmed visat sig vara på den nya generationens sida, helt plötsligt sliter fram nolltoleransens idéer, som helt och hållet är fabricerat av Kjell Hultman (sparkad SL tjänsteman och polisanmäld för olagligheter i samband med graffitiproblematiken), och vill genomföra absurda polisiära och lagstiftande metoder mot graffitimåleriet trots att dessa metoder är helt verkningslösa. Vart har du hållit hus ministern, när det kommer till fakta? Thomas säger själv i en intervju, (Aftonbladet 030207) "Vid en avvägning om effektiviteten och integriteten är effektiviteten viktigast." Effektiviteten han pratar om är direkt kopplad till den sparkade Kjell Hultmans massiva Nolltoleransens idéer. Dvs, ingenting som kan bevisas. Thomas vill alltså integritetskränka oss trots att det inte finns någon hållbar motivering bakom. Om man nu inte räknar den polisanmälde Kjell Hultman som en sådan. Hur mycket nedmontering skall vi acceptera? Att skylla på klottret för att instifta kroppsvisitering och åtal för "anstiftande till klotter" för att du har en teckning och färg hemma?

Vad är då graffiti? Svara på det!

I detta nummer av Kilroy så kollar vi tags, throwups, streetart och annat som har med det offentliga utrymmet att göra.

Ruskig
Pärra Andreasson

KILROY MAGAZINE
Box 212 - 114 79 Stockholm - Sweden

The Streets

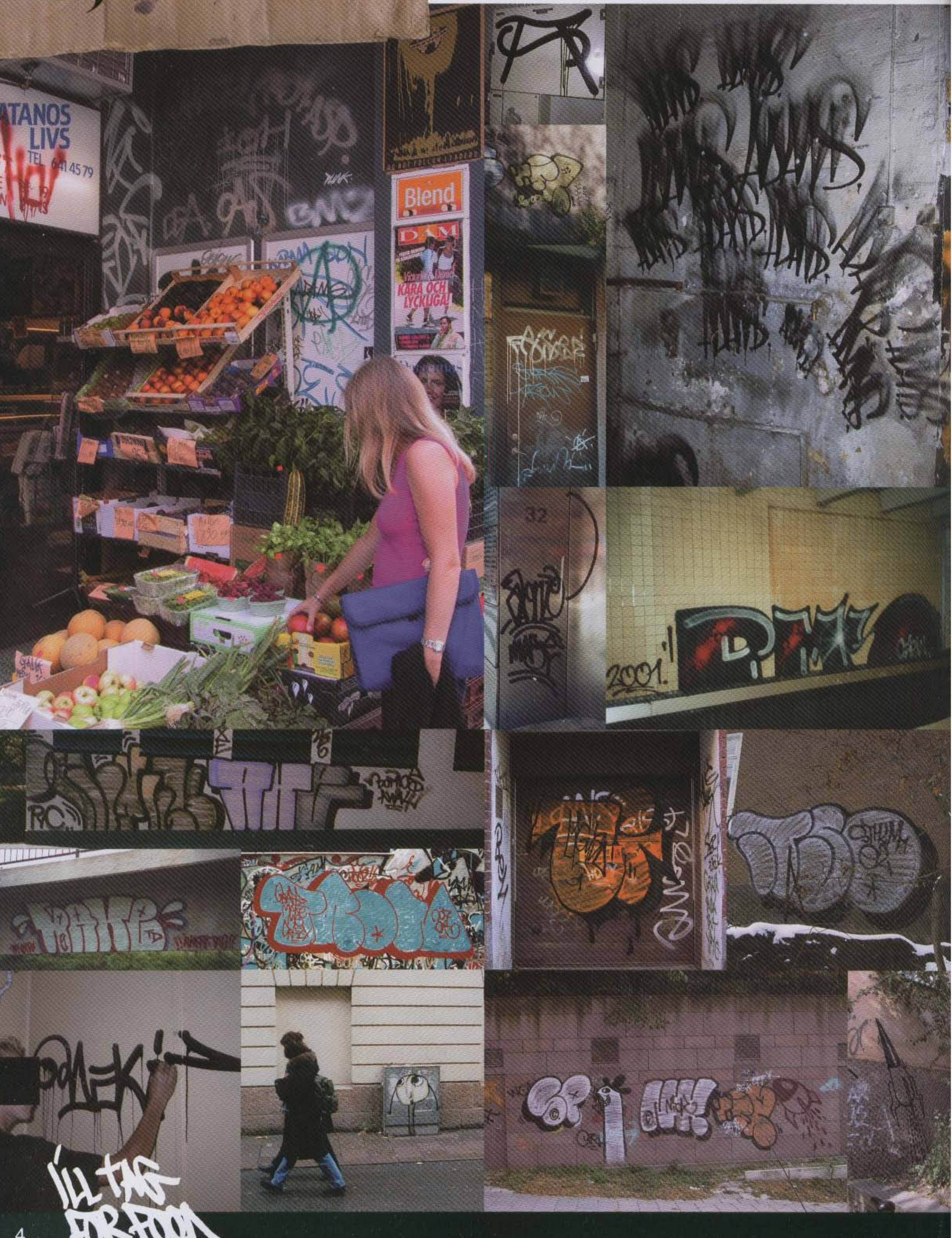
ATANOS LIVS
TEL 641 45 79
Blend
DAM
KARA OCH LYCKLIGA!
2001
I'LL TAG FOR FOOD

Kilroy

Send your photos:
Box 212 - 114 79 Stockholm - Sweden

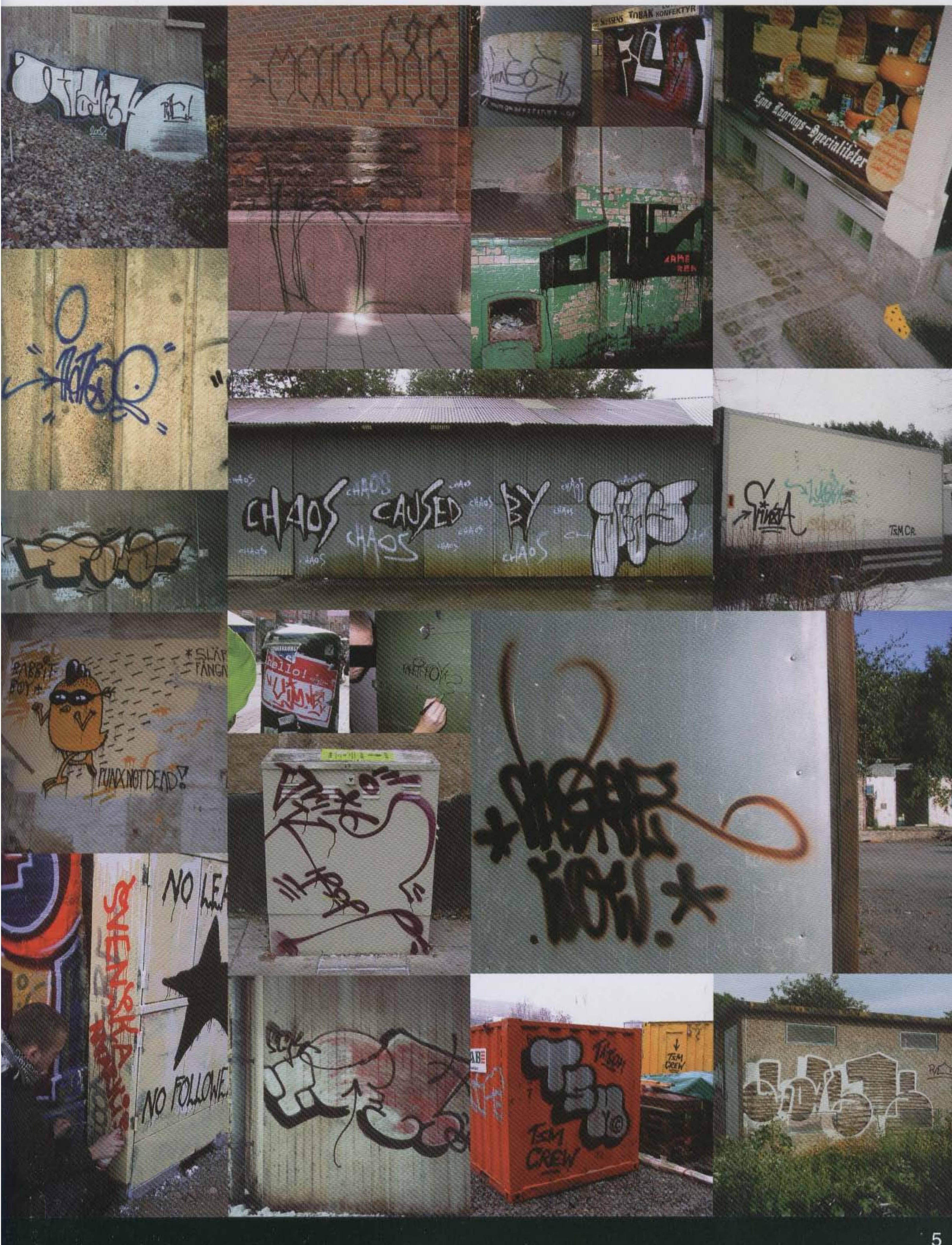
MEXICO 686
CHAOS CAUSED BY CHAOS
PUNX NOT DEAD!
Hello!
SVENSKA
NO LEA
NO FOLLOWE
TSM CREW

The Streets

Kilroy **Send your photos:**
Box 212 - 114 79 Stockholm - Sweden

THROW UP IN A TAXI!
we are the happy family
I WANT MY PLANET BACK
AKAYISM
DEAN IGH
RING THE ALARM

The Streets

Send your photos:
Box 212 - 114 79 Stockholm - Sweden

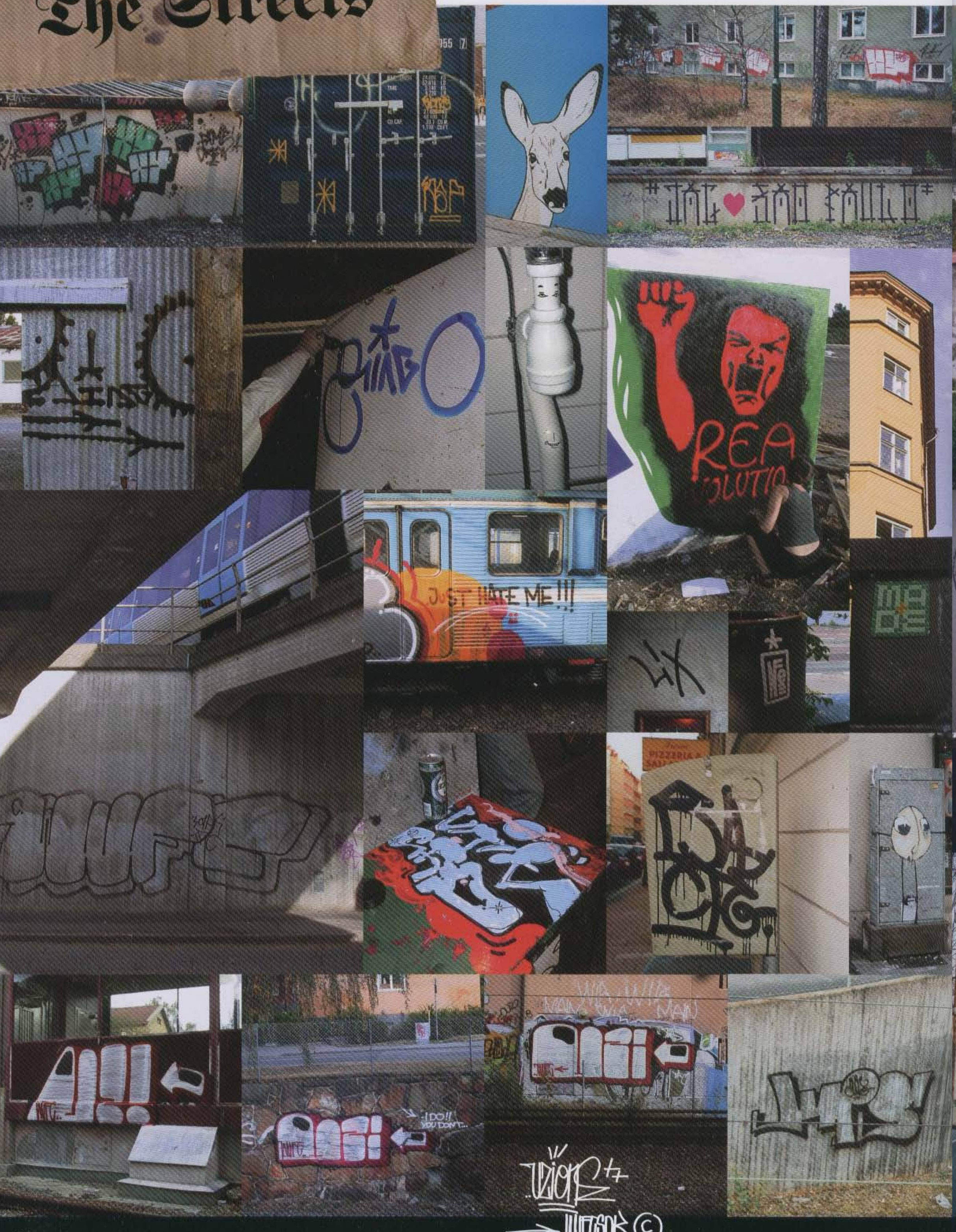
JAG ♥ SAO PAULO
REA
VOLUTIO
JUST HATE ME!!!
I DO!! YOU DON'T

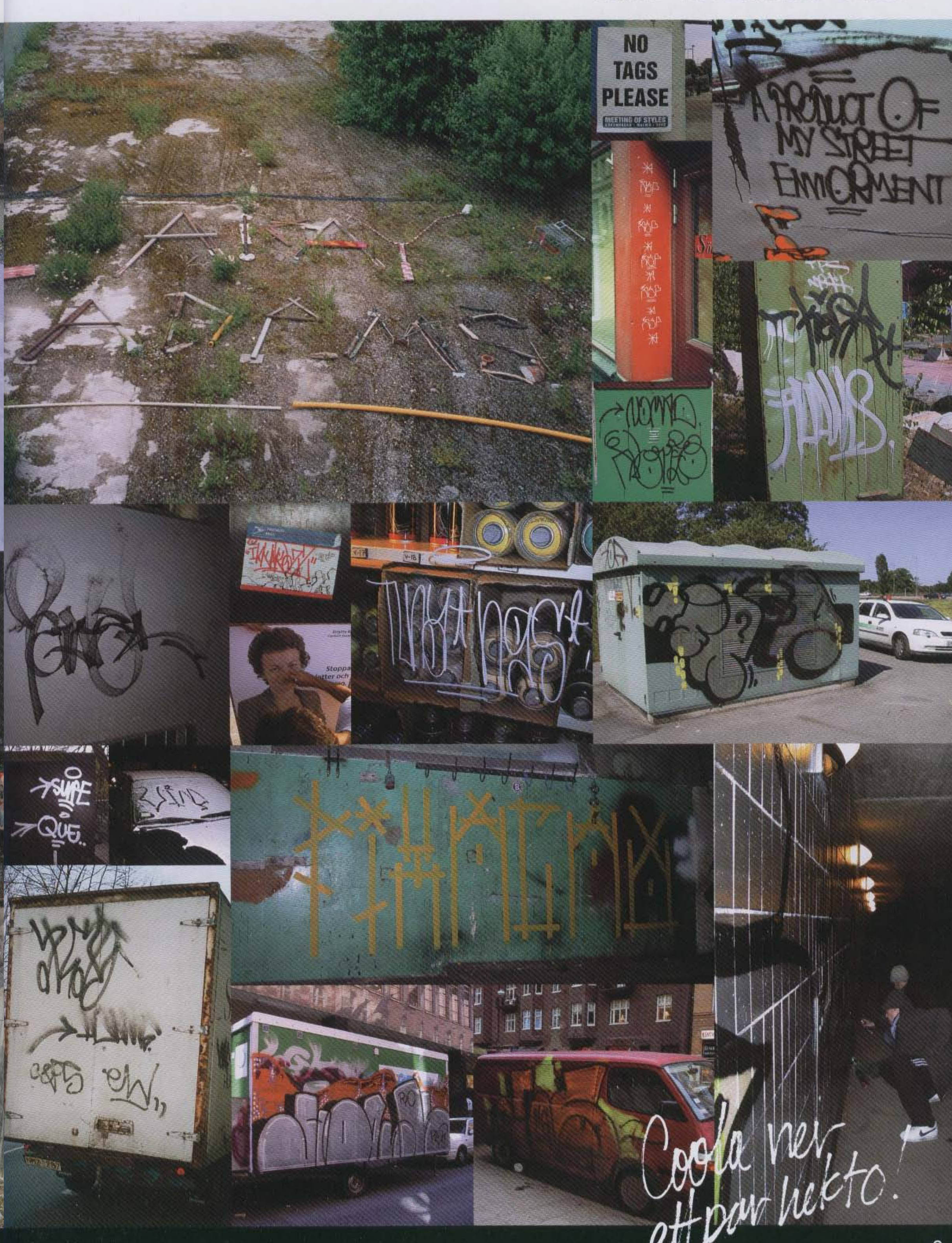
NO
TAGS
PLEASE
MEETING OF STYLES
A PRODUCT OF
MY STREET
ENVIORMENT

Coola ner ett par hekto!

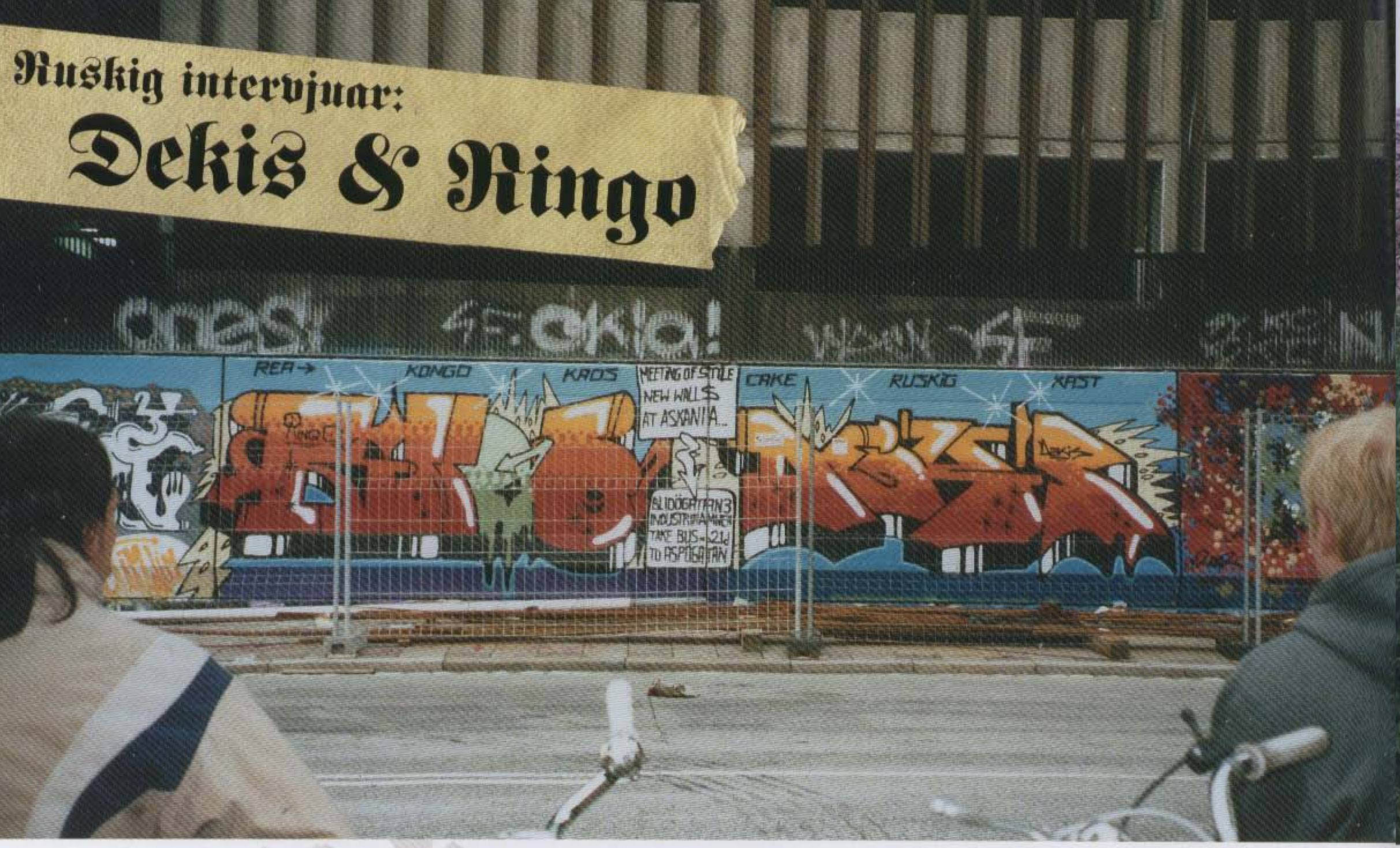

Ruskig intervjuar:

Dekis & Ringo

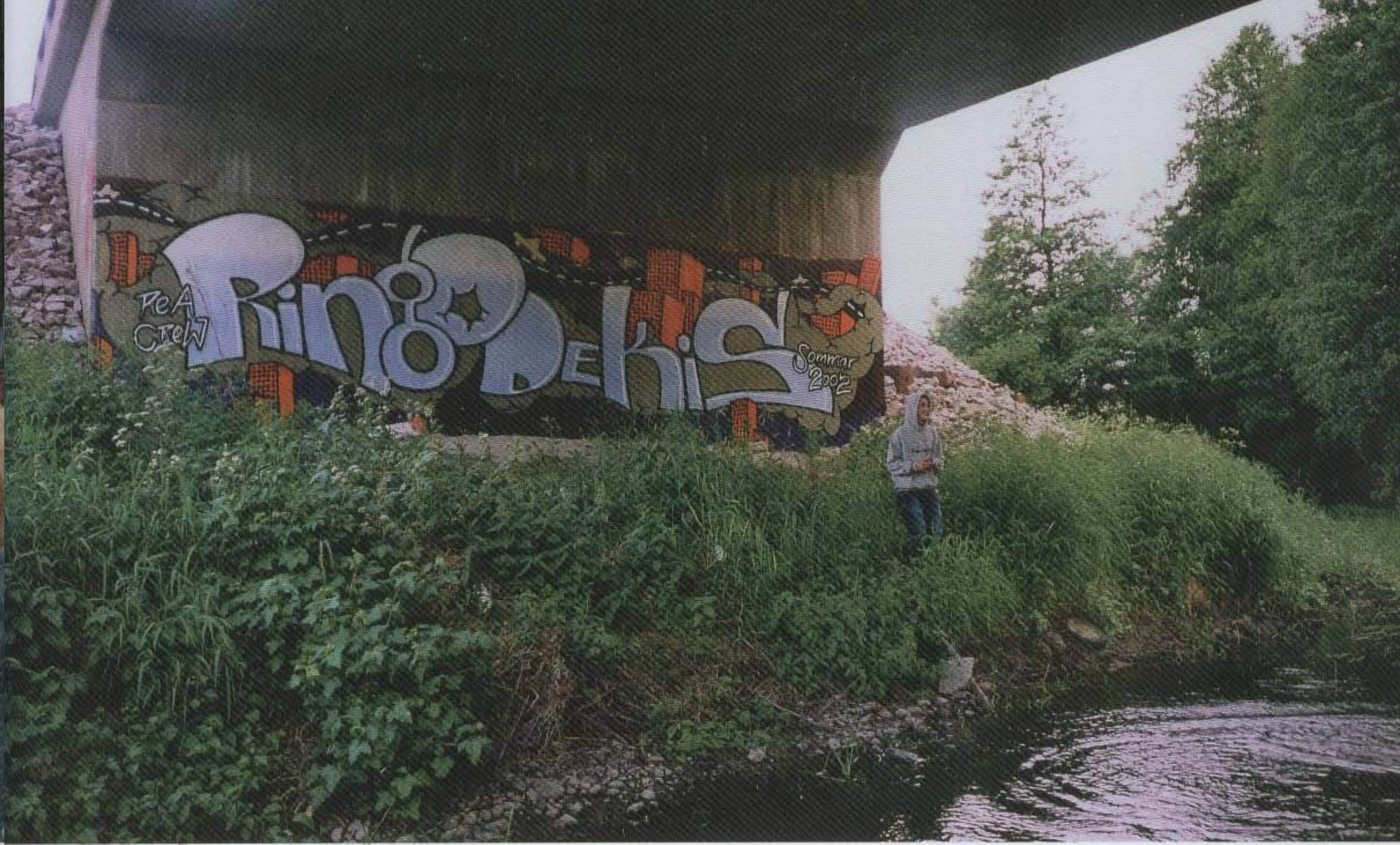

Ringo, Dekis - Uppsala

Ruskig: Tjena! Läget?

Ringo: Det är lugnt nu. Målar inte så mycket. Jag jobbar som jag aldrig har jobbat förut. Med mina ungdomar. Just nu är jag på kvällsungdomsgården och bowlar. Jag får betalt för det. Att bowla.

Dekis: Det är stabilt faktiskt. Sitter och målar på en tavla, just nu. Det är en bild som inte är riktigt klar. Finputsar, förstår du.
Dekis står det såklart.

Ruskig: Är det viktigt att hela tiden måla sitt namn för att bli känd?

Ringo: Det kan det vara.

Dekis: Ja... hm nej, men för att det är roligt.

Ruskig: Hur länge har du skrivit ditt namn då?

Dekis: 5 år snart.

Ruskig: Har du blivit känd då?

Dekis: Nej det kan jag inte påstå, lite kanske.

Ruskig: Hur fick du ditt namn?

Dekis: Av min käre mor. Varför? Jag inte bara skriver Dekis, jag är det också, tycker hon. Förstår du?

Ruskig: Finns det någon speciell Uppsalastil?

Ringo: BAD, wicked stylee. Seriöst, vet ej. Man är så insyltad att man omöjligt kan få en överblick. Det får en utomstående avgöra.

Dekis: Nej det tycker jag inte. Den är som Stockholmstilen kan man säga.

Ruskig: Att Uppsala bajtar sthlm?

Dekis: Rakt av. Vet ej. Kanske. Inget jag kan sätta fingret på. Det är lite segt att måla i Uppsala.

Ruskig: Det finns ett förslag om legala graffitiväggar i Uppsala. Hur går det?

Ringo: Det verkar kört. Ingen är positiv. Jag hörde på radion att nejsidan är starkare än ja. Jag är faktiskt precis på väg att ringa och fråga Åsa Domeij. Hon är ballast... eller, hon har ballast namn i varje fall.

Dekis: Det verkar som det går åt helvete. Det velar hit och dit. Lite segt från politikerhåll.

Ruskig: Tror ni att någon kommer att måla på väggarna om de blir av?

Ringo: Ja herregud. Det skulle blomstra. Det finns så många som skulle vilja måla på sådana ytor.

Dekis: Det tror jag nog. Det kommer att kladdas hej vilt.

Ruskig: Om det verkligen blev ett 20-tal legala väggar i Uppsala som projektet föreslår. Hur tror ni att det skulle påverka måleriet i Uppsala?

Ringo: Ööh... Folk skulle lägga mer intresse i det estetiska i graffitin. Det skulle också påverka på flera andra sätt... Svårt. Det skulle bli bättre och roligare graf i stan helt enkelt. Mer genomarbetat. Individuellare. Mer färg. Fler skulle också måla på väggarna, inte bara graffitimålare.

Dekis: Det skulle va..., vet inte.., det skulle kanske minska illegalt måleri. Alla skulle bli tokbra på att måla också.

Ruskig: Ni har en utställning på gång? Var?

Ringo: I Stockholm. På ett Galleri. Halvt som halvt klart.

Dekis: Jag och Ringo.
Det börjar närma sig. Till våren. Det är Ringos farsa som fixar det.

Ruskig: Varför ska ni ställa ut?

Ringo: Det låter som ett roligt erbjudande. Och det enda erbjudande jag har. Men jag har varit väldigt oproduktiv senaste tiden. Det går i vågor.

Ringo, Dekis - Uppsala

> "Hon gör tavlor. Hon är duktig.
> **Figurer, landskap och shit...**
> ...med något jävla skogsbryn"
>
> – Dekis om sin Mamma

Dekis: Det är kul. Trevligt. Visa grejer som man lagt ner lite tid på.

Ruskig: Tycker ni att graffiti passar på gallerier?

Ringo: Ja det gör det. Varför skulle det inte göra det? Bara för att graffitin passar i gallerier betyder det inte att den passar dåligt någon annanstans. Tex på väggar och tåg.

Dekis: Ja. Jag vet inte ja. Det gör det väl kanske inte. Ingen aning. Faktiskt. Det är skönast att se det på väggar.

Ruskig: Din farsa är konstnär. Vad gör han?

Ringo: Ja, fast han gör lite allt möjligt. Målningar. Tavlor. Tecken av olika slag.
Han är väldigt intresserad av hällristningar och indiantecken.

Ruskig: Har han påverkat dig?

Ringo: När det gäller graf? Nej. Ingen av mina föräldrar har påverkat mig när det gäller konst. Fast jag har iof målat upp en skiss han gjort en gång. En gubbe i chrome och svart. Jag har aldrig visat den för honom. Varför vet jag inte. Det var länge sen och nu tycker jag att den blev ful och dålig. Jag vågade nog inte visa den från början. Det kändes onödigt för den var olaglig... han skulle nog blivit sur.

Ruskig: Vad tycker han om att du målar?

Ringo: Tidigare ville han inte att jag skulle måla olagligt men nu när jag är stor får jag sköta mig själv. Han tycker om att jag målar. När jag var liten höll jag på jävligt mycket med måleri. Så produktiv borde jag vara idag. Periodvis gör jag mycket men ibland går det inte. Material och tidsbrist bland annat.

Ruskig: Din mamma är konstintresserad hon också? Stämmer det?

Dekis: Ja, det är hon nog. Hon gör tavlor och fotograferar. Målar olja. Hon är duktig. Figurer, landskap och shit. Oorginellt. Klassiska hus med något jävla skogsbryn. Men det är bra.

Ruskig: Har hon påverkat dig?

Dekis: Genom sina bilder? Nej... jag gör ju mest bokstäver.

Ruskig: Vad tycker hon om att du målar?

Dekis: Det går i perioder. Ibland tycker hon att det är för jävligt. Det står burkar överallt. Hon är livrädd för sprayburkar. Att de skall explodera. Om de står för nära en lampa eller ngt. Det kan bli spring på nätterna ibland och det tycker hon är jobbigt.

Ruskig: Vad gör ni om 10 år?

Ringo: Hur ska jag kunna veta det? Mår bra!

Dekis: Vilken jävla fråga! Inte vet jag.

Read it in English!
WWW.KILROY.NU/TEXTS

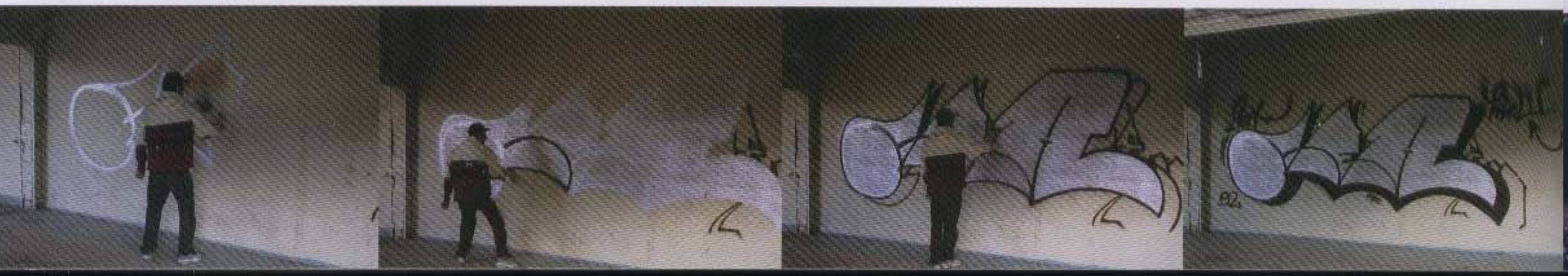

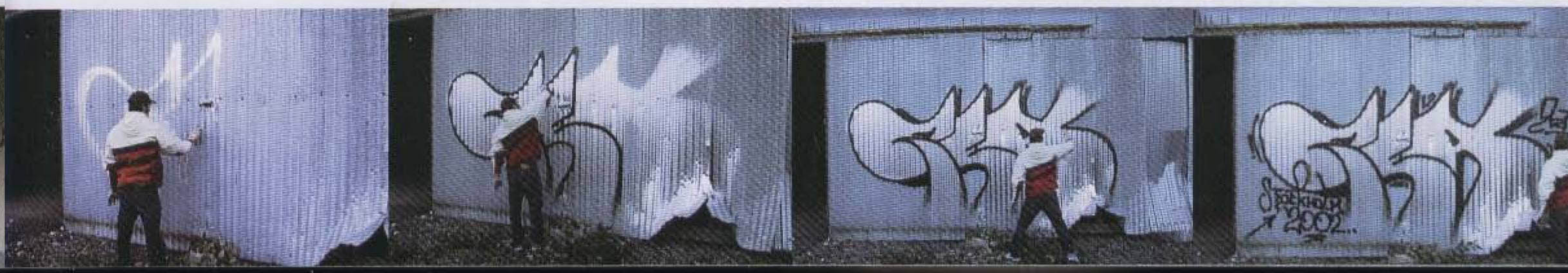

Dekis & Ringo

str8 from thu streets of Uppsala

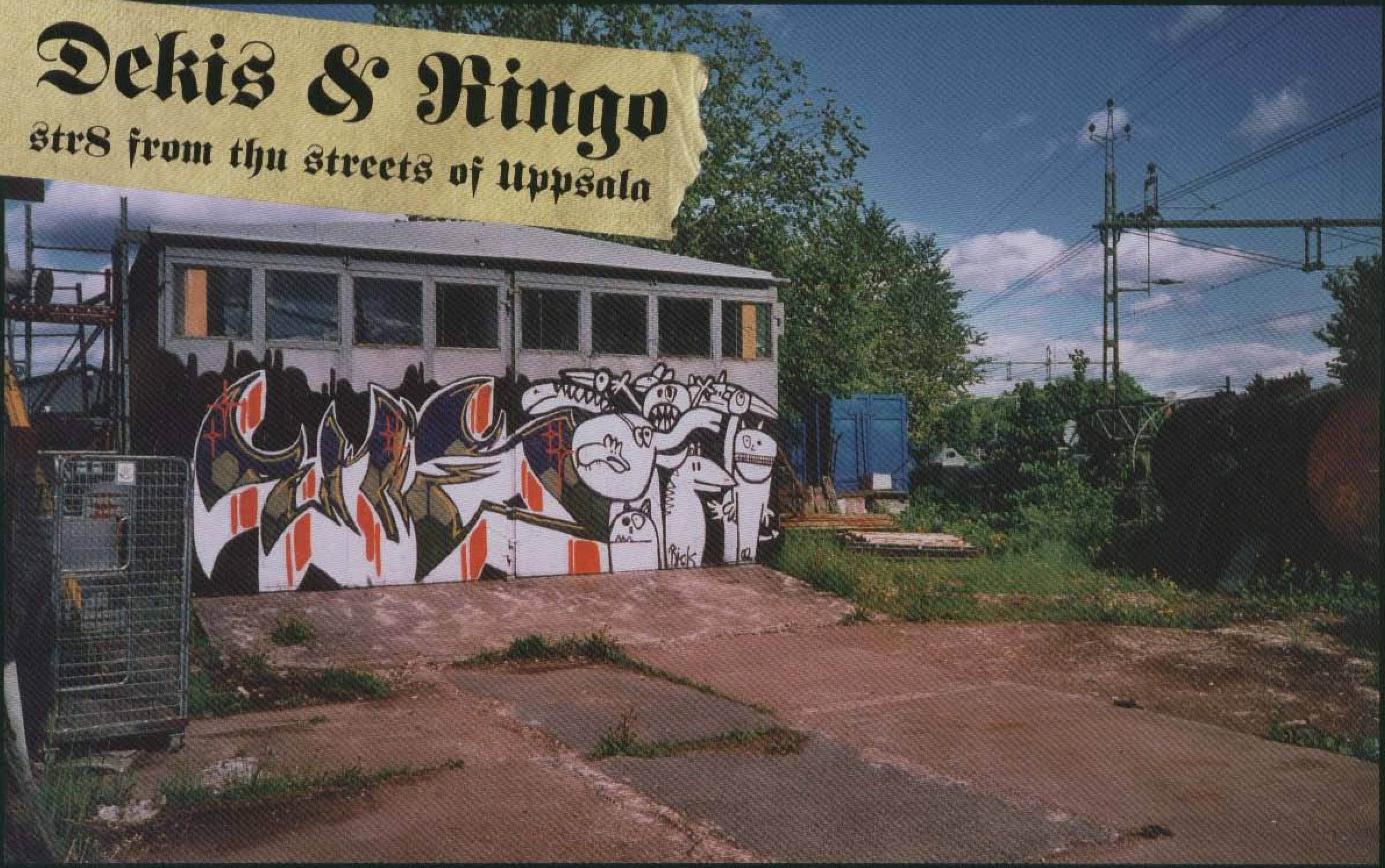

Dekis, Characters: Rick - Uppsala

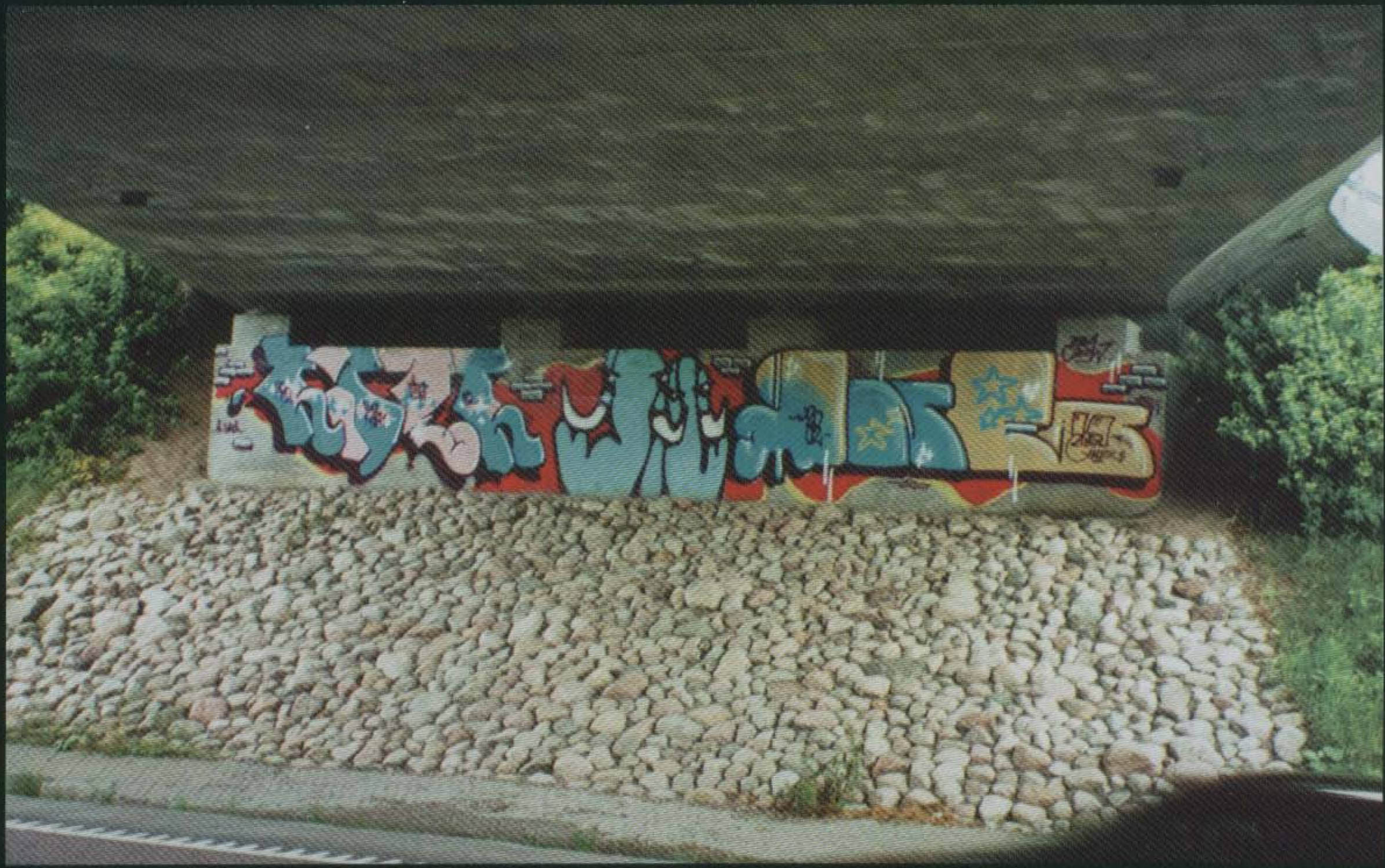

Rider, One, Character: Rick - Uppsala

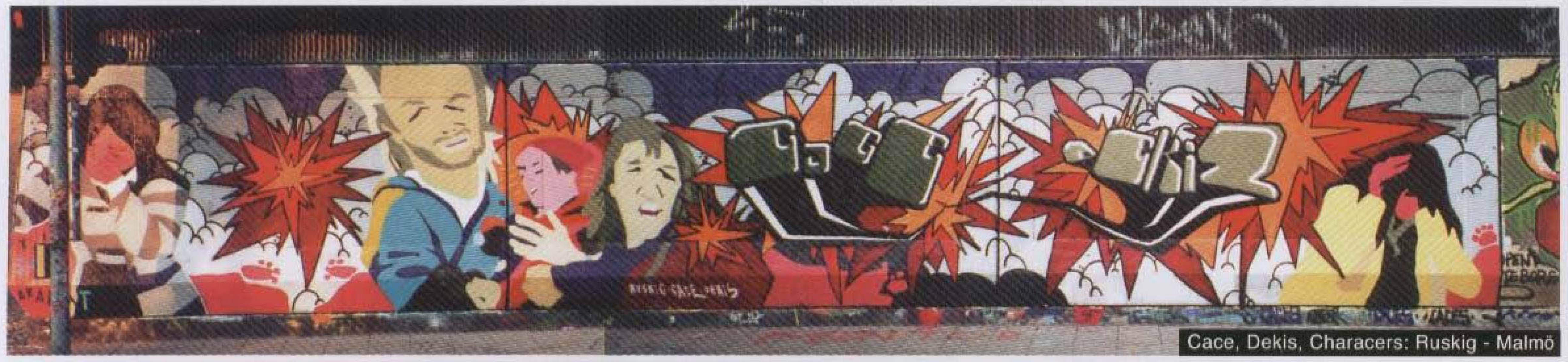

Cace, Dekis, Characers: Ruskig - Malmö

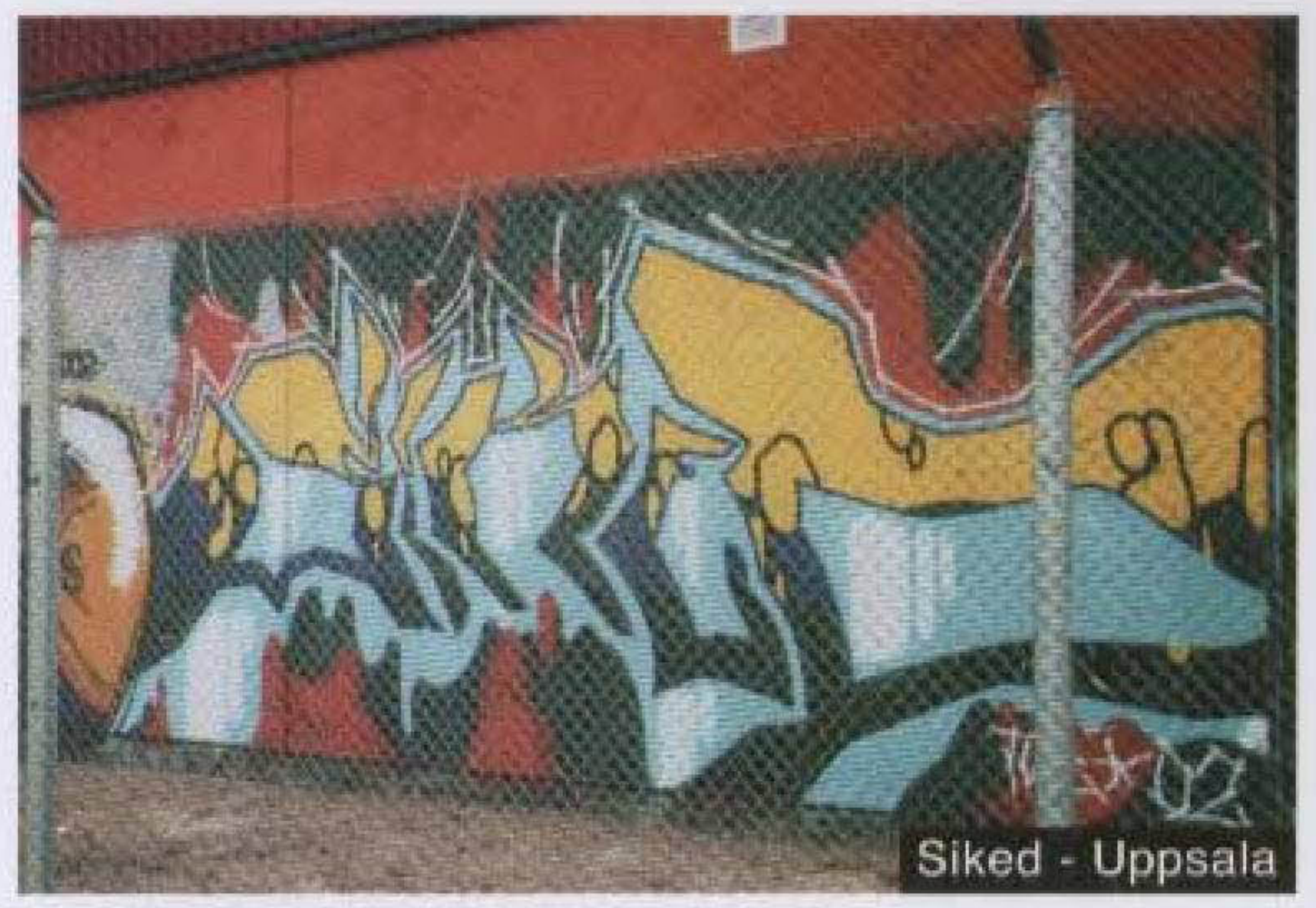

Siked - Uppsala

Kifo - Malmö

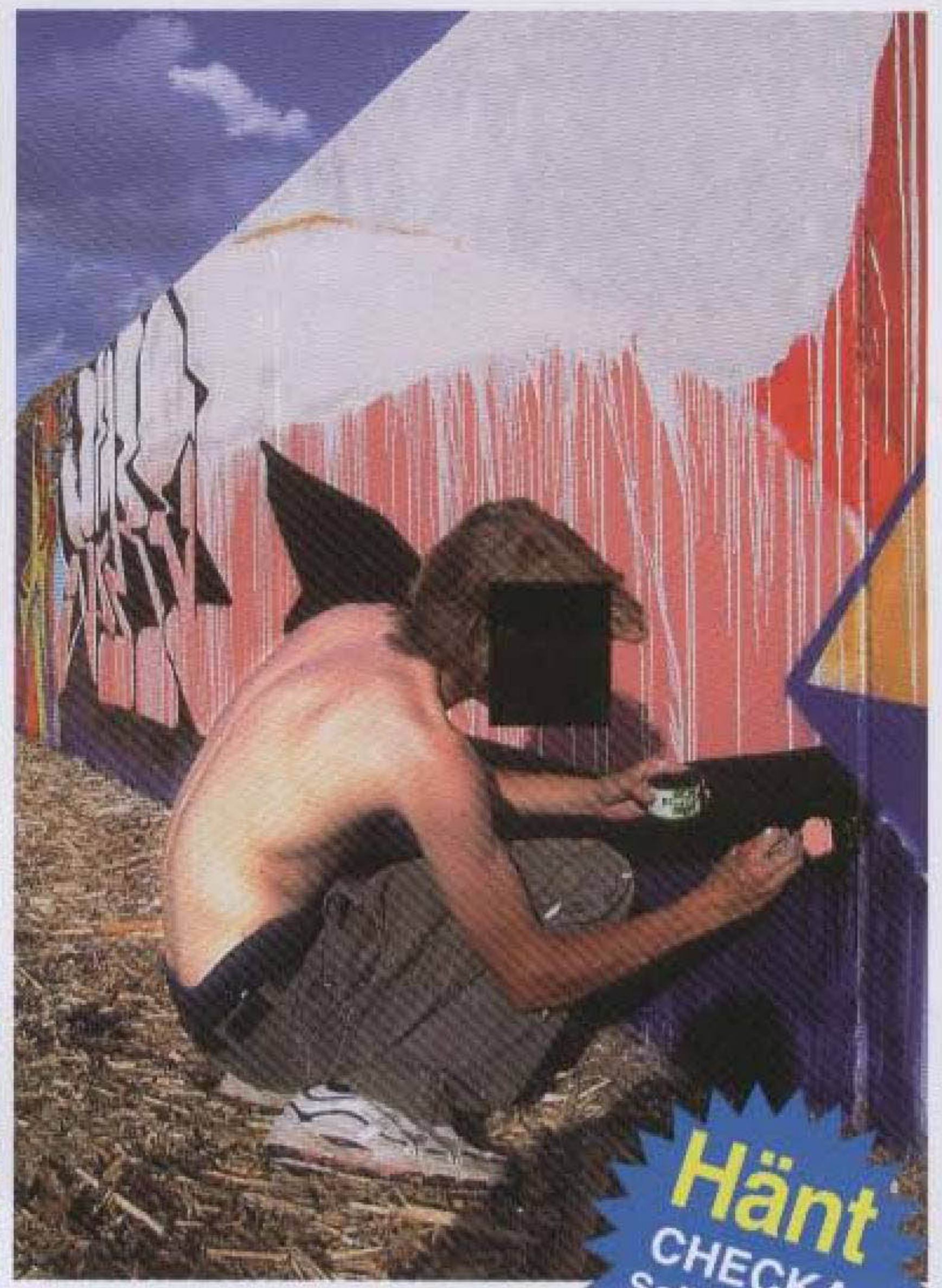

[redacted]

Hänt
CHECKA
Solbrännan!

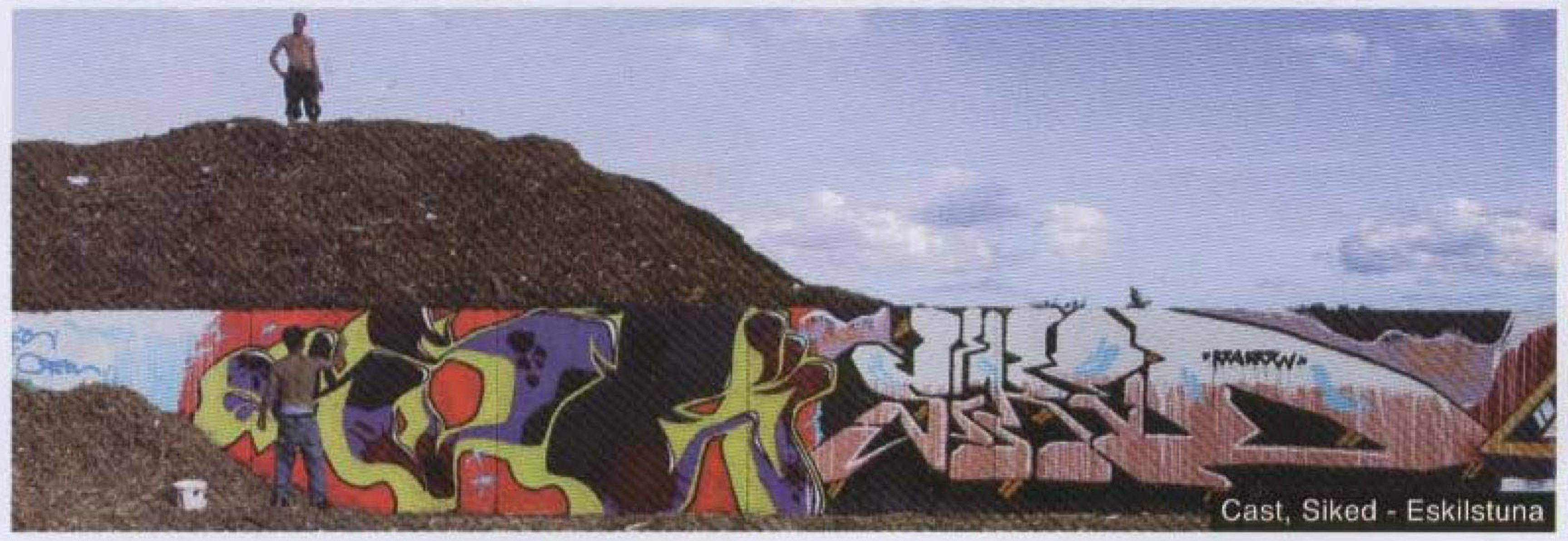

Cast, Siked - Eskilstuna

Måla i Eskilstuna´s soptipp skadar din hälsa allvarligt.
- 8 målare från Uppsala fick svinkoppor!

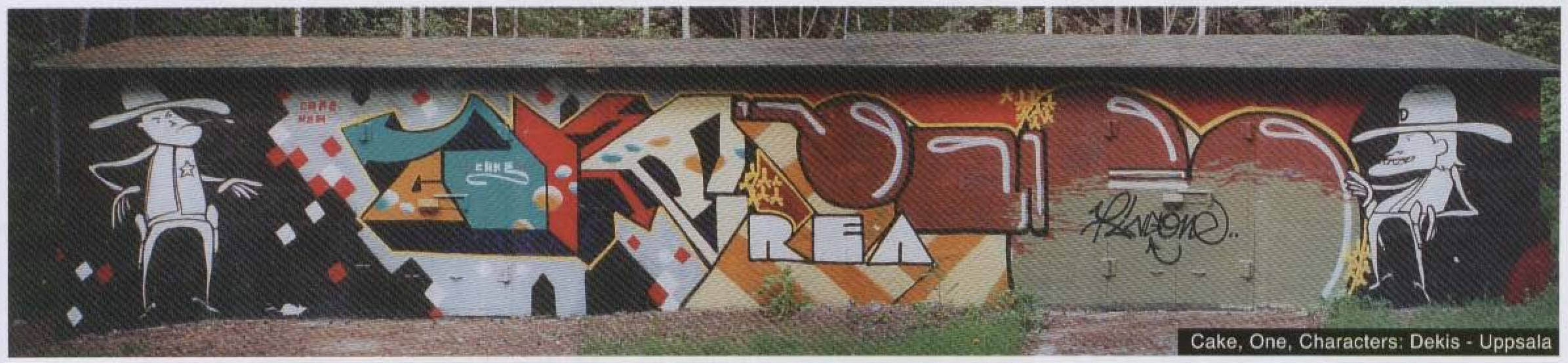

Cake, One, Characters: Dekis - Uppsala

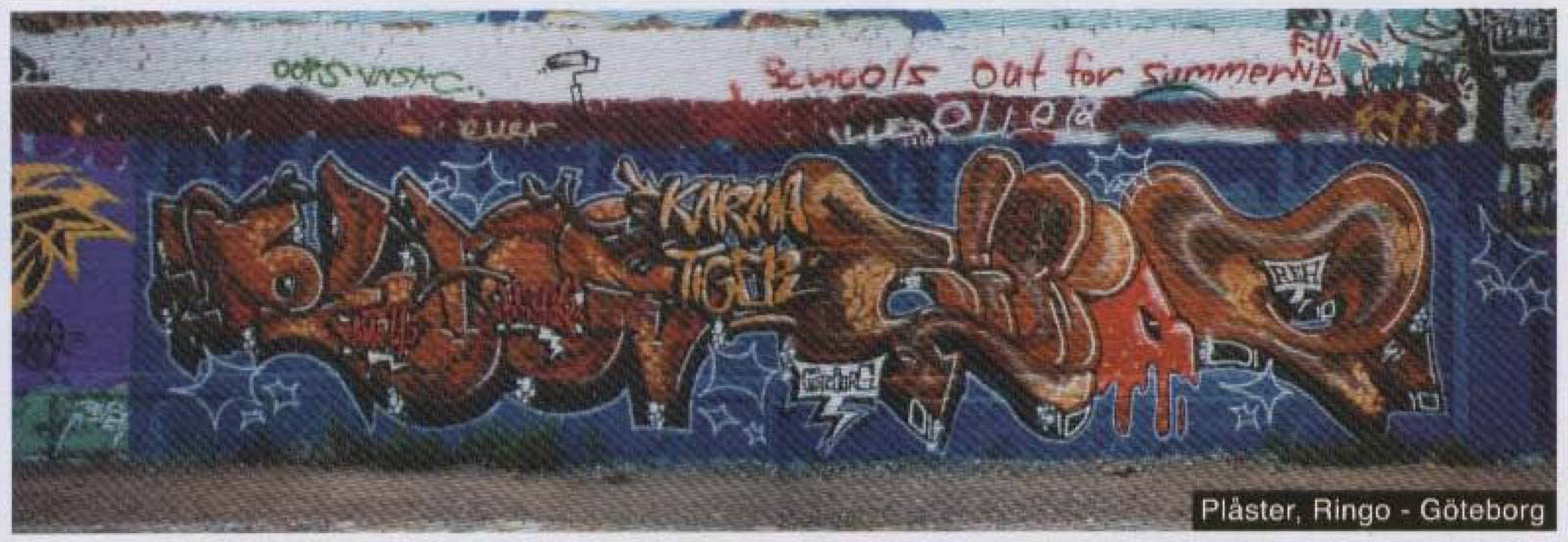

Plåster, Ringo - Göteborg

One - Uppsala

[redacted]

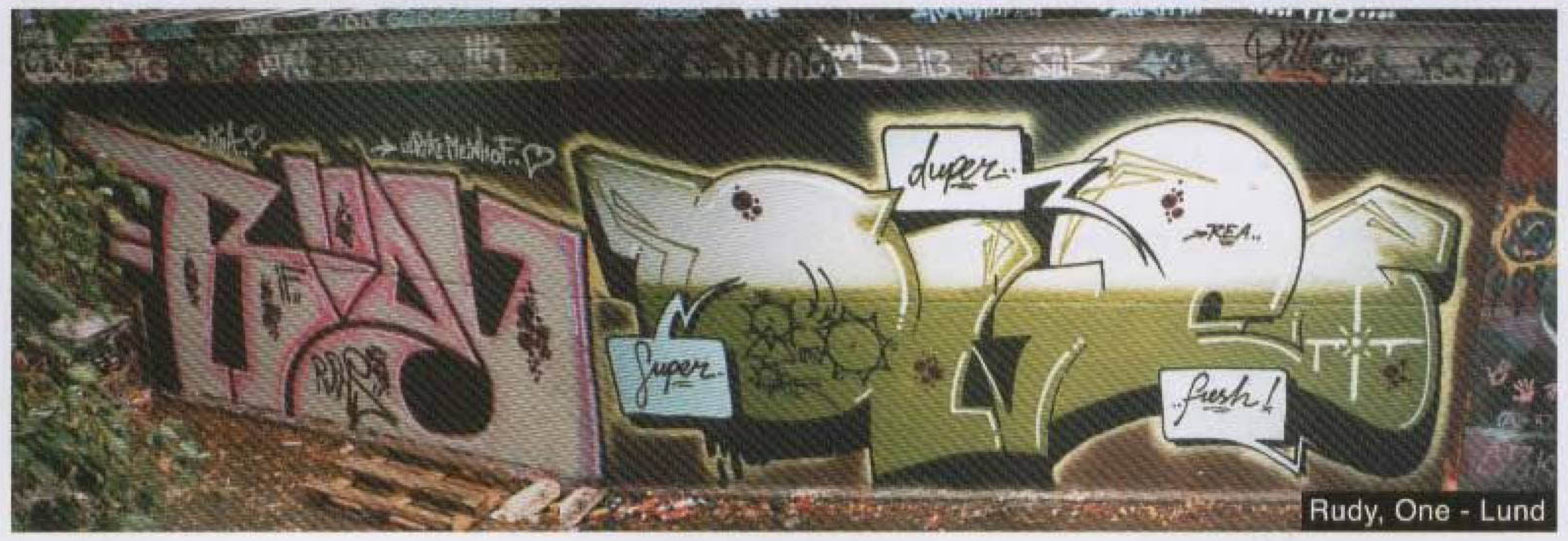

Rudy, One - Lund

Ruskig intervjuar:

Dekis & Ringo

Mail från Dekis efter att jag intervjuat honom:

Läste intervjun...fan va tråkig... kompletterar lite!

Jag passade även på att ställa några frågor till Mamma Dekis och Pappa Ringo.

10år med Dekis

1993: Får ny granne – Loco Dale of Uppsala min egen farsan baloo, han lär mig allt han kan (å de va inte lite de) skissar och äter varma mackor hos Loco nästan varje dag i ett år. Jag och Ringo gör vår första målning "sound", vi målar på en ogrundad masonitskiva skissar upp med en blyertspenna.

1994: Dale flyttar en bit utanför stan, de blir inga fler skisskvällar med varma mackor. Börjar hänga lite med en blekfet gubbe som kallar sig för Eppa – han dricker 40 koppar kaffe om dan och lyssnar på köttgrottorna men av nån konstig anledning så tycker jag att han e skitball. Gör min första illegala målning.

1995: Ser på kvinnofängelset.

1996: Ser på kvinnofängelset.

1997: Ser på kvinnofängelset.

1998: Får grova problem med mina inre organ målar inget första halvan av året. Målar lite tåg men kommer på att de inte är min grej. Startar upp ett crew med Ringo och Cast, vi blir störst i Uppsala på en vecka. Byter tag till Dekis.

1999: Gör lite seriösa produktioner, målar mycket med Cast. Gör ett par väggar med Exe – han fyller i och skakar burkarna.

2000: Målar mycket – nästan för mycket, de mesta blir skit. Flyttar hemifrån.
Flyttar hem igen.

2001: Trappar ner lite på målandet, idétorka. Jobbar på Pharmacia med en gubbe som äter snor – de kan va en bidragande orsak.

2002: Ställer ut tavlor tillsammans med lite skönt folk, säljer några tavlor – en svårläst tjej tar hälften av pengarna. Målar på en soptipp i Eskilstuna med några uppsalabor – nästan alla får bölder på kroppen

2003: Börjar kolla på kvinnofängelset igen.

Mamma Dekis

Ruskig: Jag har pratat med Dekis om graffiti och han nämner dig.

Mamma Dekis: Jaha. Okej. Och sen?

Ruskig: Han bor hemma va?

Mamma Dekis: Ja, (skratt). Det gör han... Det är ju billigt...

Ruskig: Är det tack vare dig som han målar tror du?

Mamma Dekis: Vet ej. Hans syster målar också. Om det är tack vare mig svårt att veta. Jag målade mycket med dem när de va små... Vet ej, kanske.

Ruskig: Som alla föräldrar eller målade ni extra mycket tillsammans?

Mamma Dekis: Jag det tror jag. Mycket mera än vanligt. Jag lärde dem bl. a. att rita en cykel för det är väldigt komplicerat. Det är väl för att de såg mig måla också.

Ruskig: Vad gör du för bilder?

Mamma Dekis: Jag gör oljemålerier. Han är väldigt noga, duktig på att teckna. Det är inte jag. Jag kan inte teckna. Vet inte... Svårt att prata om sina egna bilder. Kanske de är lite spöklika. Kanske skumma.

Ruskig: Vad tycker du om hans bilder?

Mamma Dekis: Ja, jo, de är väl bra. Det där med graffiti är väl rätt lika men det han gör annars är bra. Fast han har inte gjort så mycket annat. Han tecknar en del. Det är bra. Graffitimålarna är ju annars väldigt duktiga. Speciellt förmågan att förstora upp något så pass utifrån en liten förlaga.

Ruskig: Han nämnde att du hittat på hans pseudonym.

Mamma Dekis: Har jag? Dekis? Jag kanske har kallat honom för det? Mycket. Han är lite dekis, dekar omkring.

Ruskig: Vad tänker du generellt om den graffitidebatt som pågår.

Mamma Dekis: Det borde finnas viktigare saker att syssla med, än att väggar byter färg. Pedofiler åker inte i fängelse, barnmisshandlare klarar sig nästan utan straff, energin går åt fel håll. Det verkar som om det bara handlar om att hitta på lagar..

Ruskig: Vet du om Dekis har målat olagligt?

Mamma Dekis: Det får inte bli för mycket. Har man något att säga eller en bra idé kan det vara motiverat men inte för målandet skull. Man ska inte måla bara för att man inte har något att göra.

Pappa Ringo

Ruskig: Jag har intervjuat Ringo.
Han nämner dig.

Pappa Ringo: Det är inte så konstigt. Det första vi gjort tillsammans är bilder. Det har varit så hela livet. Jag är ingen nostalgiker men en del grejer har jag kvar.

Ruskig: Du är konstnär?

Pappa Ringo: Ja. Men det händer inte så mycket ibland. Det är väldigt mycket produktion i korta perioder. Nu har jag inte gjort en grej på 2½ år. Men jag ska faktiskt göra en grej ikväll! Jag ska på en livlös målning som jag funnit genom min frus antikbutik. Den är från början av seklet föreställandes en skånelänga. Jag ska sätta dit lite bokmärken.

Ruskig: Vad gör du för konst?

Pappa Ringo: Målare och keramiker.
Allt möjligt egentligen. Det sista 10 åren har det varit hällristningar och annat inom symbolvärlden. Även japanska kalligrafiteckningar och samiska teckenvärlden har influerat mig. 2001 hade jag min senaste utställning i New Orleans.

Ruskig: Tror du att du influerat honom?
Du inser väl likheterna i hans måleriintresse och ditt?

Pappa Ringo: Detta finns ju hos alla människor. Att göra ett märke. Att tala om –Jag finns. En del väljer bort det eller ignorerar det. Ta en sån sak som att göra en signatur. Det gjorde man när människan börjat skriva. Att märka. Det har alltid haft en funktion. I alla samhällen. Tillhörighet, äganderätt.

Det finns ju en populism också i detta. Det är ju ett sätt att jobba som inte alls är speciellt nytt. Jag och min generation gjorde väggmålerier hemma i folks gillestugor.

Ruskig: Vad tycker du om det han målar?

Pappa Ringo: Har inte sett något. Han visar inte mig. Jag bryr mig inte heller. Han kanske har en viss respekt inför mig. Det kommer. Jag har ju åsikter. Han är ju tvungen att visa rätt var det är.

Ruskig: Vad tycker du om graffitidebatten och problematiken runt den?

Pappa Ringo: Jag har sagt att han får skylla sig själv om han åker dit. Tags och sånt är förkastligt. Idiotiskt. Det finns samtidigt mycket tråkiga offentliga ytor som däremot skulle kunna användas. Det trista är att bra målningar blir övermålade. Vansinnigt. Det laglösa är jävligt tufft. Det blir fel. Samhället lägger samtidigt ner för mycket pengar på sanering. De borde sanera sig själva.

Bristen på respekt finns överallt i samhället.

2002
REA-CREW!

REA - Uppsala

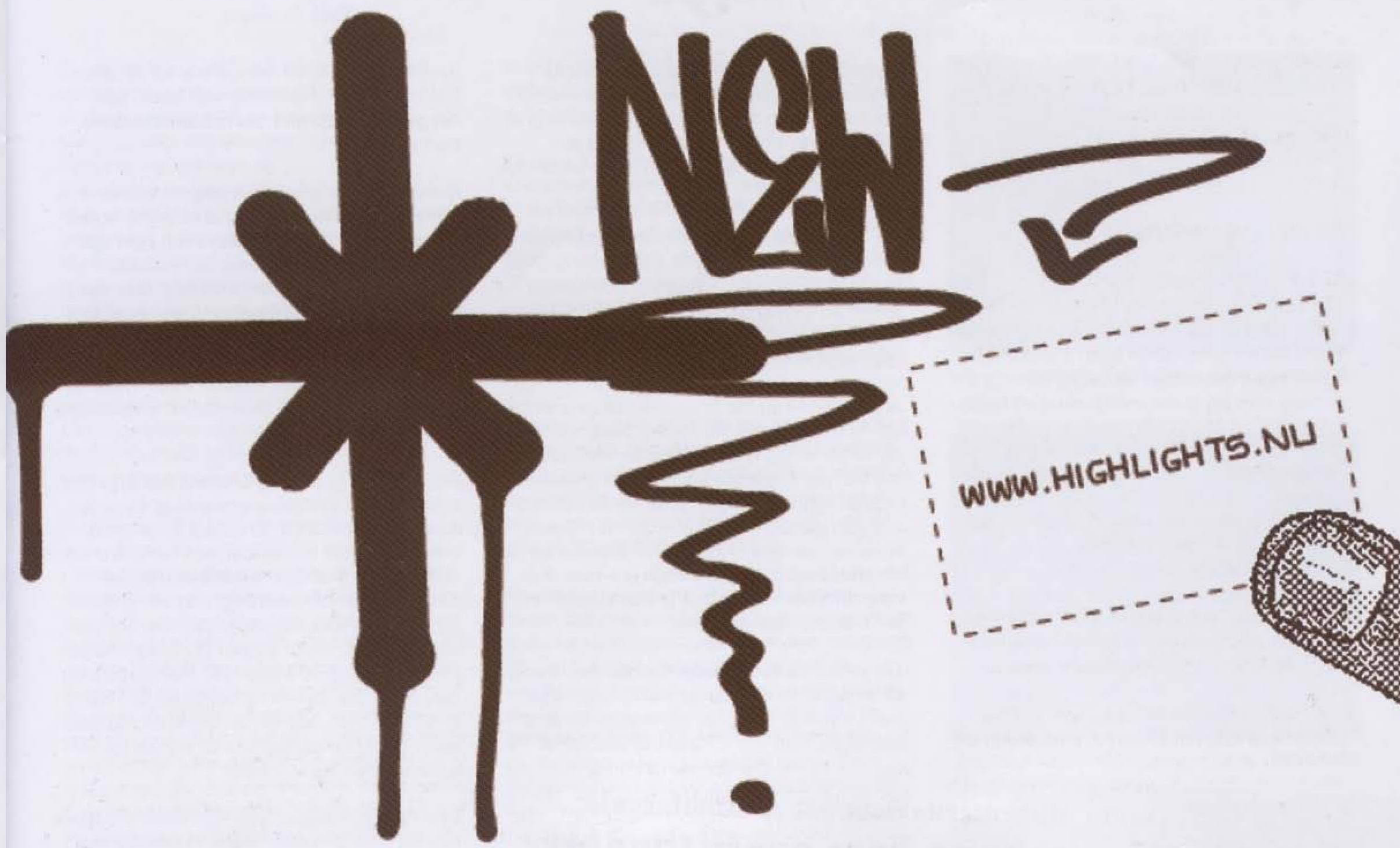

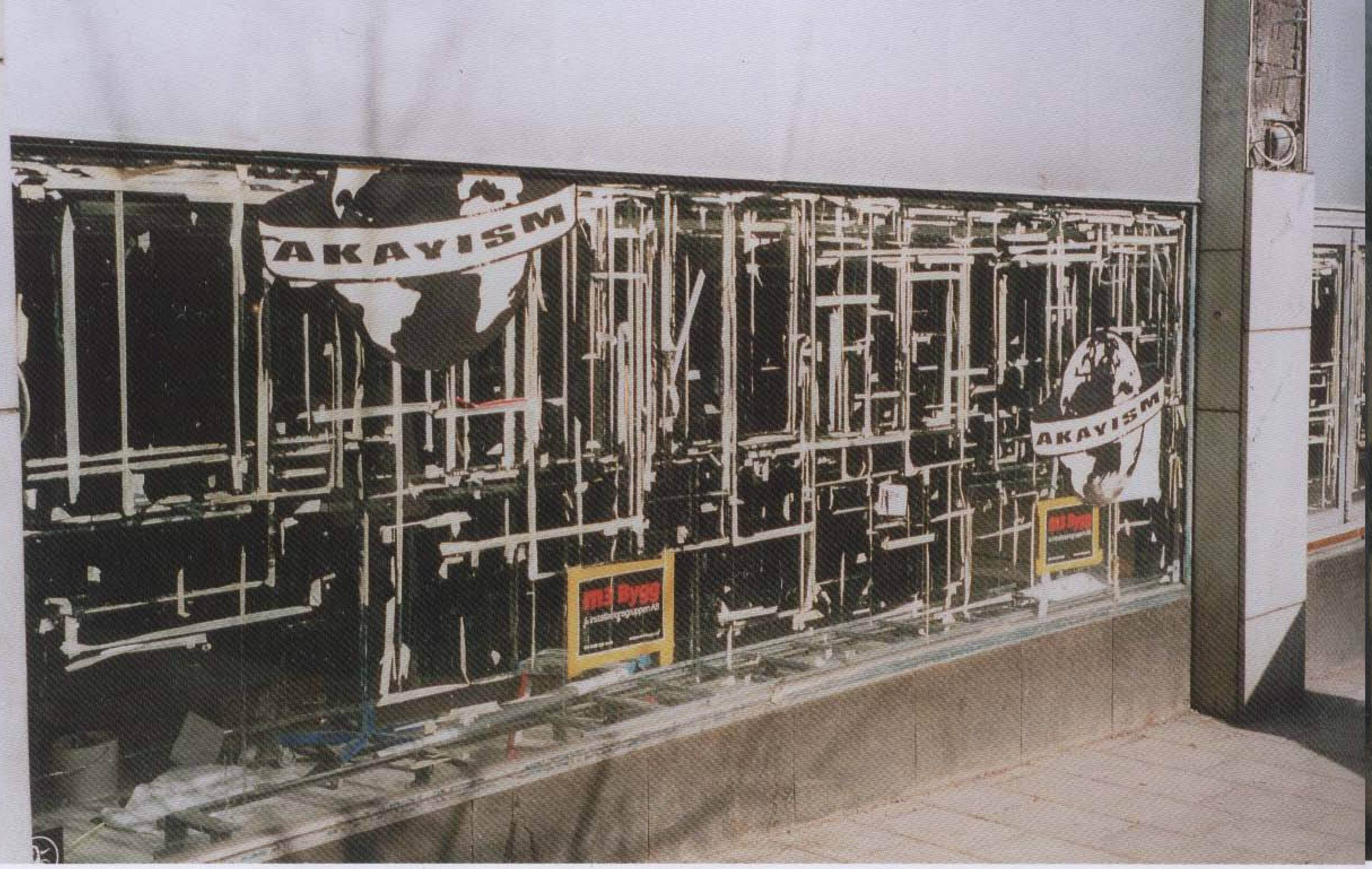

Akay - Stockholm

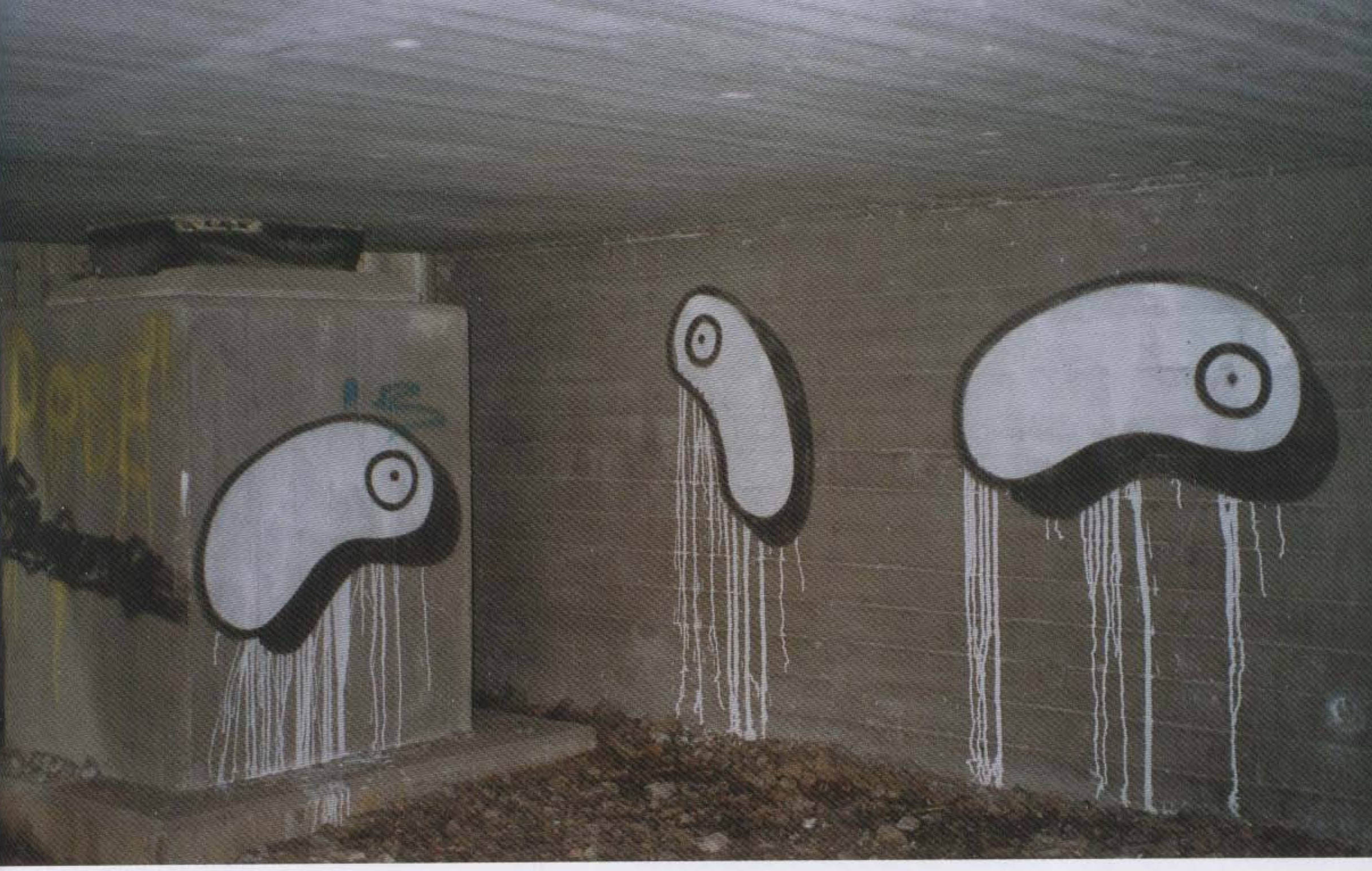

Bacteria - Stockholm

Poesin måste göras av alla

Text: Ruskig½

Andreas Berg

Professor i illustration
Konstfack

Jag är inte särskilt intresserad vare sig av musiken eller övriga uttryck av hiphopen men tags intresserar mig.

Tags är ett slags personliga signaturer. Ofta är tags närmast omöjliga att tyda, å andra sidan har de ingen betydelse i vardaglig mening. En klottrare som jag pratar med hävdar att handlingen, det vill säga klottrandet, är budskapet.

Första gången jag lade märke till tagsen var i början av nittiotalet. Vid den tiden var det vanligt att klottrare "bombade" sina mål (upprepade samma signatur så många gånger som möjligt). Det primära målet för bombandet var Stockholms tunnelbana, såväl stationerna som själva vagnarna. Ganska snart mobiliserade sig SL för dessa angrepp och ett symboliskt krig utvecklades mellan klottrarna och lokaltrafikens företrädare. Konflikten trappades upp efter att SL gjorde gemensam sak med Stockholms stad om klotterbekämpningen.

Klotterbekämpningen tycks vara en av de saker som det råder enighet om i Stadshuset. Om man ska tro de beskrivningar som sipprar ut därifrån är klottret ett allvarligt hot mot Stockholms existens. Klottret måste bekämpas som en smitta.

Det är inte svårt att förstå frustrationen över bombandet vare sig hos SL eller resenärerna, som ju också är skattebetalare. Bombandet gjorde också mig upprörd, men samtidigt fanns det något utmanande i en del av signaturerna. Jag blev mer och mer intresserad.

Jag har funnit att det är suspekt att gilla klotter. Min femåriga dotter blir mycket bekymrad när jag säger att jag tycker att klotter kan vara fint, och jag är ganska säker på att grannarna i bostadsrättsföreningen kommer att betrakta mig som rubbad om de läser det här. Det är visserligen inte ovanligt i min bransch att intressera sig för skrift, tecken och spår men vid graffiti går något slags gräns. Kanske är det anständighetens gräns.

Jag vill inte försvara klotter i allmänhet. Generellt är jag emot alla former av skadegörelse, men i enskilda fall finner jag klottrandet vara berättigat. Man kan ju hävda att klottrarna borde respektera att många inte vill se deras klotter, men vilka valmöjligheter har vi när det gäller att försvara oss mot kommersiella budskap?

Men är det inte orimligt att tala om estetik i samband med förortsungar som testar lagens gränser, människor som sätter sitt eget ego över andras, rättshaverister och politiska vildar? Jag menar att det är rimligt. Men det är skillnad på klotter och klotter. Bland dem som metodiskt och målmedvetet klottrar utvecklas naturligtvis formmässiga sammanhang och koder. Med ett uttryck lånat av Peter Weiss utvecklas en, eller flera aspekter av, motståndets estetik.

Det är enfaldigt att tro att klottret inte är politiskt så länge klottrarna inte skriver slagord. Klotter är politiskt därför att det innebär ett konvenansbrott. Klotter har, och har alltid haft, udden riktad mot den rådande ordningen. Klotter är definitionsmässigt någonting tillfälligt, något avvikande, något som inte hör till, något oskolat, något vulgärt (av folket). Någon yttrar sig som borde vara tyst. Politikerna anar dunkelt att avsikten är omstörtande och det skrämmer dem. Jag tror att det är en viktigare orsak till deras fördömande av klottret än kostnaderna för saneringen.

> "...de mest intressanta studenterna som har utexaminerats...
> har börjat sin bana som graffitimålare."

Den trettionde augusti hör jag i radions Dagens Eko vår justitieminister mana till krafttag mot klottret. Han menar att klottret är en inkörsport för grövre kriminalitet. Så motiverar han att straffpåföljden för klotter dubblas. Av mina studentkamrater blev en konstkritiker, en teaterregissör och en annan bildlärare – fler har jag inte reda på.
Själv är jag professor. Mitt ämne är illustration men på min institution utbildas även grafiska formgivare. Några av de mest intressanta studenterna som har utexaminerats från institutionen under de senaste åren, illustratörer och formgivare, har börjat sin bana som graffitimålare. Flera av dem tillhörde samma grupp i Umeå (Norrlands Guld). Reklamförbundets tidning Resumé har uppmärksammat hur före detta klottrare installerat sig som artdirectors på reklambyråer i Stockholm. Jag tvivlar på att Bodström skulle beskriva någon av dessa verksamheter som kriminell.

> "...i mina ögon skadas Stockholm mer av
> onödig städning och renovering
> än av klotter..."

Jag förstår att många upprörs över det och jag anser också att klottret måste begränsas. Men i mina ögon skadas Stockholm mer av onödig städning och renovering än av klotter. Jag tänker på den gulrosa färg som pytsas ut överallt och ska gå för att vara Stockholms färg, på alla nya fönster och aluminiumdörrar som ersätter gamla och på affischeringsförbudet som företagarna tillåtits utfärda för innerstaden. Man kan tycka vad man vill om deras medel, men klottrarna hävdar den enskilda människans rätt att yttra sig offentligt. Att SL och Connex hatar klottrare är begripligt, men att politikerna är så rörande överens i sina fördömanden är mindre självklart. För mig är det ytterligare ett tecken på det politiska etablissemangets oförmåga att tolka samhällsförändringarna.

Få uttrycksformer är så utsatta som klottret. Klotterbekämparna ser en ära i att klottret försvinner så snabbt som möjligt. Klottrarna jagas också av ovanligt många väktare i Stockholm (av den anledningen kallas staden "Klottrarnas Pamplona"). Sammantaget gör det att klottrarna ständigt tvingas skapa nytt och i denna ovälkomna offentliga konst finner jag det friaste och friskaste grafiska uttryck som står att finna hösten 2001.

Jagade och med minimala resurser gör de vad de kan för att förändra världen. Med spritpennor, sprayburkar, oljekritor och skokräm skriver de sina tags. Grupper som Jazz, med Spion i täten, och enskilda klottrare som Unik driver genren till svindlande höjder.

Kända signaturer som Akay och Bacteria förvandlar med sina affischkampanjer gaturummet till en konstscen, men de är inte ensamma. På Östra Söder dekorerar en skönande elskåp och postlådor med egenartade collage av självhäftande plastfilm. De tillhör alla en gemensam subkultur, men särlingarna gör sig fortfarande synliga i stadsrummet. Som konstnärinnan med de tusen affischerna - Renate Bauer. Jag är rädd att de alla kommer att tystas. För mig skulle Stockholm vara en fattig stad utan dem.

Weston. Tunnelbana 1992 - Stockholm

Unik - Stockholm

Read it in English at...
WWW.KILROY.NU/TEXTS

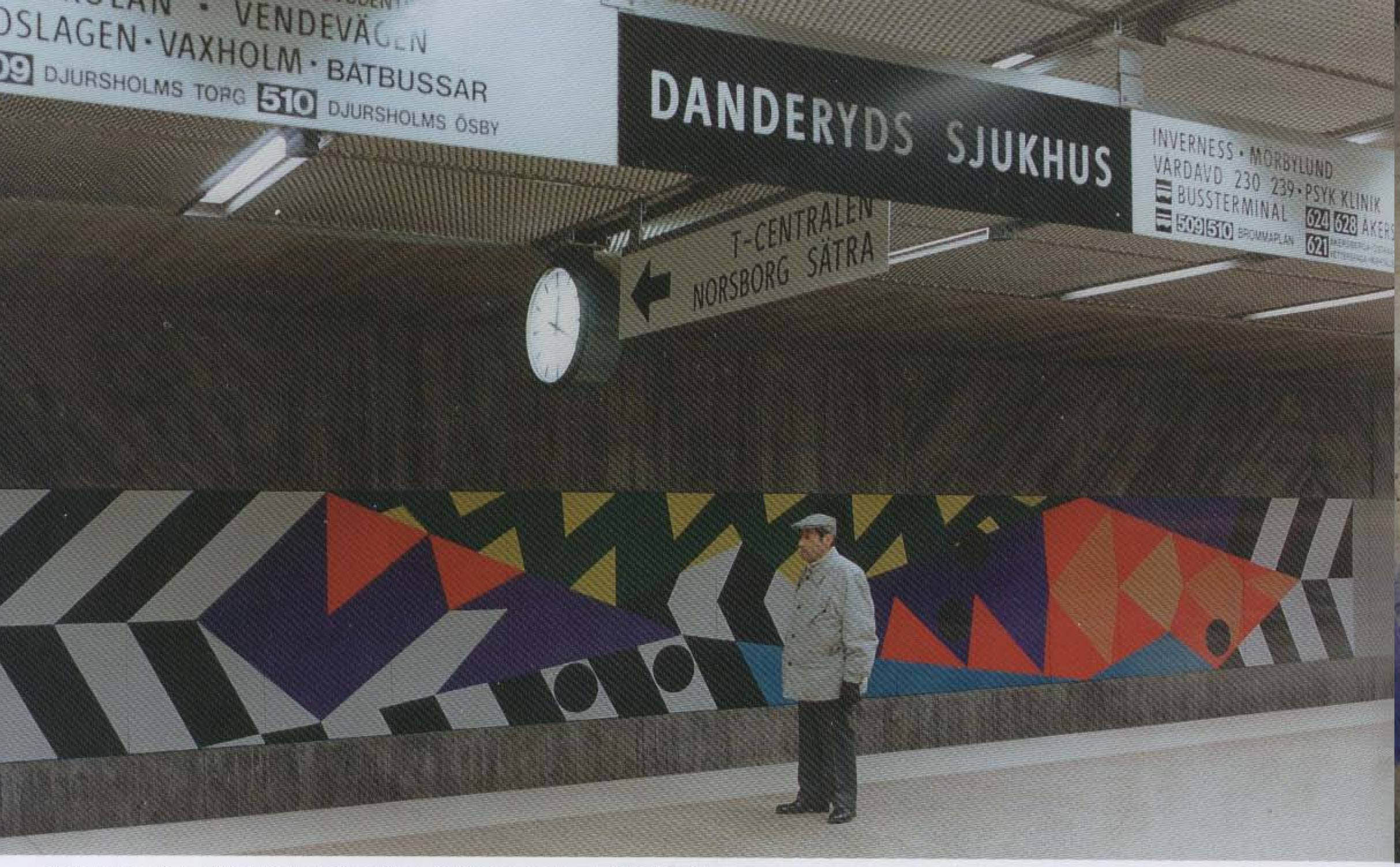
VENDEVÄGEN
OSLAGEN · VAXHOLM · BÅTBUSSAR
DJURSHOLMS TORG 510 DJURSHOLMS ÖSBY
DANDERYDS SJUKHUS
INVERNESS · MÖRBYLUND
VÅRDAVD 230 239 · PSYK KLINIK
BUSSTERMINAL
T-CENTRALEN
NORSBORG SÄTRA

Under natten innan invigningen gick graffitimålare över både konsten och väggarna runt om.
Men min målning var inte förstörd den var bara omsignerad med någon annans Tag. Det var lite humor...

S.Brännnnström, 1990

Lämna ett spår.

Text: Ruskig

Susann Brännström

Konstnär, Vikarierande rektor
Konsthögskolan, Valand i Göteborg.

Målar du graffiti?

Nej inte direkt. Däremot ser jag vissa likheter i sättet att måla med hur jag själv gör. Det här adderandet av olika måleriska strukturer. Som jag ser graffitimåleriet så är själva metoden bl.a. att ställa samman olika bildelement, måleriska gester och uttryck som tidigare använts både inom konsthistorien, populär kulturen och reklamen. Graffitimålarna gör det här på ett självklart och direkt sätt.

Kan du utveckla eller ge något exempel?

Susann bläddrar i förra numret av Kilroy. Hon jämför med en DJ som samplar musik från olika stilar, genrer och epoker. Hon finner en bild av Karma. Den här t.ex. Här ser jag influenser från reklamens illustrationer, olika riktningar inom modernismen som t.ex. Mondrians enkla streckkompositioner från tidigt 1900-tal och även senare måleri från svenskt 80-90-tal till en romantisk abstrakt expressionism. (Hon bläddrar vidare.) Jag tycker mig se hur graffitin inspireras av konsthistorien och samtidskonstens olika former av bildgestaltning som t.ex. kubism, futurism, dadaism, konstruktivism, surrealism, popkonst, seriekonst men även samtidskonst som handlar om samhällstillståndet, identitet och språk. Den här bilden av Spi One är lite annorlunda, nästan skulptural. Här är det kanske mer den starka formen som är bärare av uttrycket.

Genomgående finns ju här en otrolig positiv vilja till kommunikation, att synas och få en plats. Att få vara med och påverka den miljö vi lever i. Det så kallade offentliga rummet som allt mer håller på att privatiseras i form av reklam och olika kommersiella företags anspråk på utrymme. Hur offentligt är egentligen vårt offentliga rum? Hur delaktiga är vi i utformningen av offentliga platser? De här ungdomarnas vilja att vara med och påverka känns både logisk och viktig och borde tas på allvar, de är ju våran framtid. Vuxna borde ta ansvar för att graffitimålarna behåller sitt engagemang och sin övertygelse.

Kan du avläsa något ur de här bilderna som relaterar till narkotika eller någon form av kriminalitet?

Själva bilderna i sig säger ingenting om kriminalitet eller uppmanar till det. Tvärtom. Dom förmedlar konstruktiv energi. Det är inte heller möjligt att genomföre en sån här målning, med tanke på kompositionen, tekniken eller hastigheten med vilken den är gjord, om du är påverkad av alkohol eller droger. Jag tror inte målarna vill vara olagliga utan bara he en plats. Det som ser olagligt ut är platserna.

Varför finns graffitimålare? Vad är drivkraften?

Ungdomarna har marginaliserats under 80- och 90-talet. Under de värsta sparåren var det just den här åldersgruppen som åsidosattes mest, (de har ju varken rösträtt eller behöver gå på dagis så varför bry sig om dom). Graffiti är ett uttryck för att de ändå tagit sin plats. Målarna visar en vilja till delaktighet att de inte finner sig att marginaliseras. Kanske skillnaden blir tydlig i jämförelse med skinheads som sluter sig och tar avstånd från samhället, medan graffitimålarna visar att de finns och vill delta. Grafffitimålaran försöker förändra en inte sällan ful miljö. För mig ger det ett hopp inför framtiden.

Varför finns det en sådan stark graffitiscen med färg som uttrycksmedel, men en akademisk konstskola där måleriet blir mer och mer ovanligt?

Det här är ngt som framförallt varit tydligt i Sverige och de svenska konstskolorna vilket hänger ihop med den diskussion om måleriets död som pågick här under 90-talet. Det finns, så mycket rädsla att inte vara rätt. Poängen med graffiti är att den är direkt, visuell, dekorativ, kommunikativ, icke-kommersiell, antielitistisk, social och politisk. Det är kanske just det här den samtida konstscenen sanknar mest. Graffitin försöker inte anpassa sig till rådande föreställningar om vad som är det mest aktuella på konstmarknaden. (Inte än.)

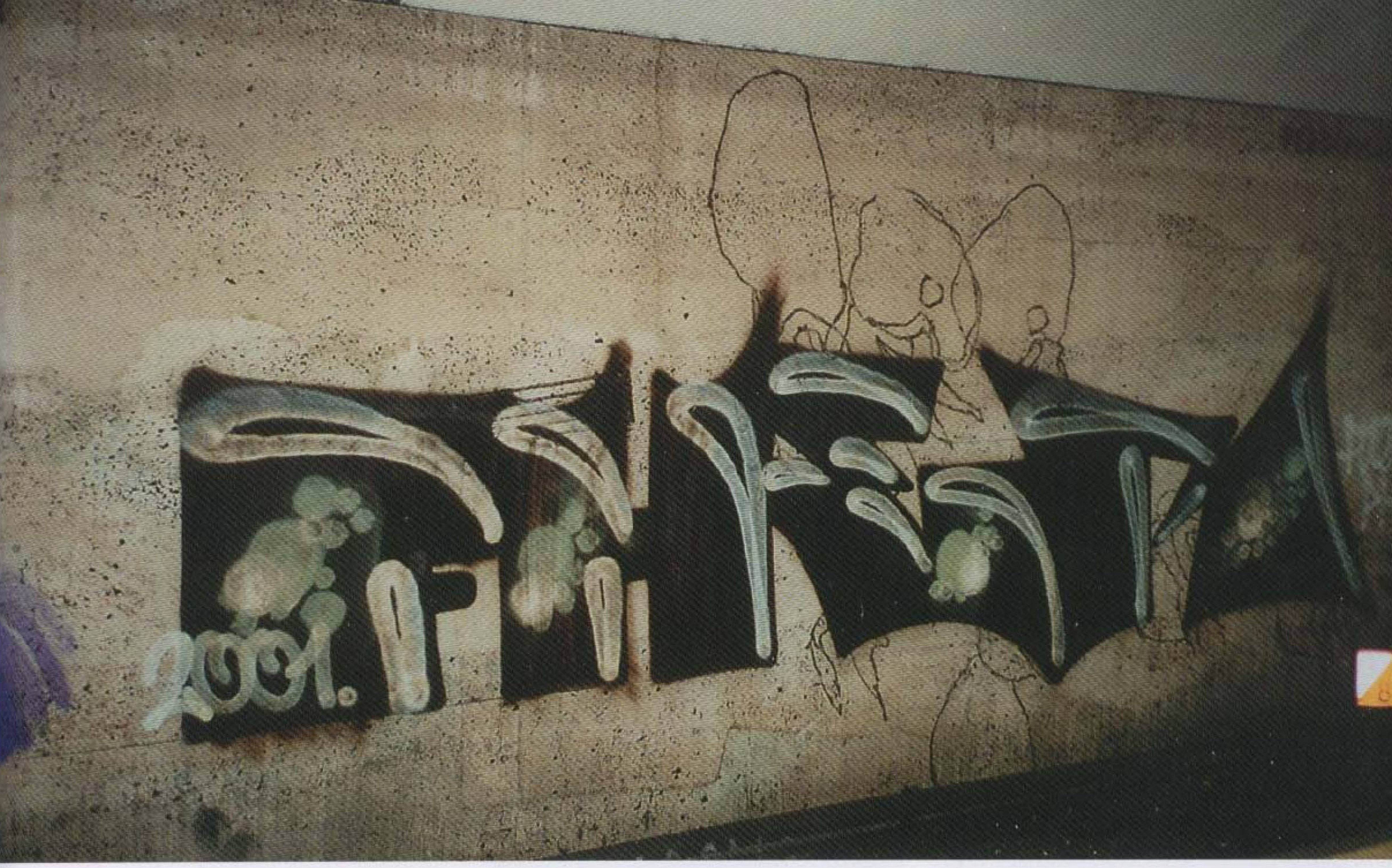

Fher över Siri Derkert - Östermalms tunnelbanestation 2001

> “Poängen med graffiti är att den är direkt, visuell, dekorativ, kommunikativ, icke-kommersiell, antielitistisk, social och politisk.”

På NKS har vi alltid tyckt att det varit en tillgång med elever som har erfarenhet av graffitimåleriet, de vet redan en hel del om färg och form, om bild som språk och ser möjligheterna att använda det just som kommunikation. De har ofta ett socialt och politiskt engagemang som de självklart uttrycker i sina arbeten, vilket även varit stimulerande för de andra eleverna.

Tags? Är Tags estetik(=konst) eller skadegörelse?

Tags är som ett bomärke eller ett spår, många jag ser är tråkiga och känns helt onödiga, några har kraft och uttryck. Det skulle vara kul att se en utställning med bara Tags.

Har du sett någon speciell graffitimålning någon gång som gjort intryck på dig?

Jag har sett många, jag såg en jag gillade för inte så länge sedan vid Katarina kyrka, den passade så perfekt på platsen. (Hoppas den var laglig.) Jag tittar på målningarna som jag ser ute, längst tåglinjer bl.a. Många är tyvärr på ställen som jag sällan besöker, undangömda i tunnlar och andra otillgängliga platser. Det var kul med utställningen som var i bergrummet på söder. (Sthlm Underground).

Det finns graffitimålningar som är bättre än offentlig konst som är beställd. Men jag tycker inte graffitin skall "gå över" den. Kanske det är en känsla av utanförskap och klassskillnad.

SL skulle upplåta Slussens T-bane station istället för de teckningar som visas där, som sällan har fungerat att dra upp i så stor skala.

Read the text in English
WWW.KILROY.NU/TEXTS

Spione One - Kilroy #9

Karma One- Kilroy #9

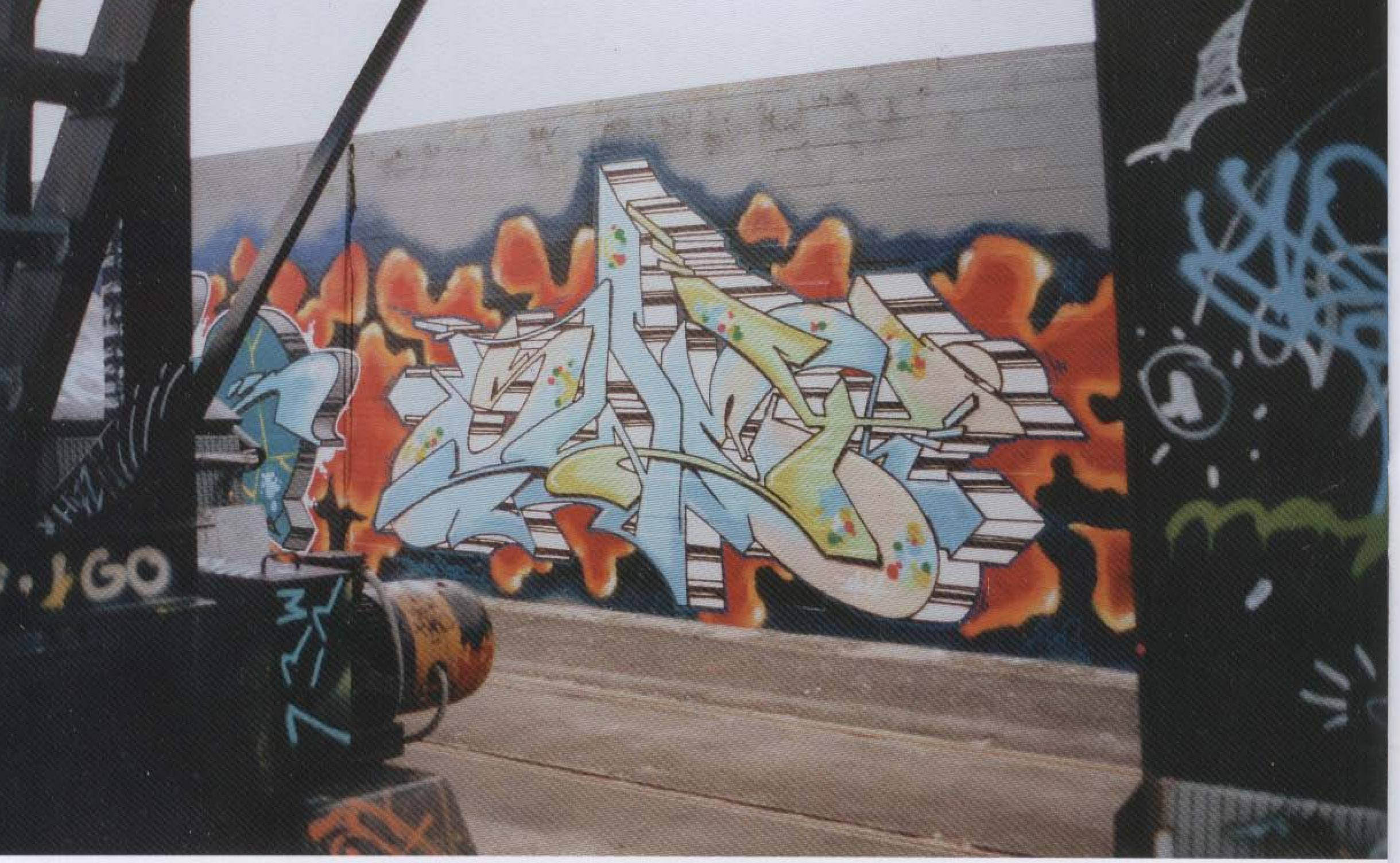

Swet - Copenhagen

Crossover

Text: Ruskig

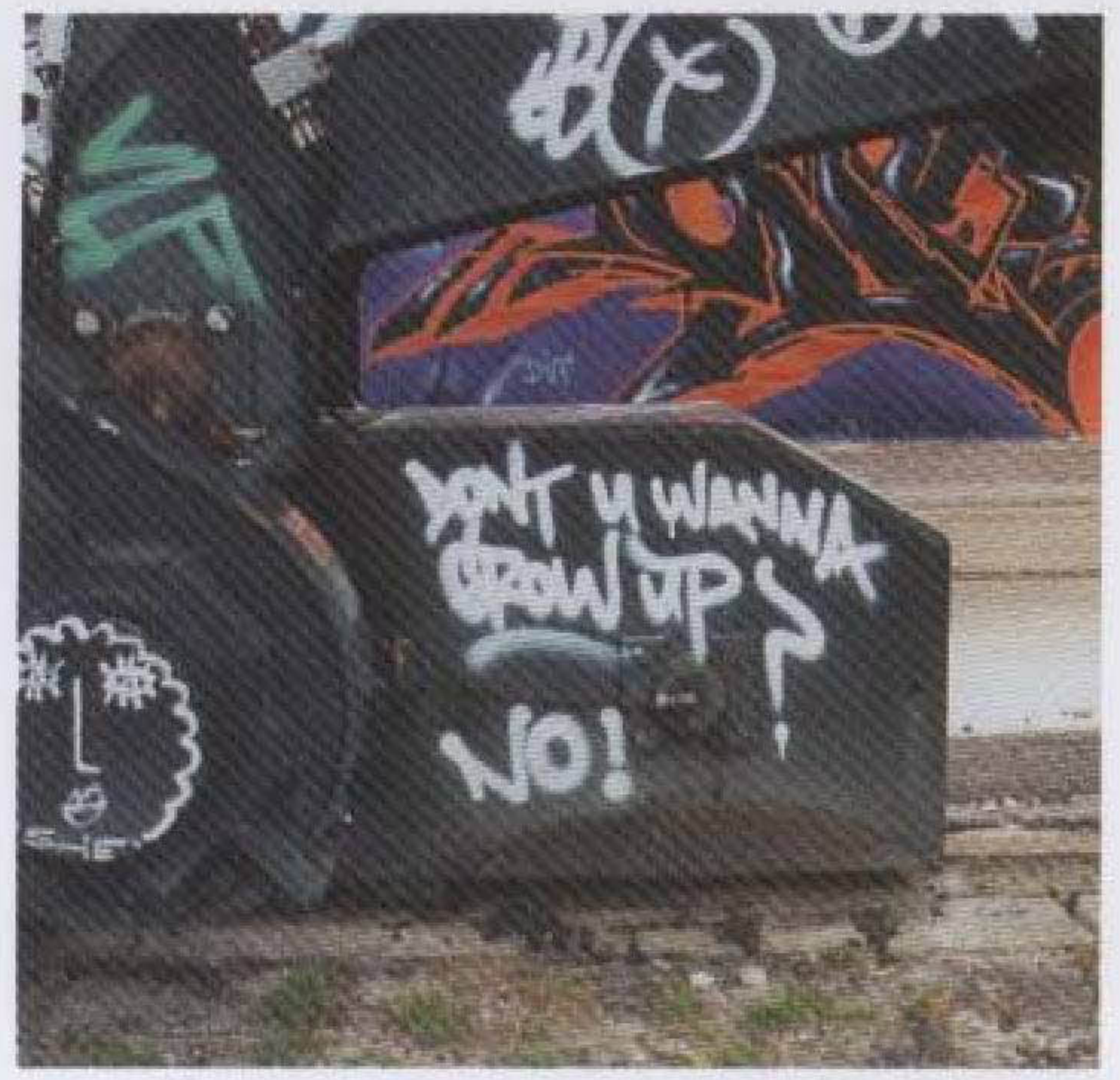

Dont you wanna grow up? - Copenhagen

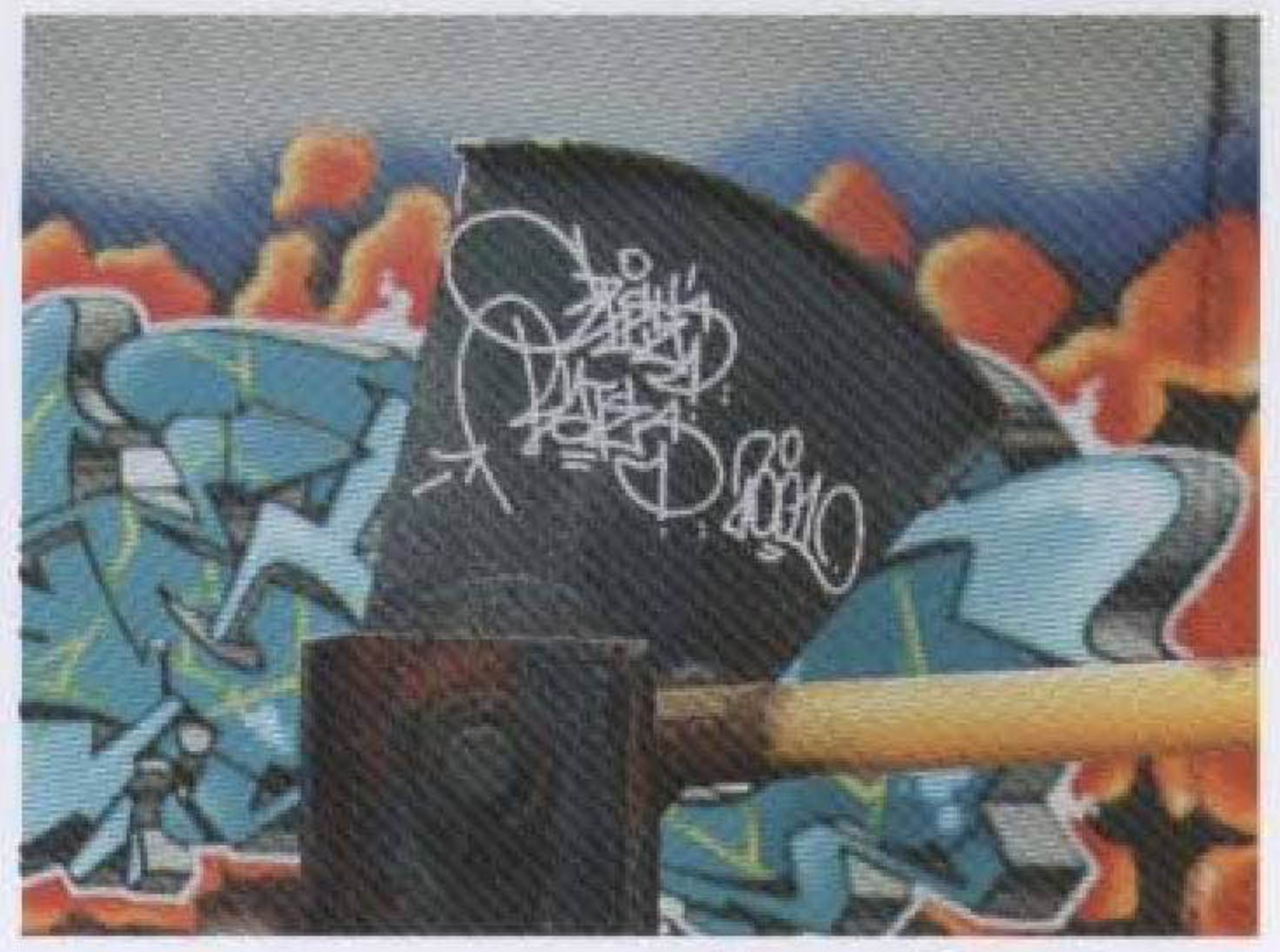

Bates - Copenhagen

Claus Carstensen

Konstnär, Professor

Det Kongelige Kunstakademiet Köpenhamn

Känner du några graffitimålare?

Det går några på Kunstakademiet där Claus arbetar som professor. Han berättar vidare att han arbetar samman med ett par målare under ett projekt han kallade han kallade Crossover. Efter att ha sökt ett tag fick han tag på City och Cave och mötet resulterade bl.a. i målningarna Pay Day, Fuck Up och Nom de Guerre/Defaced. En ingrediens i samarbetet handlade om den krock som uppstod mellan graffitimålarnas symboliska territorium i relation med det territorium Claus representerade i.o.m. sin relation till akademin och konstinstitutionen. Dessa arbeten skulle naturligtvis inte få visas i Nolltolerensens Sverige eftersom de faktiskt innehåller det mest brännande graffitiestetiken frambringat, tags.

Claus är säker på att hans bilder skulle visas ändå. "Jag skulle finna ett rum och ändå visa mina bilder."

Han menar att konsten är en exklusiv värld, nästan som en sekt, vilken följer givna förhållanden eller spelregler. Graffitimålarna är tvugna att vara en del av systemet. Frågor som Var? Hur? Varför? etc. är lika viktiga inom akademin förutom tekniska färdigheter. Känner konstnären till spelreglerna har han stora friheter.

"Fler av graffitimålarna som genomgått akademin slutar med graffiti. Eller så skiljer de tydligt sitt graffitimålande med när de gör konst."

"När graffitin kommer på duk- så missar man någonting.The site specifik."

Han utvecklar mötet med Cave och City. Han kallar det defacement, en form för ödeläggelse. Det som konstruerar ödelägger också. Produktion. Destruktion. " All formgivning är bearbetning". Symboliskt tar graffitin över det offentliga rummet. Det subjektiva blir kollektivt. "Jag kommer från ett konstkontext som fungerar mer som ett samtal på ett mentalt plan medans graffitin är mera fysisk, konkret och som härstammar från en subkultur." Ett Crossover uppstår, "Deface mine pictures, bad jag dem."

Tags?

"Fullkomligt harmlöst. Tags är fullständigt ofarliga. Det är bara estetik.", säger Claus. Identitetskonstruktionen. "Men hur konstruerar man en identitet?"
Tagsen skapar ett problem i samhället. Det uppstår ett subiotiskt powerplay. Graffitin är anonym och det kan inte samhället hantera.

> "Fullkomligt harmlöst.
> Tags är fullständigt ofarliga. Det är bara estetik."

Read the text in English
WWW.KILROY.NU/TEXTS

Samhället är uppbyggt kring en identifikation. Varje namn har ett namn, ett kön, ett personnummer, ett hem osv som medför att de är kontrollerade. Att samhället är kontrollerat. Tagsen fungerar som en visuell hemlös. Identifikationen kan inte göras. Dessutom finns tagsen precis överallt.

Claus berättar om ett exempel där samhället vänt på det. Nyligen, sommaren 2001 presenterade Dansk Folkparti 5 000 namn på nydanskar i en stor annonskampanj i landets samtliga stora dagstidningar. Muslimer som fått medborgarskap. "Det är det omvända. En form för offentlig rasism. Att avslöja. Skapa en känsla av otrygghet."

Vi fortsätter prata om det individuella i motsatts till det kollektiva. Smutskastningskampanjerna. claus är ytterligare en som bekräftar att graffitimålarna, efter hans erfarenheter, inte är mer brottsbenägna eller använder mer droger än andra.

"Om du stoppar graffitin så stoppar du yttrandefriheten. Däremot kan man ju påstå att graffitin är innehållslös varför utsagan inte stämmer. Men alla yttringar, vad de än är- är en del av det sociala fältet. Sociala yttringar."

Jag frågar honom om graffitin kan integreras.

"Repressiv och tolerent kan man vara. Återigen. När graffitin hamnar på duk så missar man ju- the site specifik. Varje konstart ska läsas inom en diskurs. Alltid en kontext. Graffiti är inte bara kladd på en vägg."

Claus funderar hur han själv skulle hantera graffitiproblematiken om han var beslutsfattare och misstänker att han skulle tillåta graffitin som den är. "Jag tror att den skulle dö ut då. Åtminstonde skulle problemet försvinna." Han korrigerar sig själv eftersom denna lösning är omöjlig. "Det strider ju helt mot samhällets logik."

Han beskriver hur konstinstutitionen är en representant för minoritetsgrupper som inte låter sig påverkas av parlamentet. Inom instutitionen skall allt representeras, även graffitin. "Graffitin kan aldrig försvinna. Den kan bli en del av konstinstitutionen och därigenom exclusive fineart eller så kan den bli politiskt legitimerad och därigenom bli ofarlig folkkonst."

Vi pratar om den av Stockholms Stad stängda utställningen Sthlm Underground och den övriga kriminaliseringen av graffitin. Claus är säker på att inget liknande skulle ske i Danmark. "Där symbolik och politik möts får ofta Sverige problem. Ni har helt enkelt svårt att hantera det ofunktionella."

Tele sökte konstakademin 2001 genom att affishera samtliga kvarter runt om skolan. Hans ansökan var samma affischer. Han kom inte in. "Det är några som affischerar varje år", kommentrar Claus.

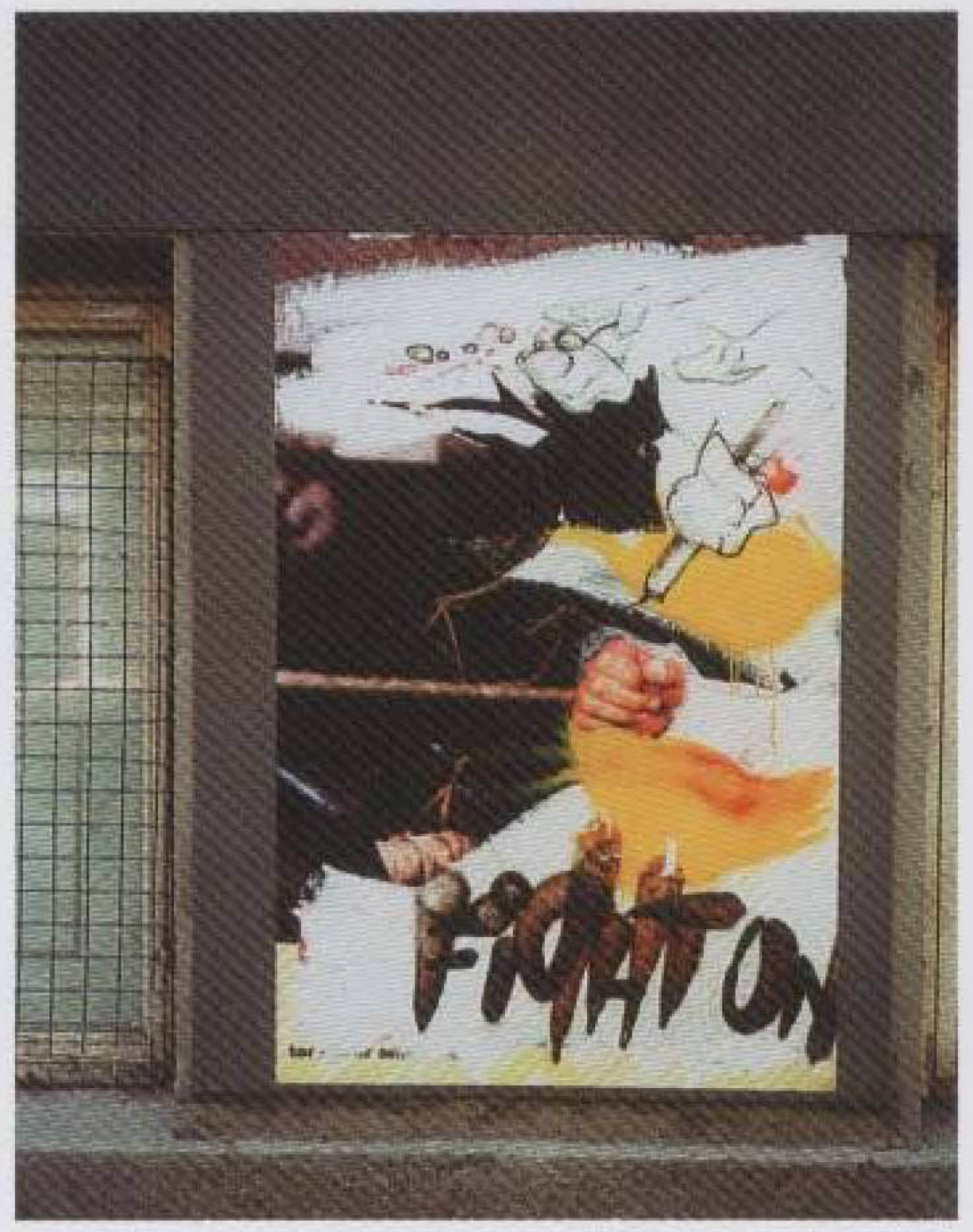

Tele - Fight on

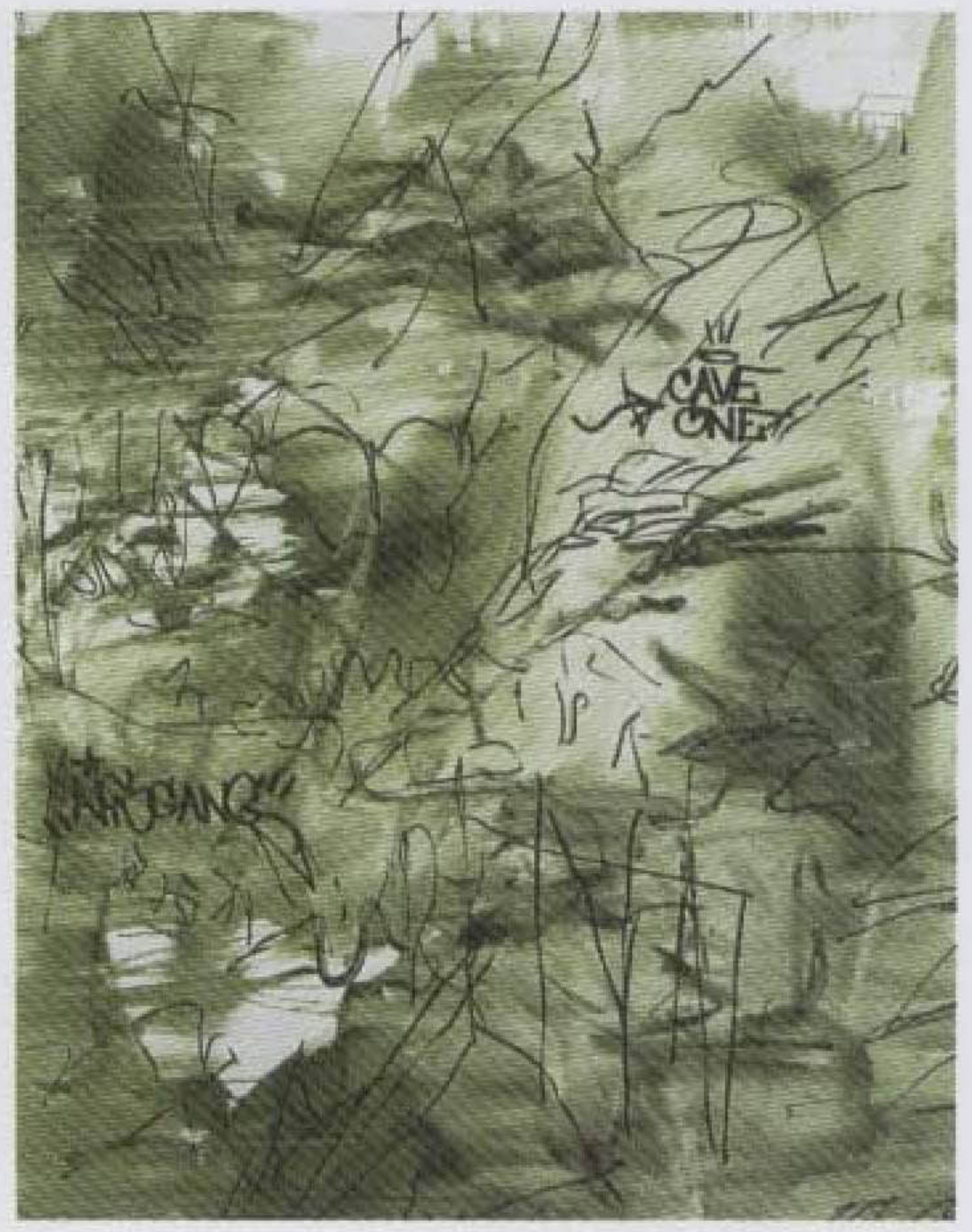

Payday

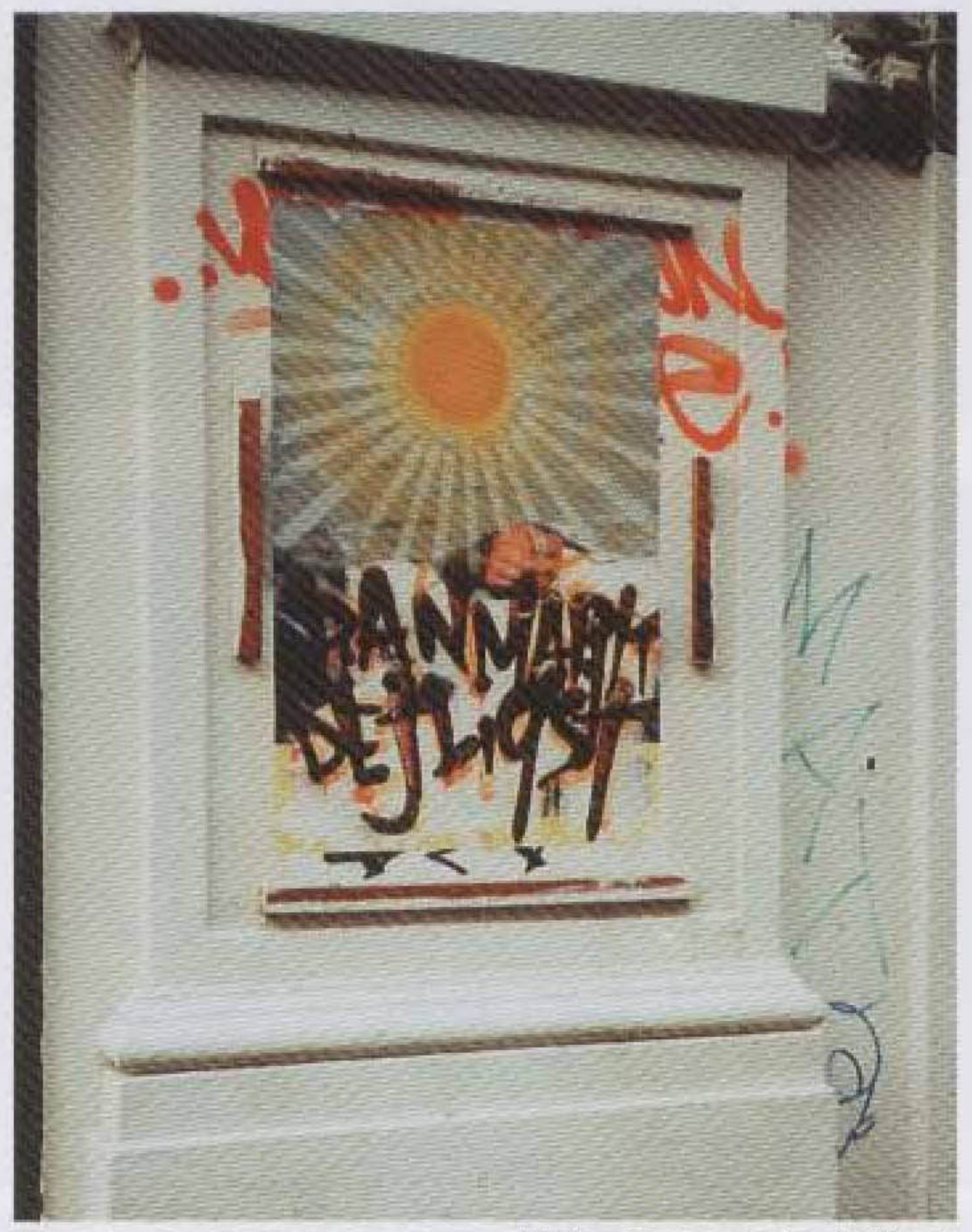

Tele- Danmark dejligst

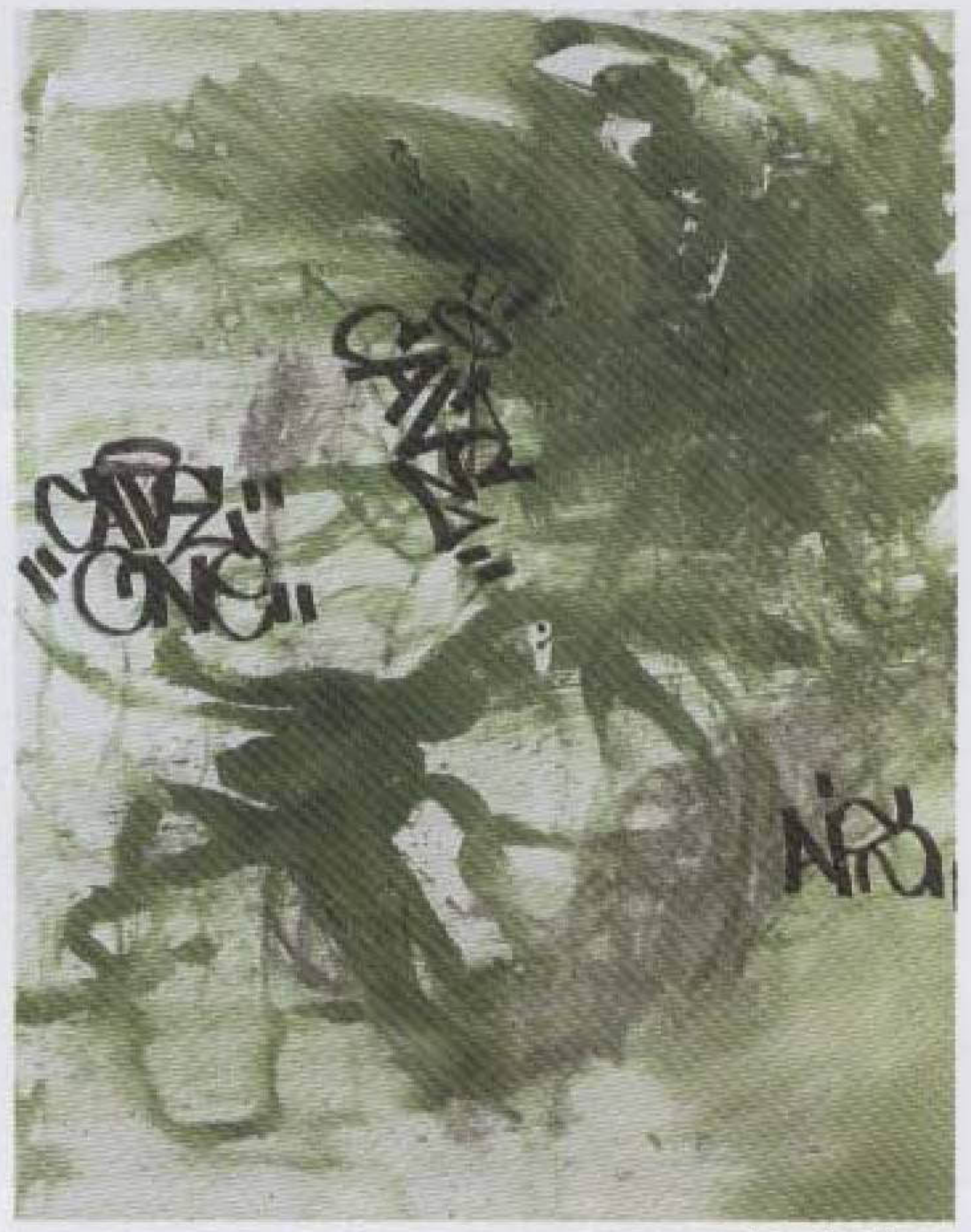

Fucked up

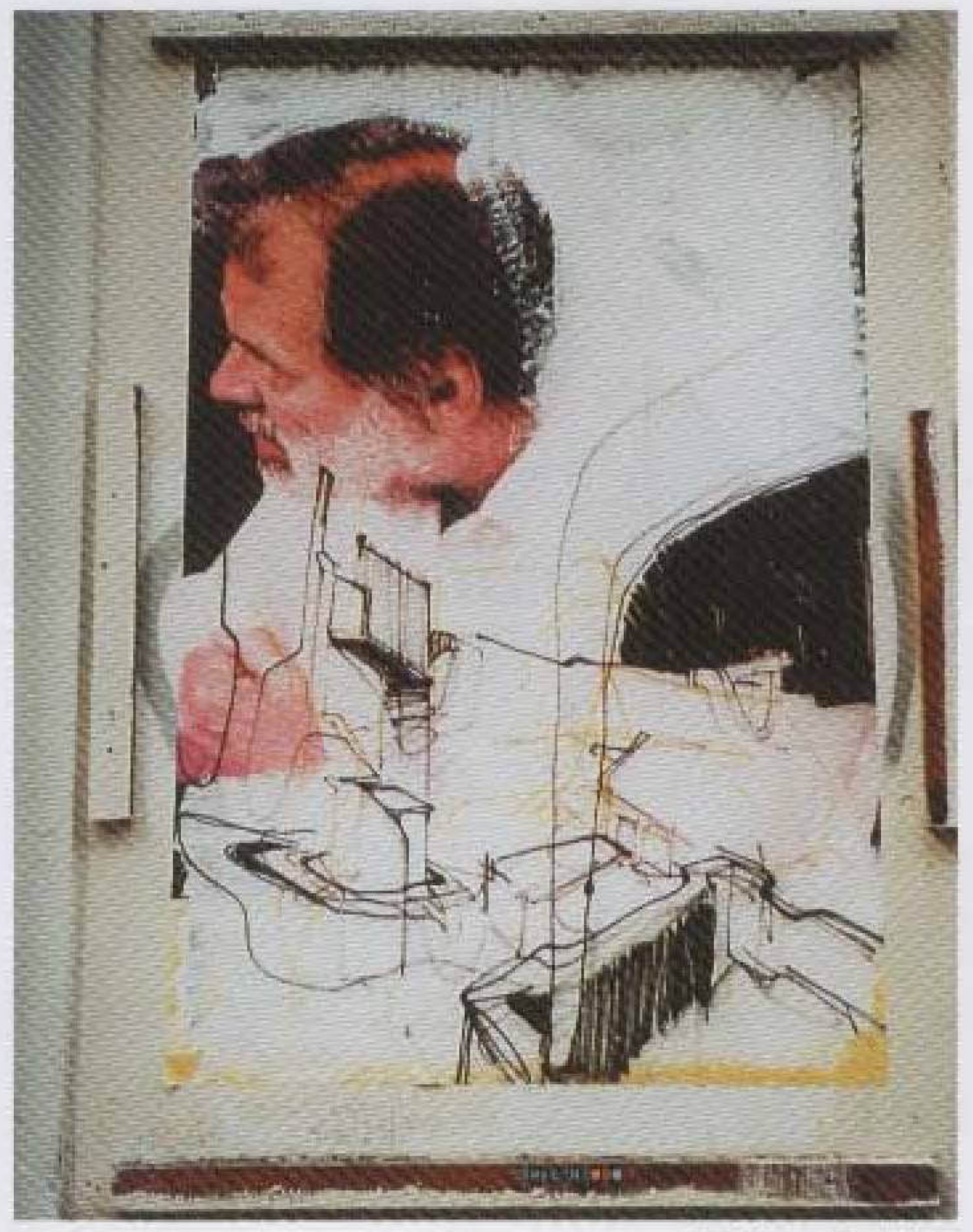

Tele - Gubbe

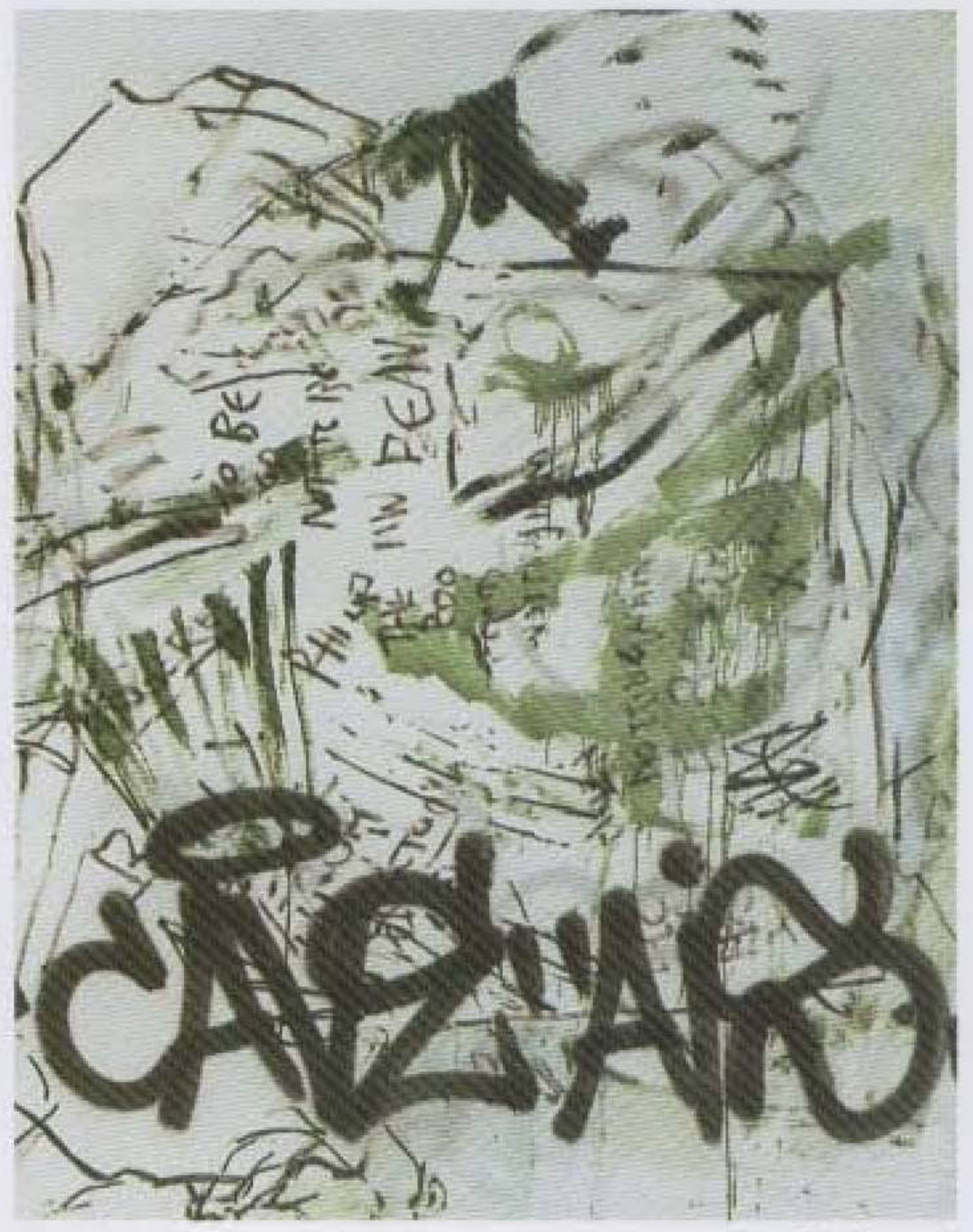

Defaced

Sweden walls

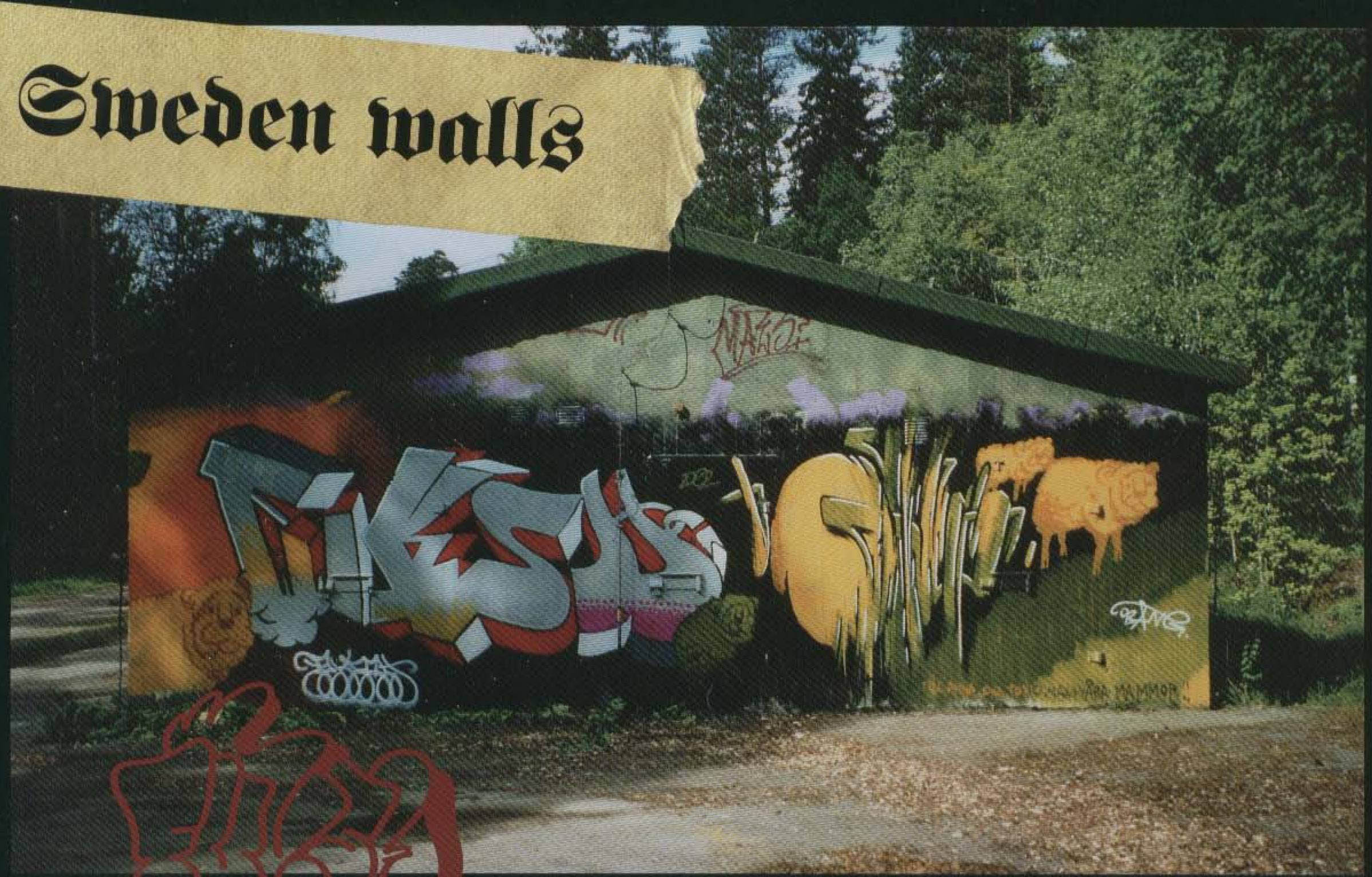

Fuksh, Bang - Uppsala

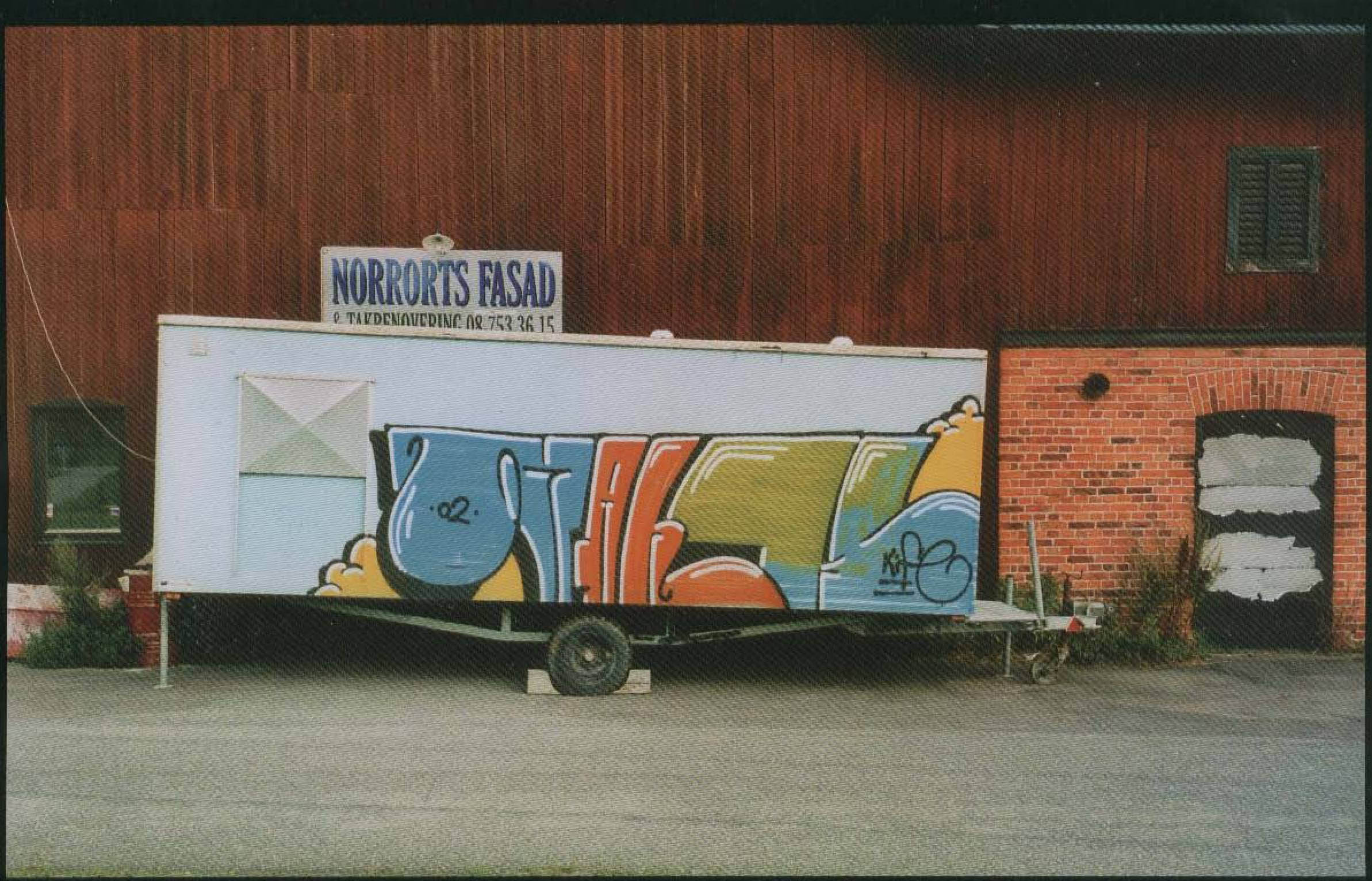
NORRORTS FASAD
& TAKRENOVERING 08 753 36 15

Hank - Stockholm

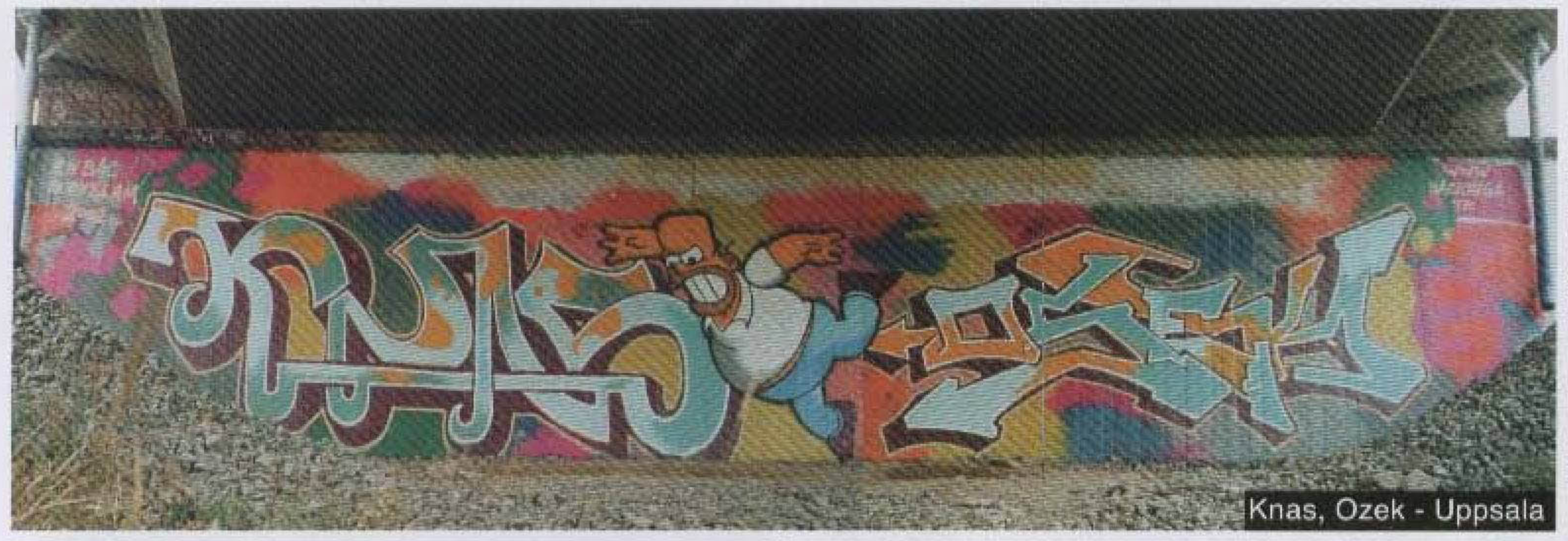

Knas, Ozek - Uppsala

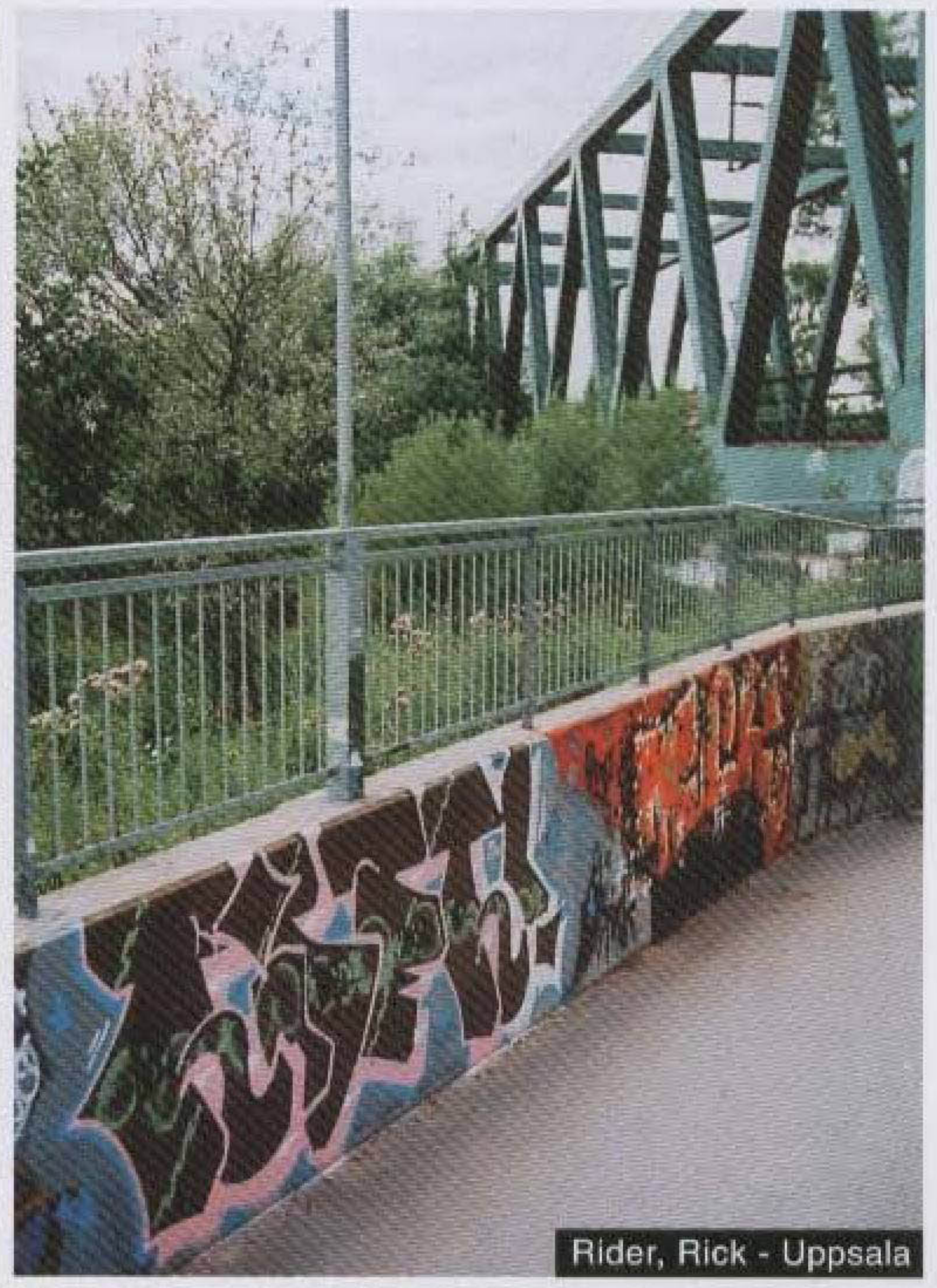

Rider, Rick - Uppsala

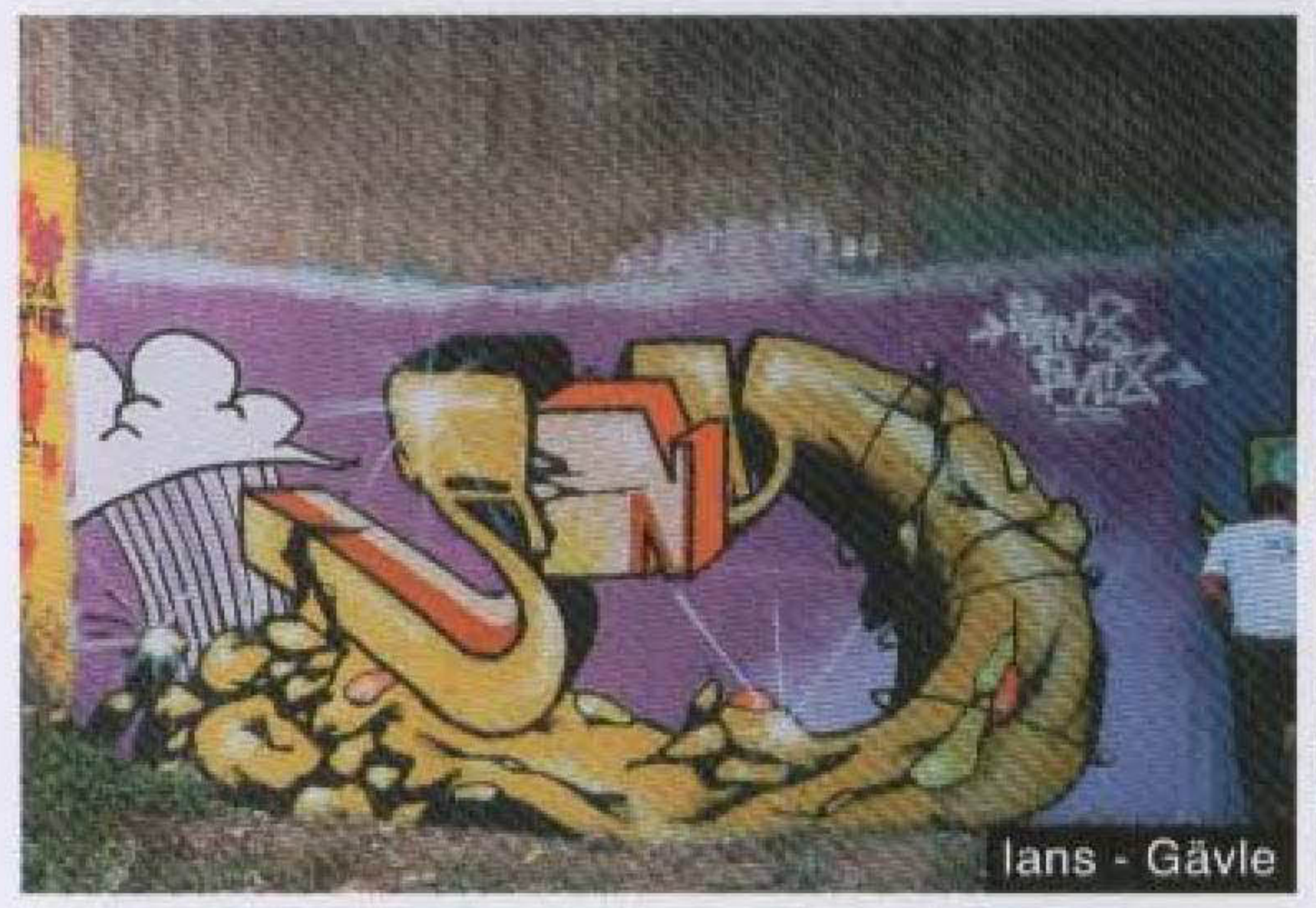

Ians - Gävle

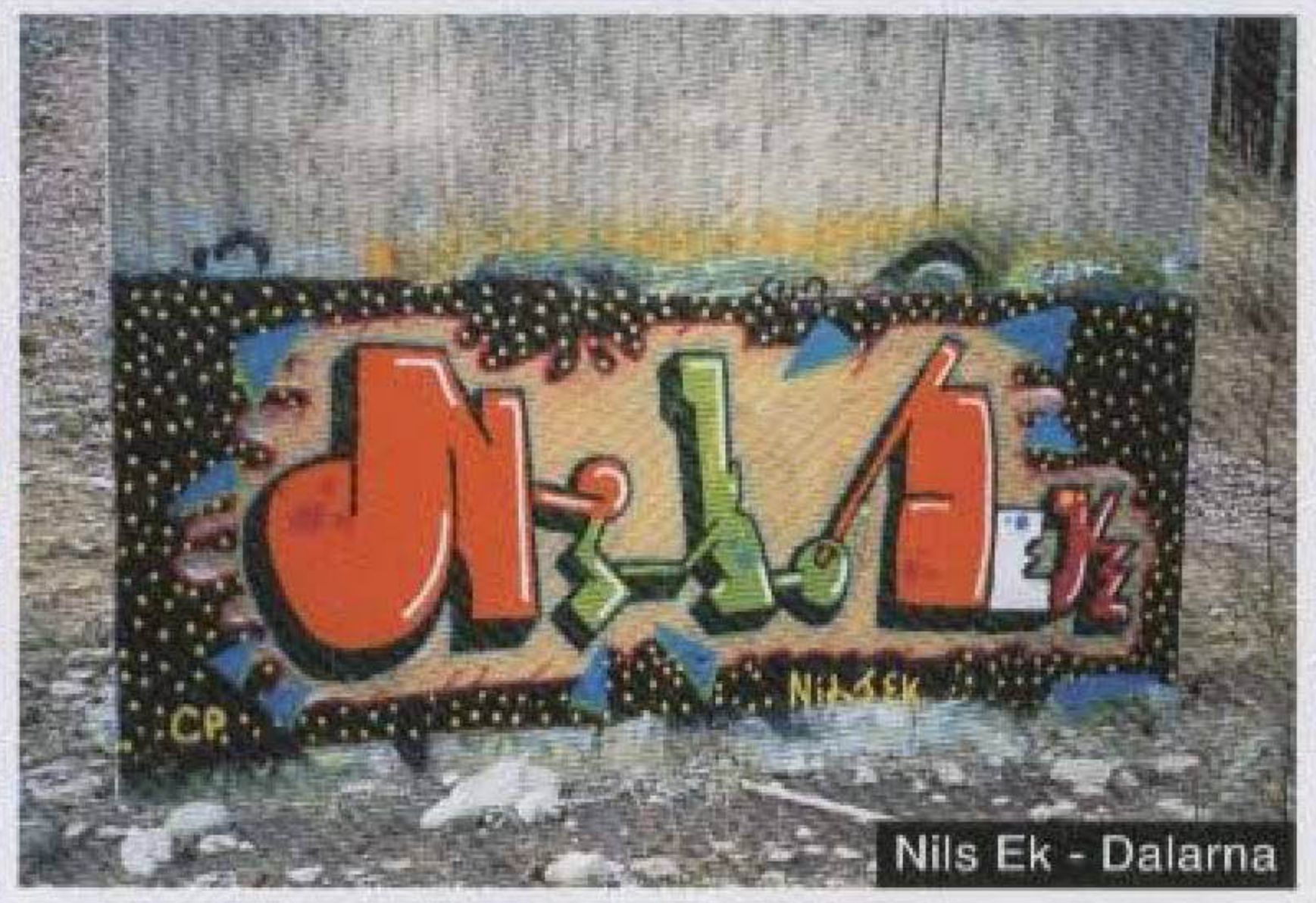

Nils Ek - Dalarna

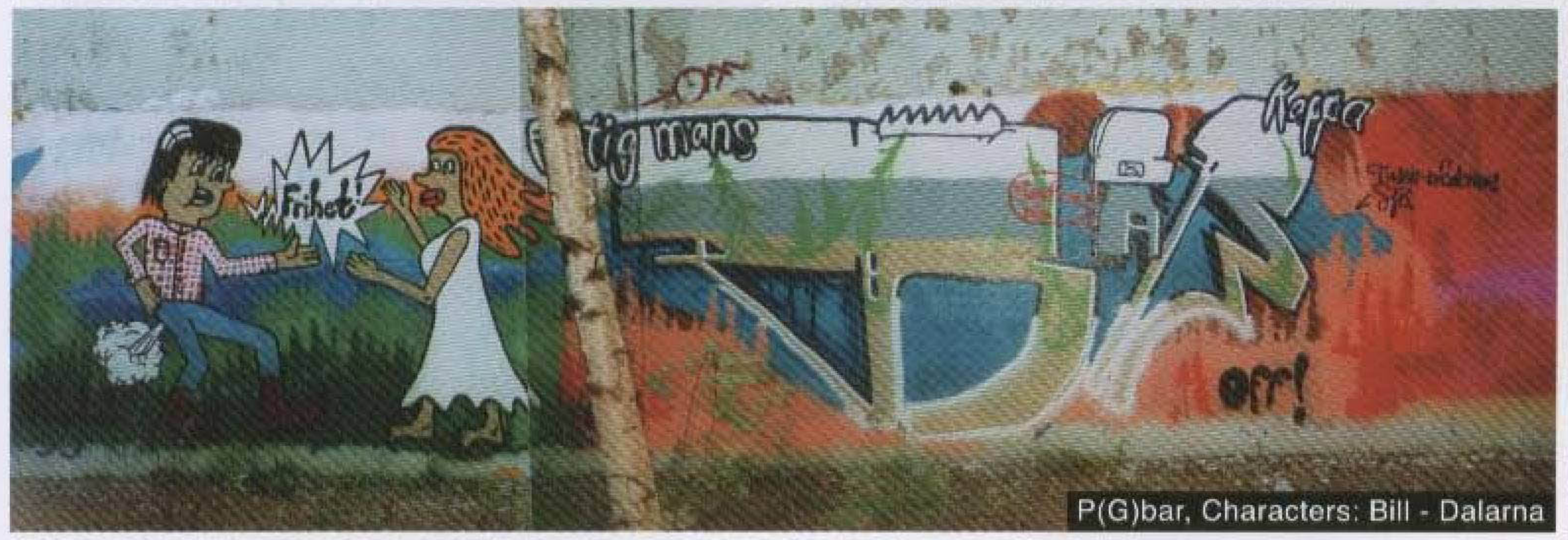
Frihet!
Kappa
off!

P(G)bar, Characters: Bill - Dalarna

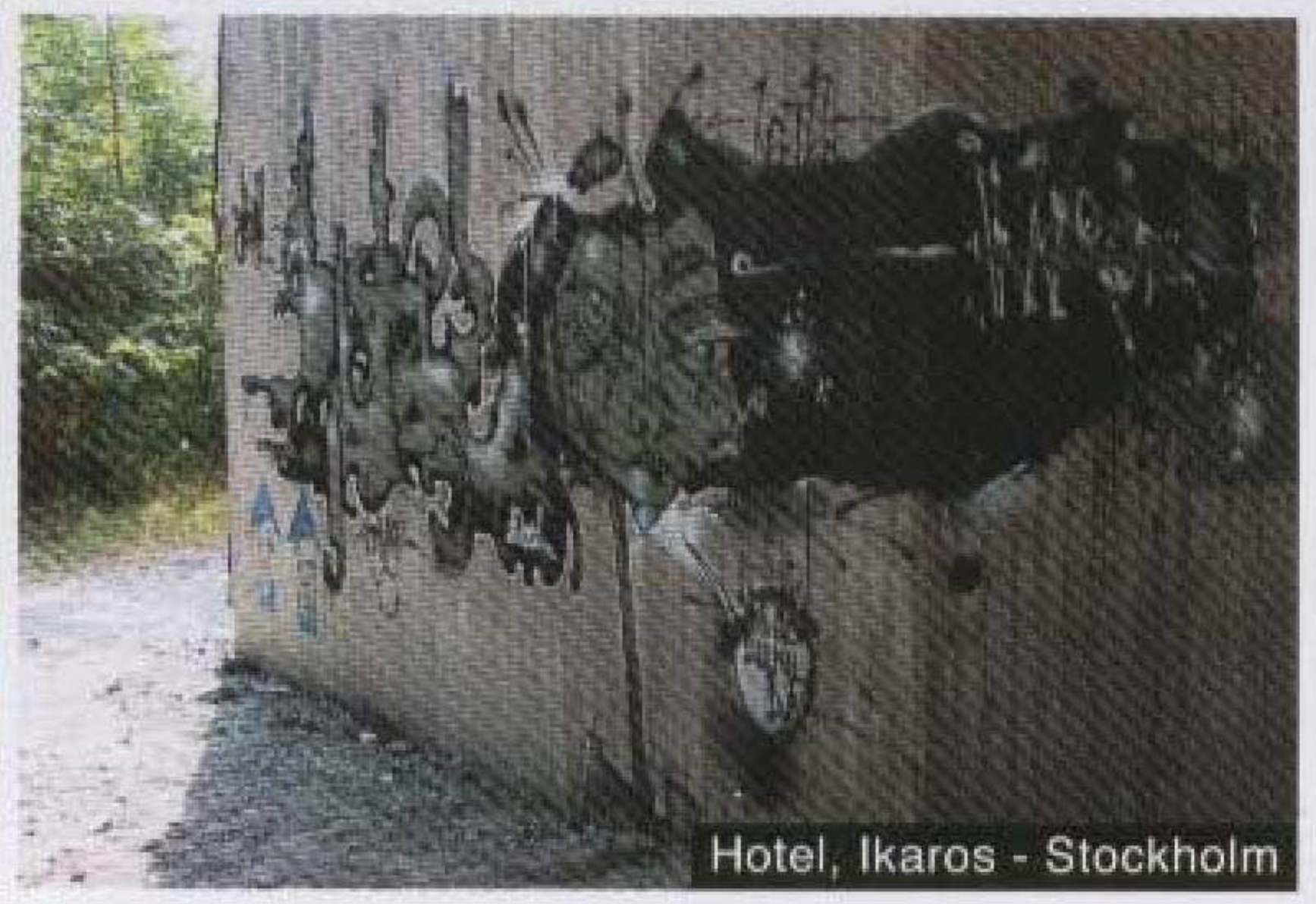

Hotel, Ikaros - Stockholm

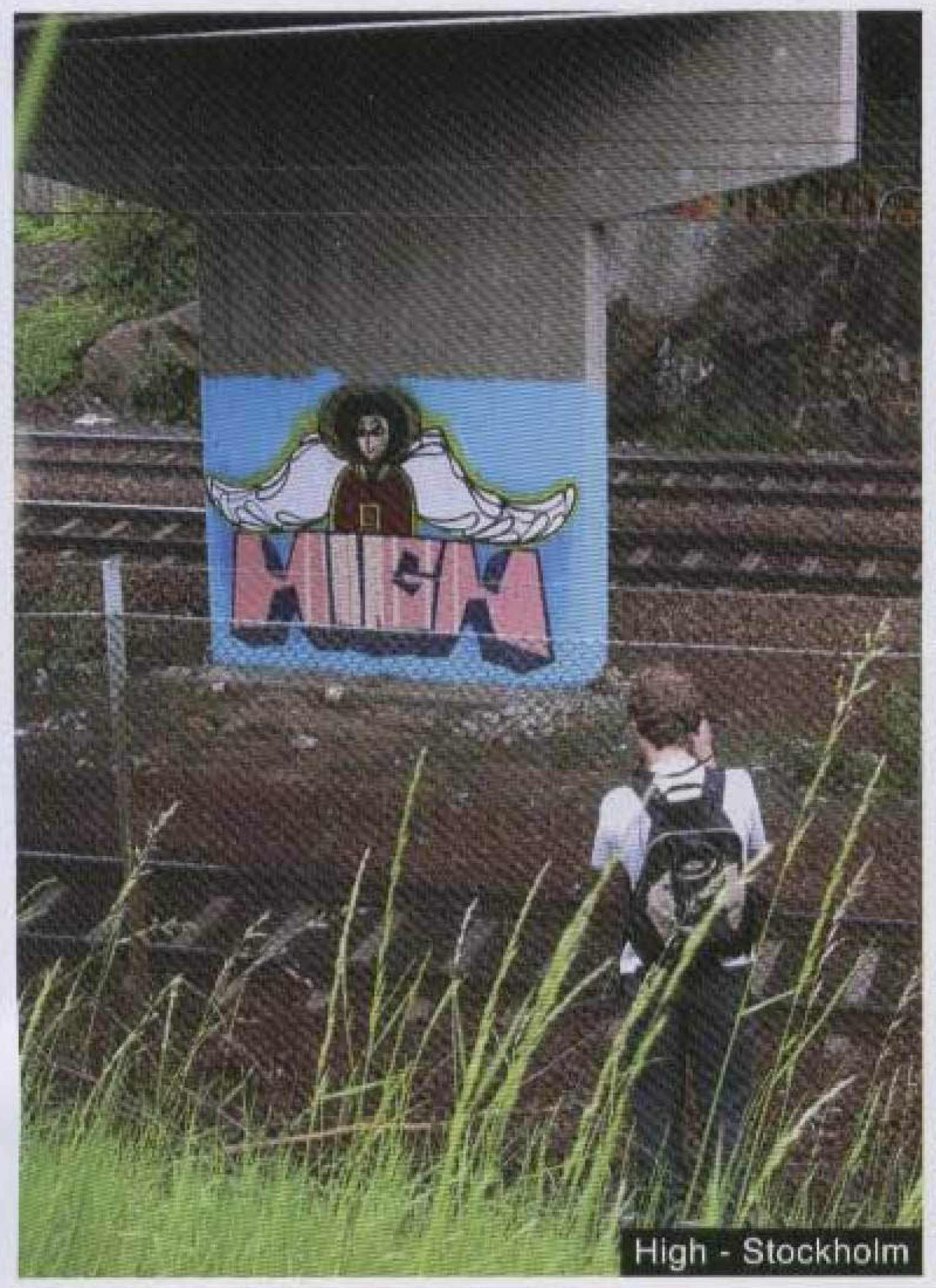

High - Stockholm

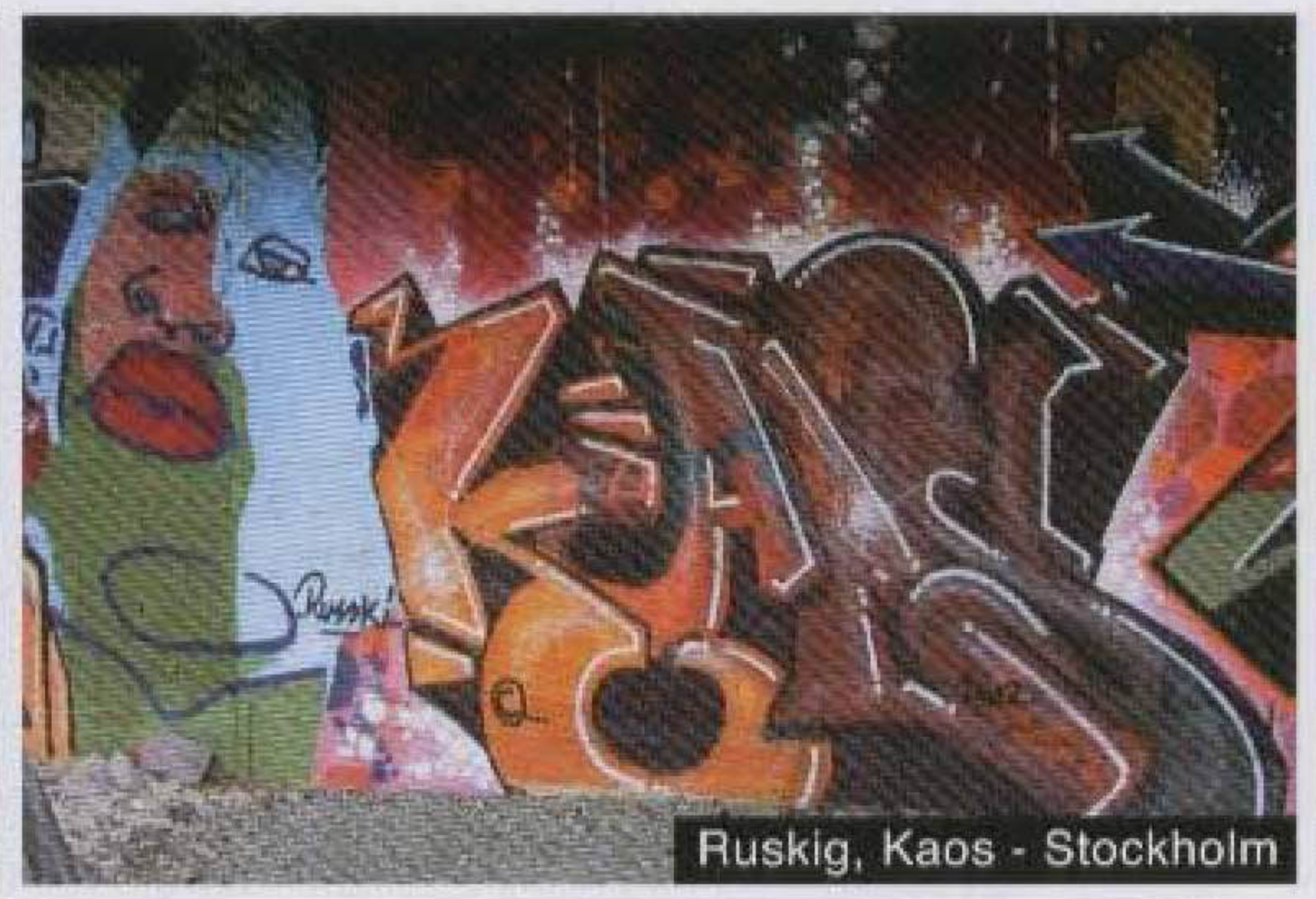

Ruskig, Kaos - Stockholm

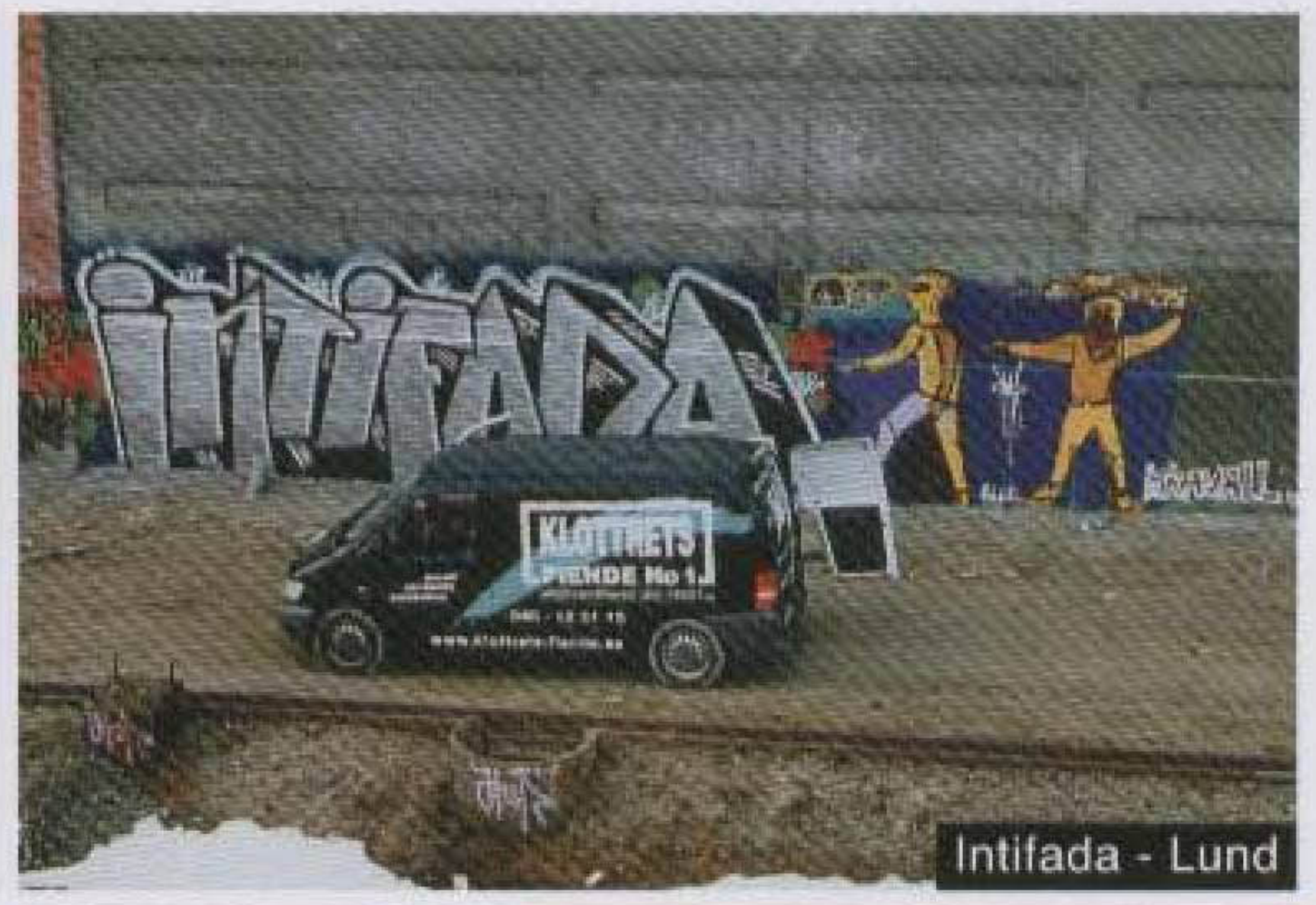

Intifada - Lund

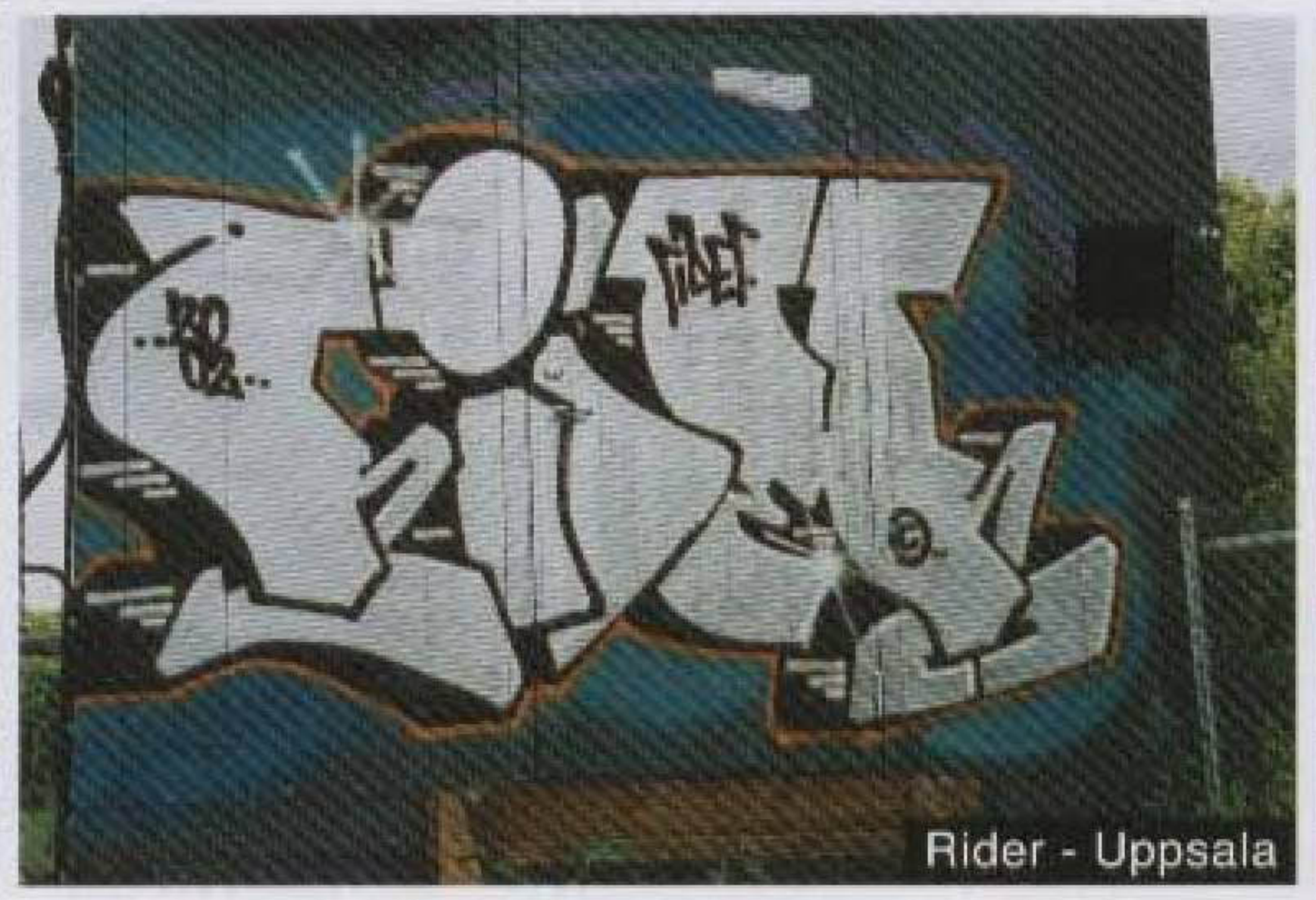

Rider - Uppsala

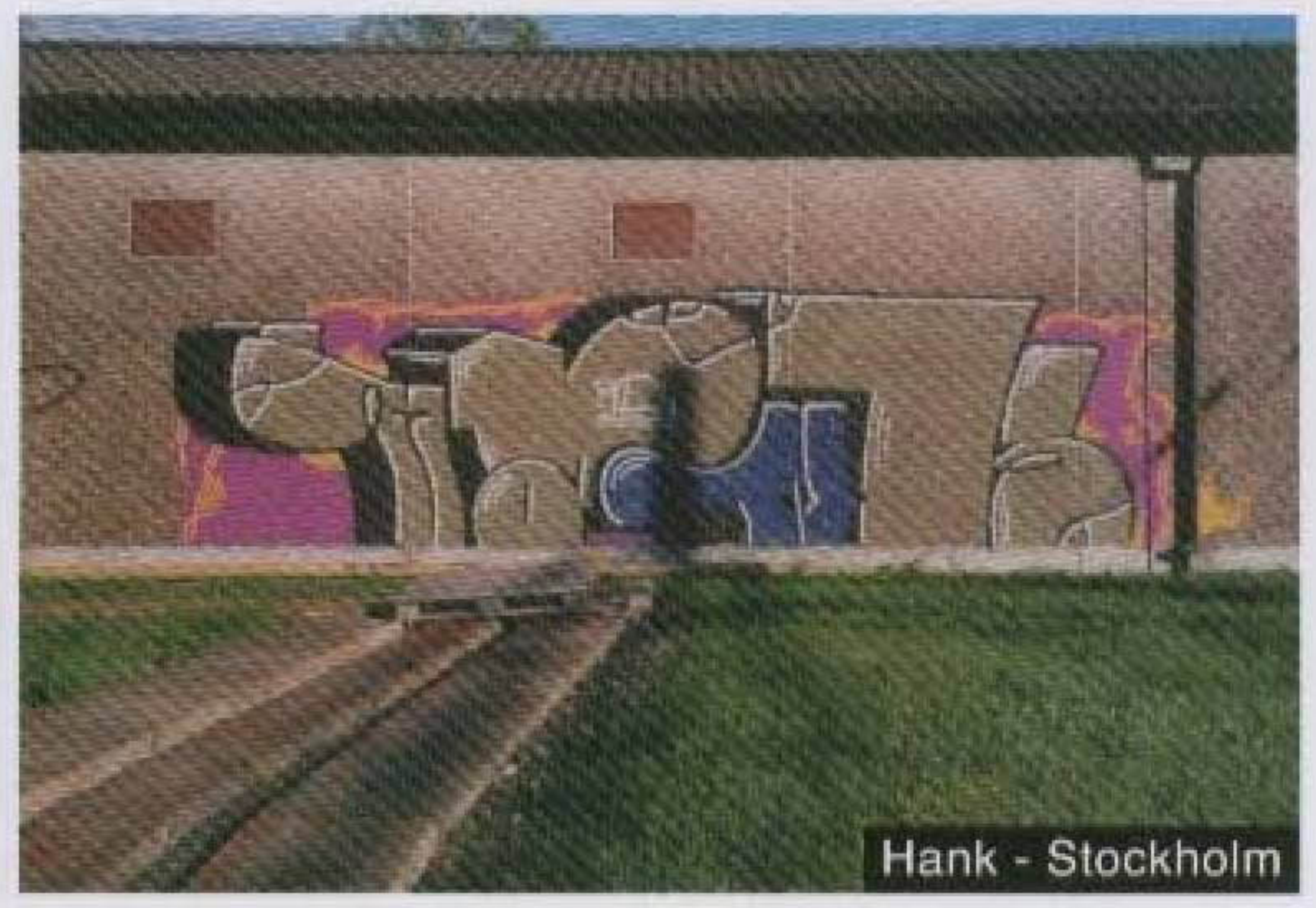

Hank - Stockholm

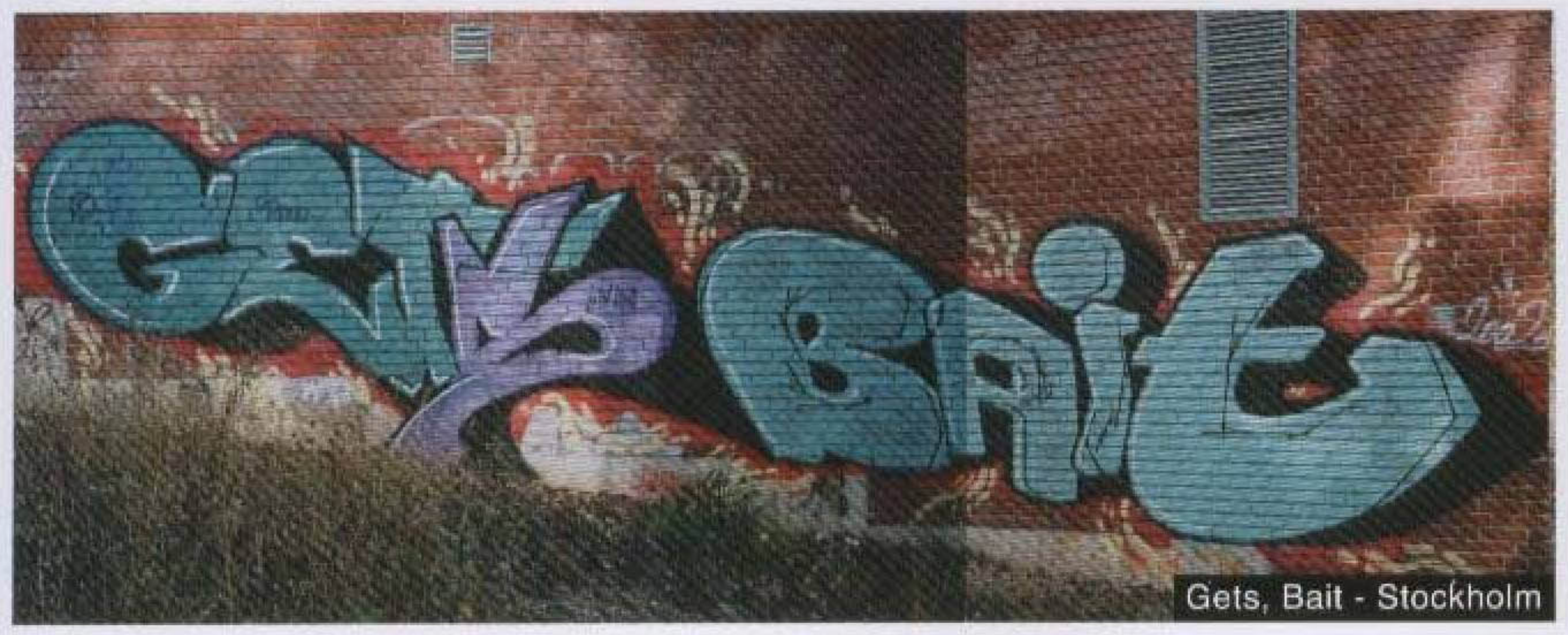

Gets, Bait - Stockholm

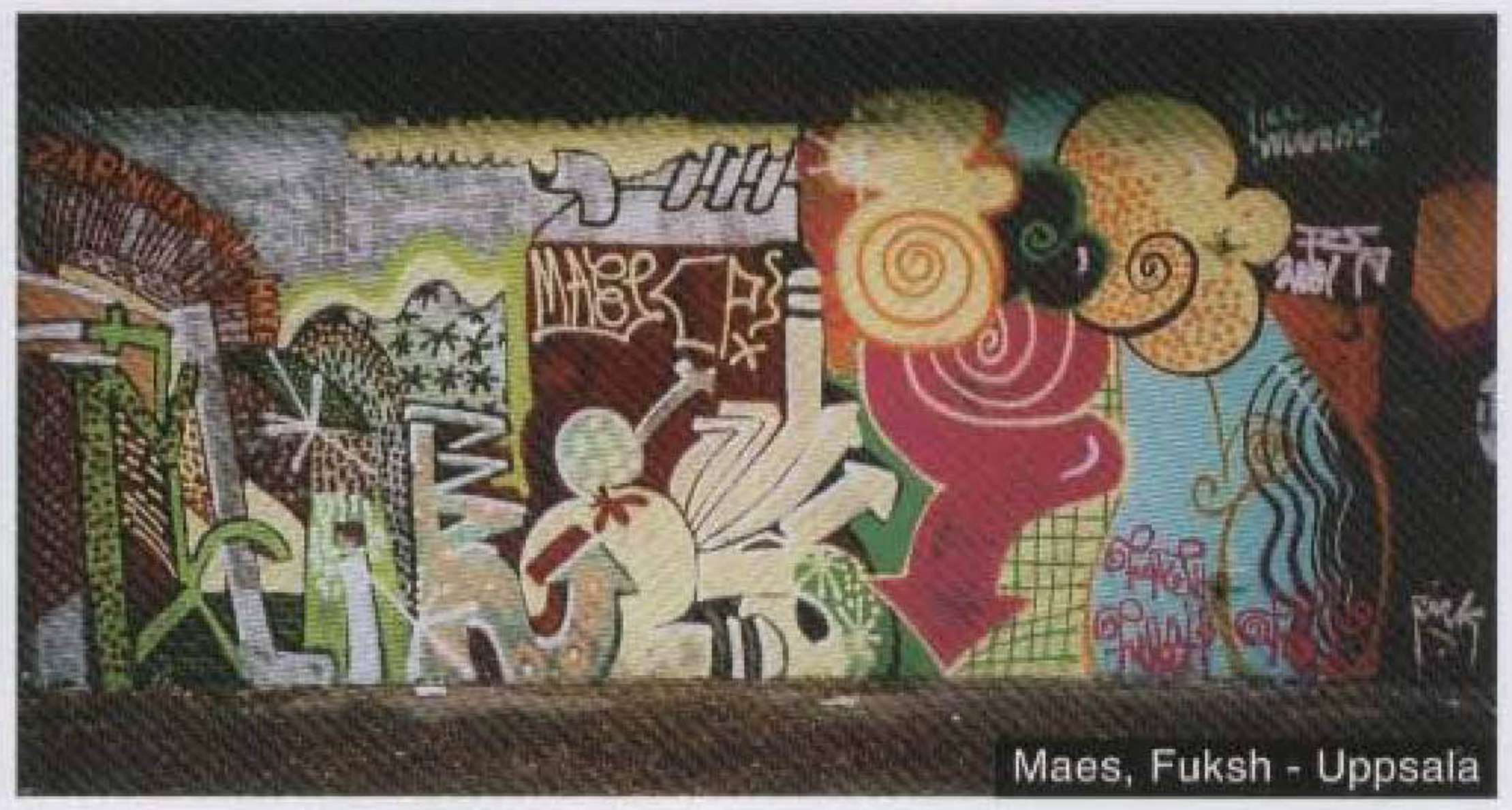

Maes, Fuksh - Uppsala

Sweden walls

– Yeah, Baby baby!!

Crazyhorse, Hefa, Marvel, Ångest och Ruskig - Malmö

Hank, Ians, Crazy Horse, Tuna, Kaos, Obee, Ebba, Characters: Ikaros and Moer - Norrköping

Cakes, Kongos, Rick, Dekis, Ringo - Uppsala

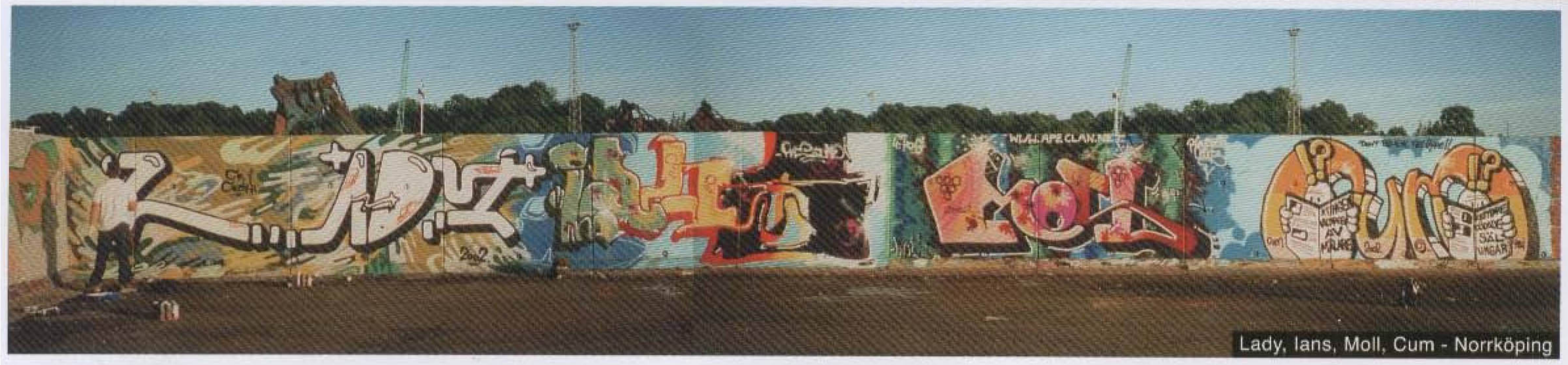

Lady, Ians, Moll, Cum - Norrköping

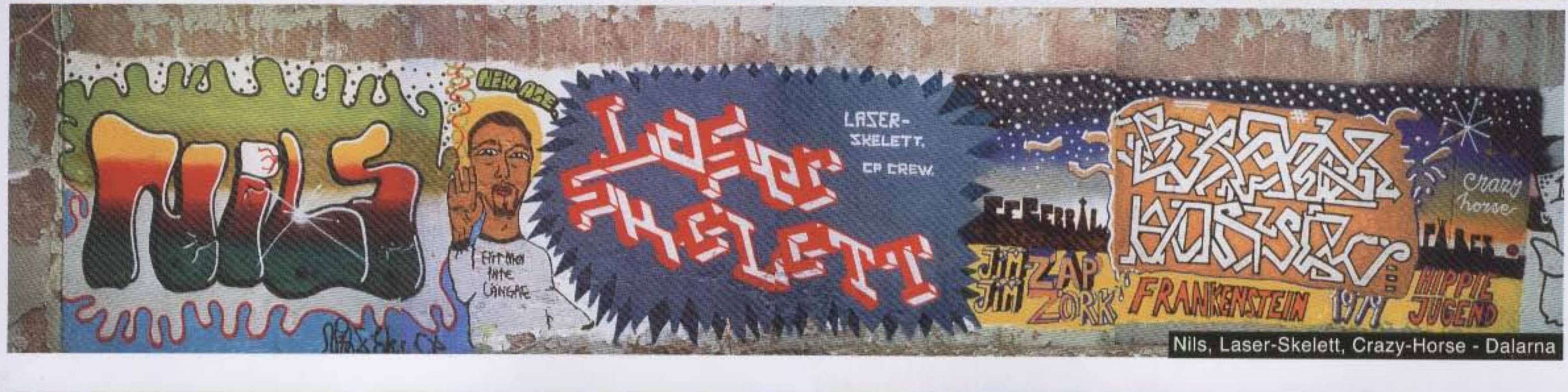
NILS
LASER-SKELETT, CP CREW.
Laser Skelett
JIM JIM
ZAP ZORK
FRANKENSTEIN 1977
Crazy horse
HIPPIE JUGEND

Nils, Laser-Skelett, Crazy-Horse - Dalarna

Sweden walls

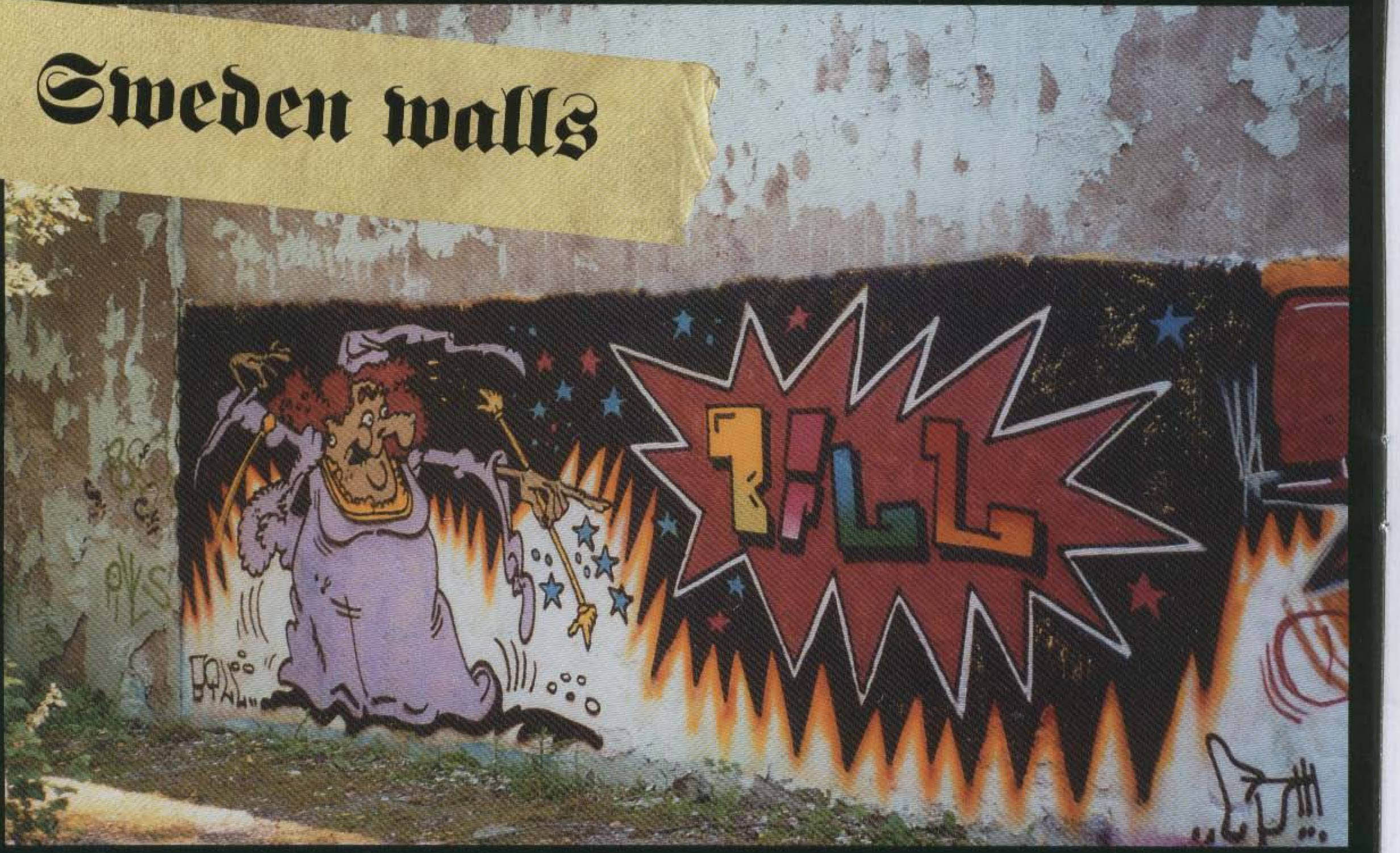

Bill - Dalarna

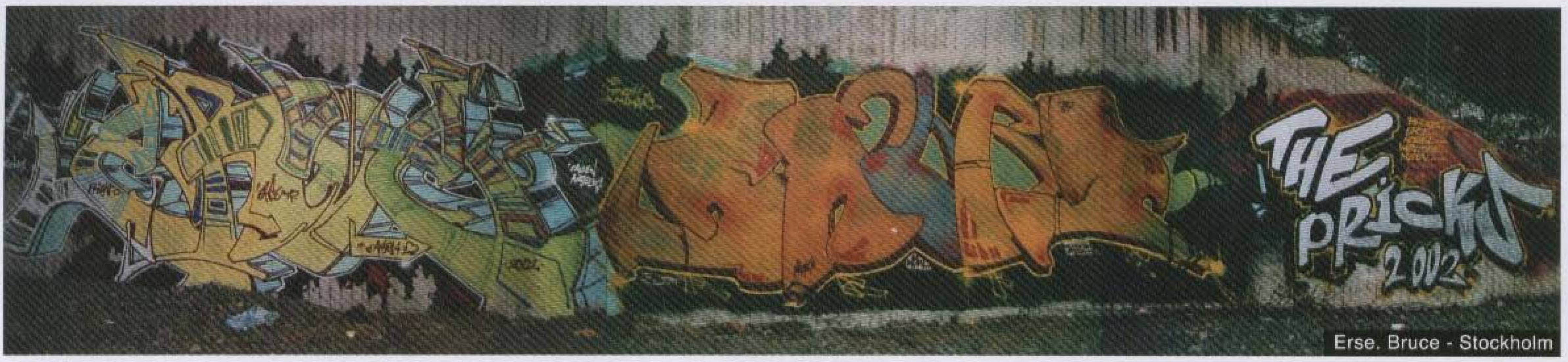
THE PRICKS 2002

Erse. Bruce - Stockholm

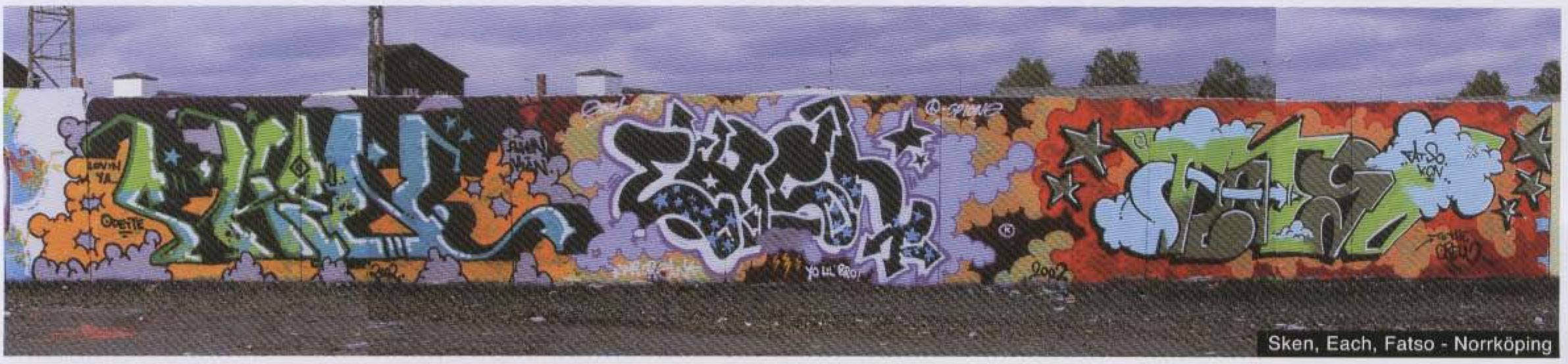

Sken, Each, Fatso - Norrköping

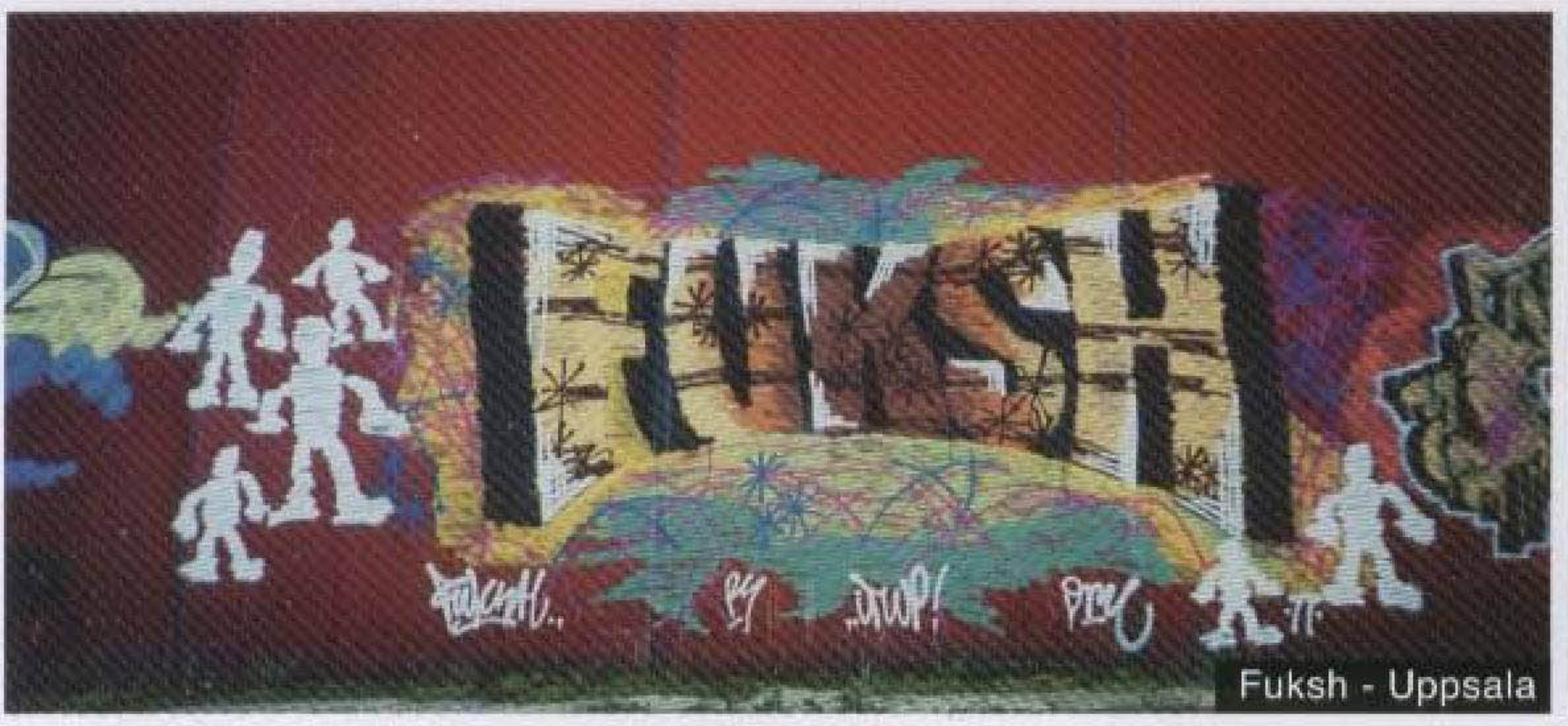

Fuksh - Uppsala

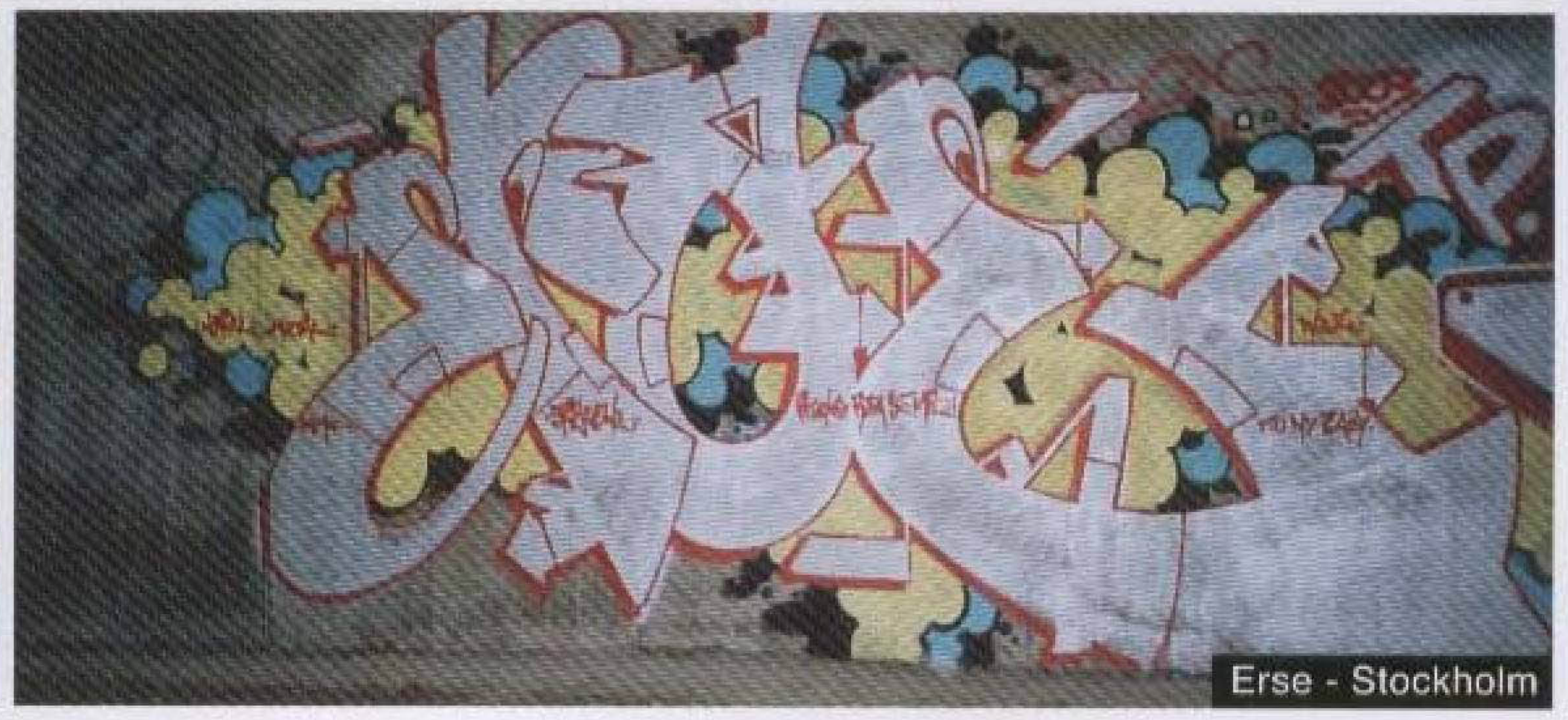

Erse - Stockholm

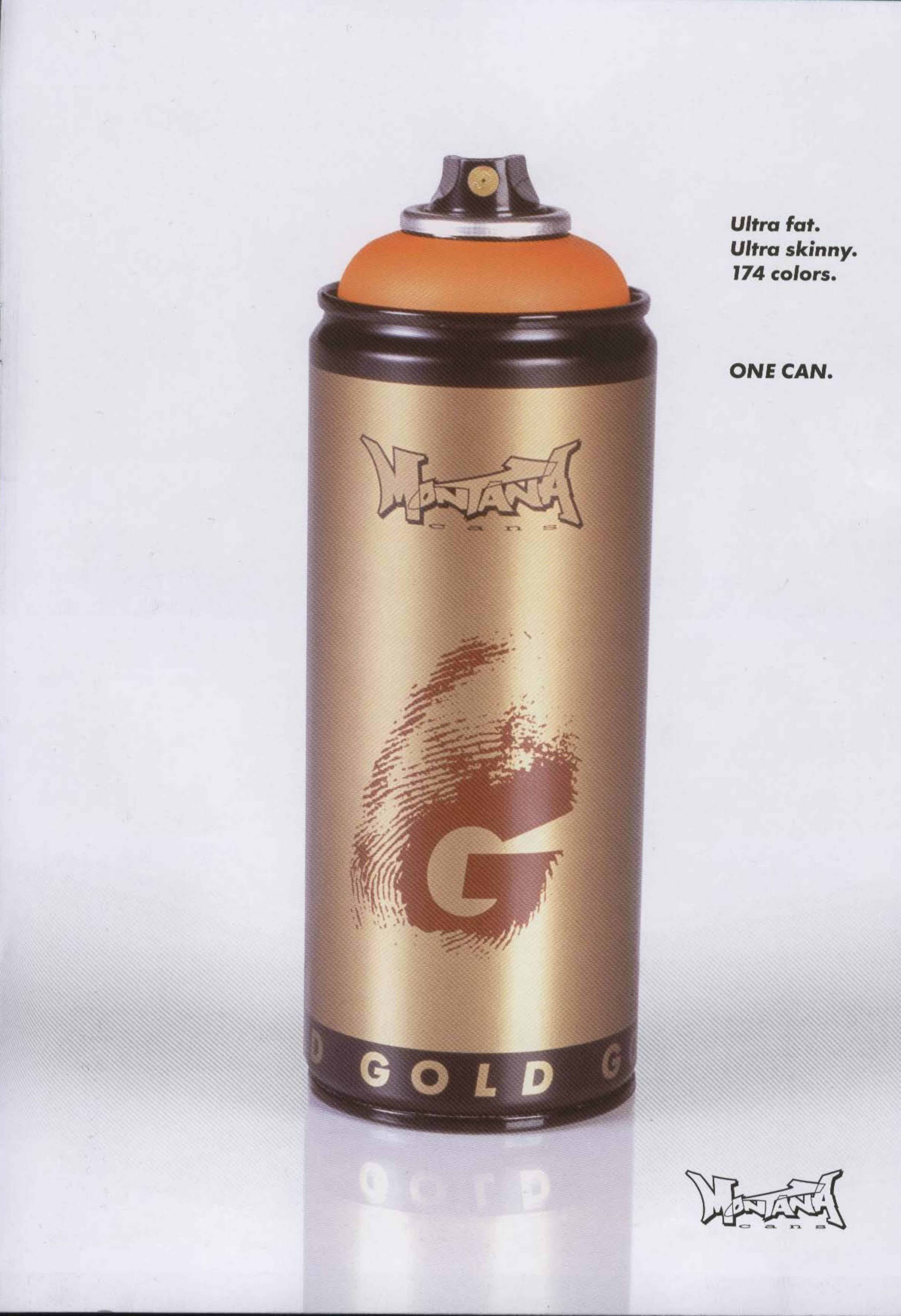
MONTANA cans
G
GOLD
MONTANA cans

Ultra fat.
Ultra skinny.
174 colors.

ONE CAN.

Syjunta på Östermalm

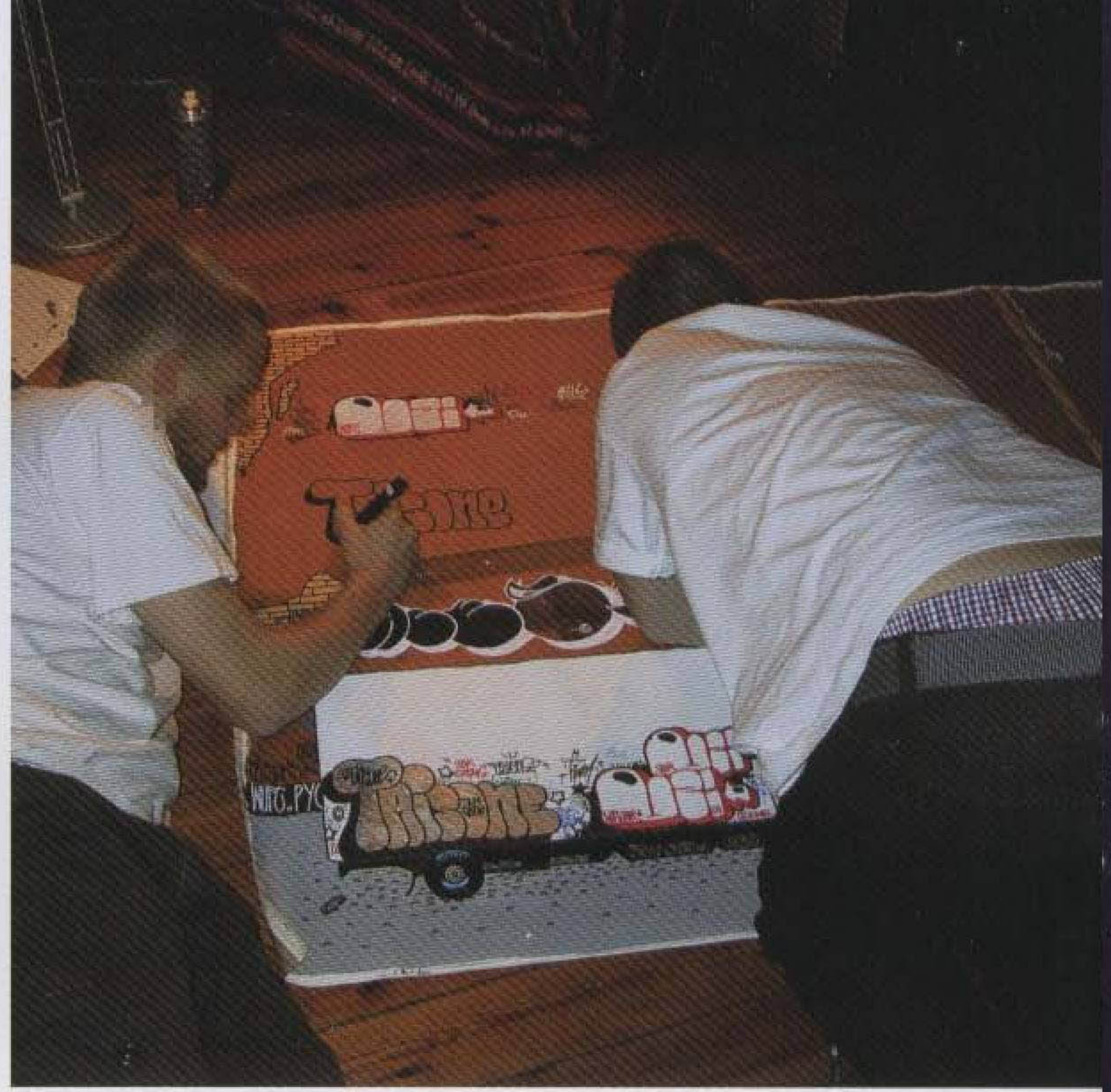
Graff kväll i Vasastan

Craft and Graffiti

Text: Ulrika Mars

Stilar och Vinjetter

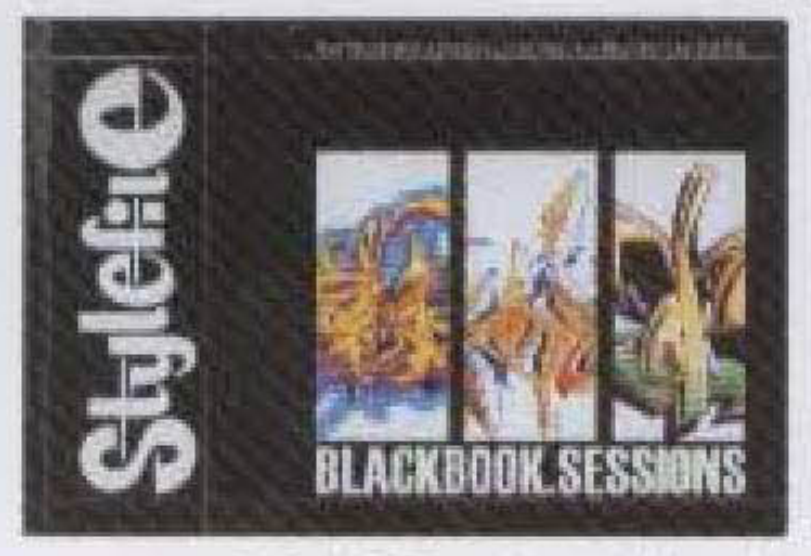
Stylefile sketchbook

If craft is the individual´s right to adorn and create, to make objects and art without schooling, what is graffiti then?

Traditionally, craft has been the poor people´s way of bringing beauty into their lives -decorating a wall with images, painting a cabinet florally, carving ornaments into wooden objects. What graffiti art does to our environment is similar -decorating concrete walls, making ornament of (electric)cabinets, etc And (usually) without artistic training, altering the design and appearance of trains, freight-cars, metrostations...

Crafts people and graffiti artists often have a very similar approach to the world. It´s Us vs. Them and "They don´t understand!" We all have an attitude like we don´t need to adapt to what people want -we´re artists and we know best! A similarity graffiti has with craft is that we are sort of a sub-culture. Most people like the idea of folk, and kids think their graffiti-backpacks are real cool, but not that many people like or buy real craft, most people find the actual thing gaudy, loud and, well, expensive....or messy. It´s the IKEA and H&M version of our folk art that sells. Bland floralprints and fake "graffiti letters"

Graffiti artists seem to work the same way craft people do-

First you work at home, drawing a lot. Maybe you find a teacher/role model, whom you copy and learn from. You might work together. In time you develop your own style and slowly you gain respect from the rest of the community, probably quicker if you´re in a well known group/crew. If you become very big, you might publish a book that becomes a style guide and aid to up-and-coming artists.

Crafts are becoming more and more artistic and individual, but thay are still not usually recognised as art, neither is graffiti. But whereas craft is waved aside as "a waste of time", graffiti is on the political agenda of the city, sorted under Vandalism. I´m not sure which is worste, or better.

Design and fashion for craft have a history of spreading across countries and continents with travellers and wanderers. Artists known for their craft have usually travelled a lot and worked for periods in diffrent villages and cities. Nowadays images are published in magazines and on the Internet, thus spreading styles and artists across the globe, both within traditional crafts aswell as graffiti. And artists still travel to different cities to meet and paint/ craft, sometimes it´s called a craft convention and sometimes a "meeting of styles"

The familliarities between our modern and traditional crafts are so many, and it´s a pity we´re such strangers to eashother. Learning to see and appreciate eashothers art is important for both of ours understanding and recognition.

Farstukvistar - Helsingland

Door - Stockholm

Lilli Zickerman´s collections

Tjärhovsg - Stockholm

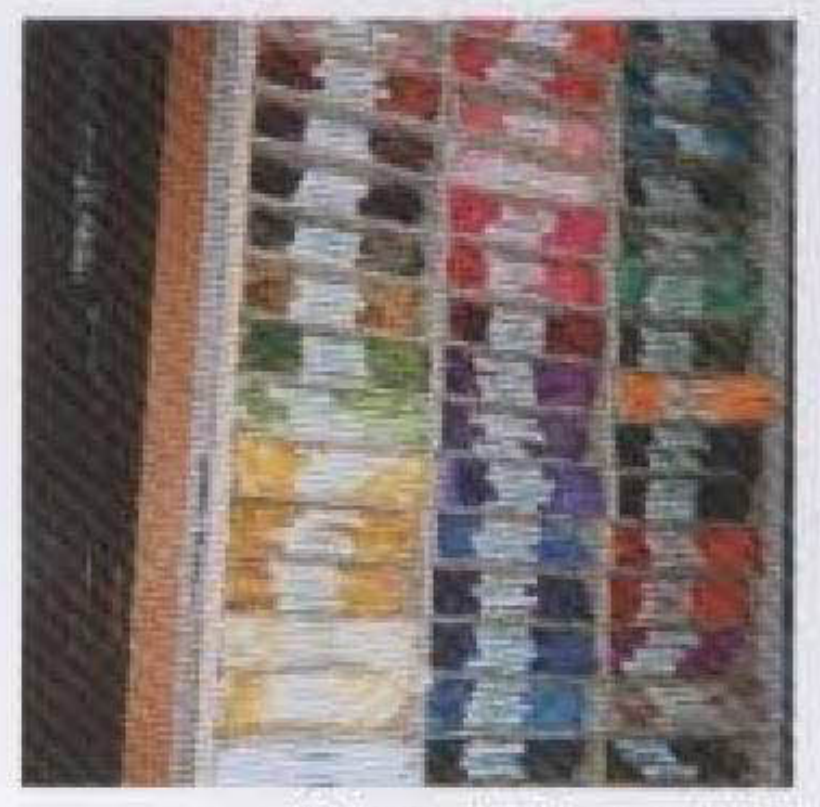
Svensk Hemslöjd

Highlights

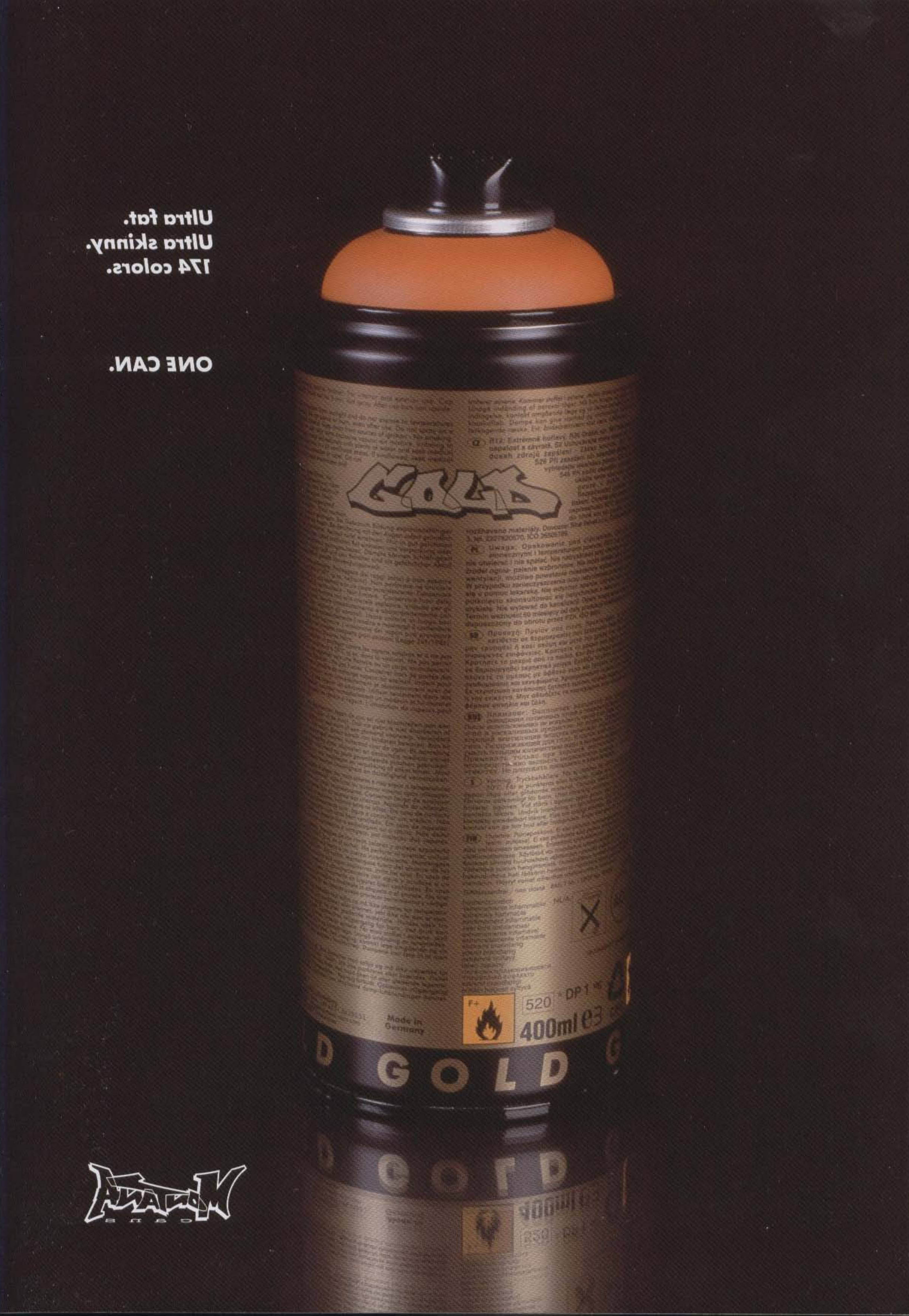

Stockholm
Commuter trains

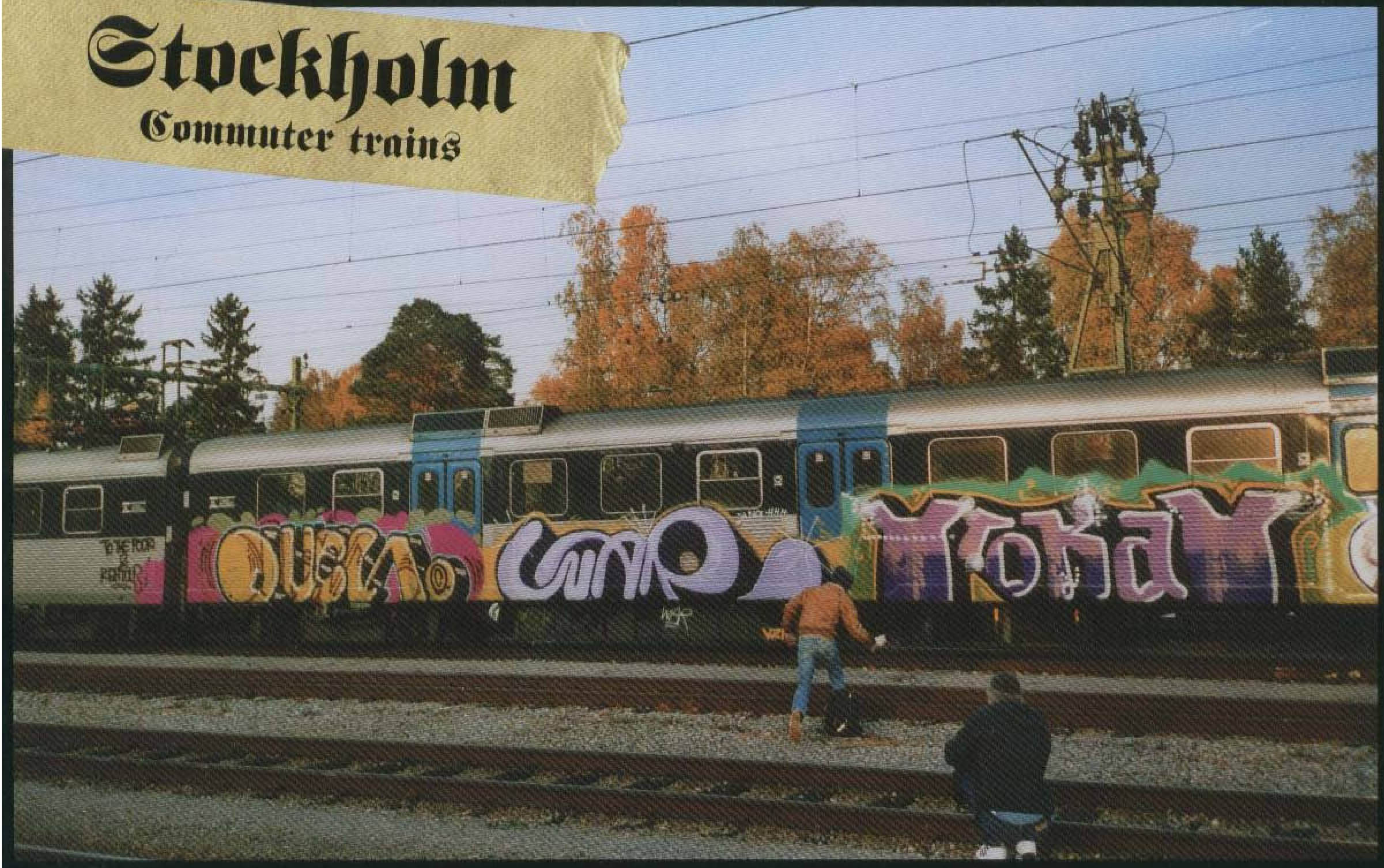

Oven, War, Y2Kay

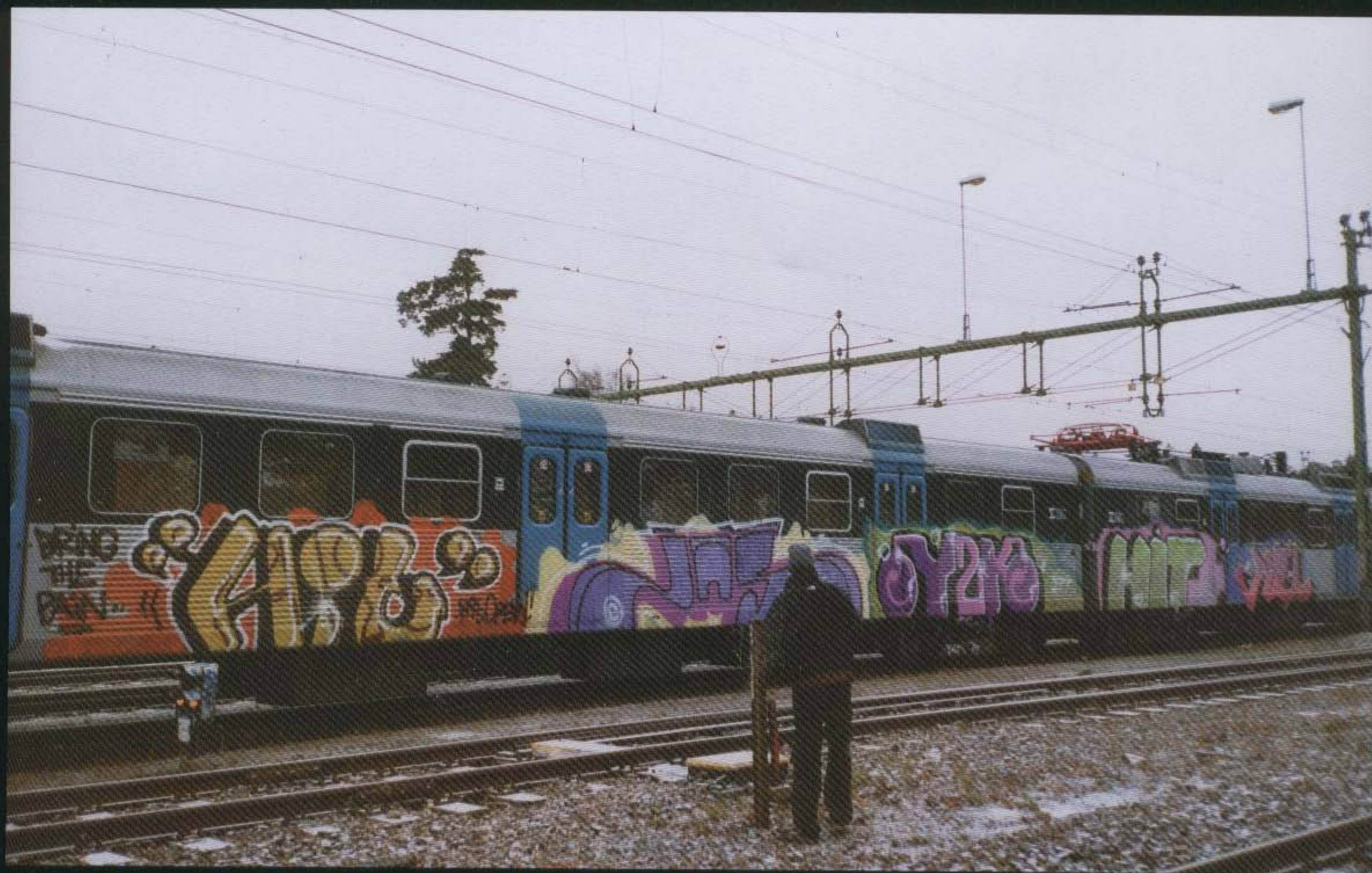
BRING THE PAIN

Hit, Jas, Y2K, HIT, Reil

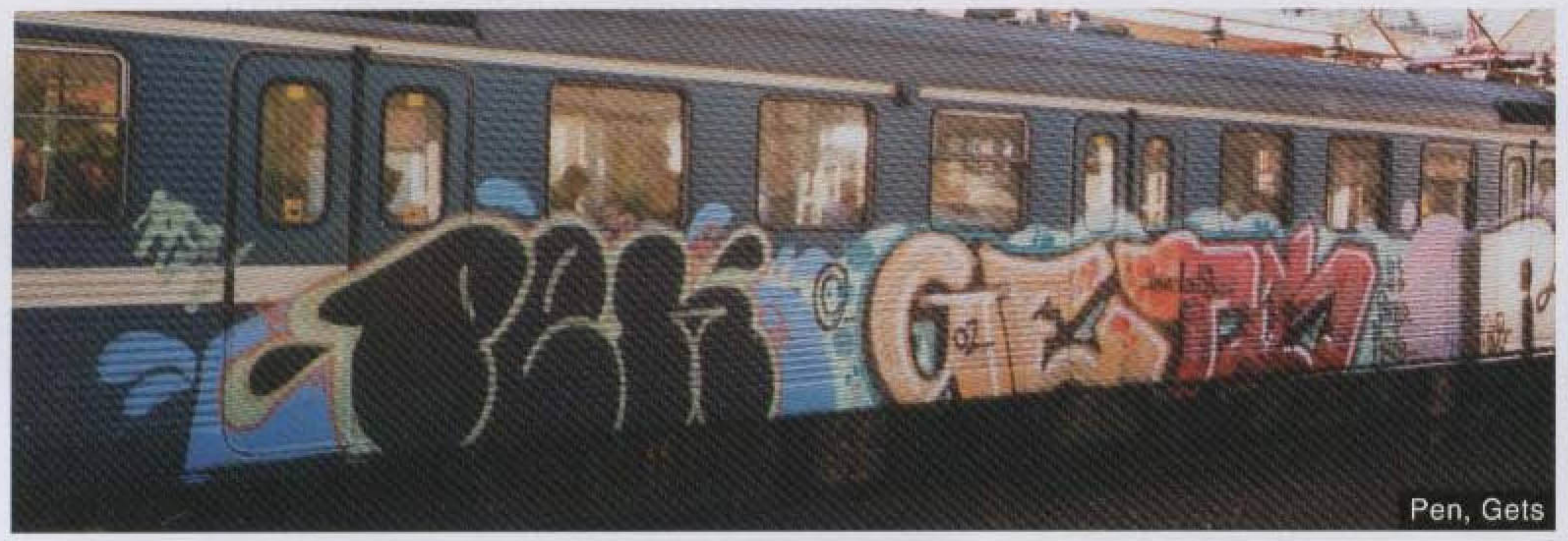

Pen, Gets

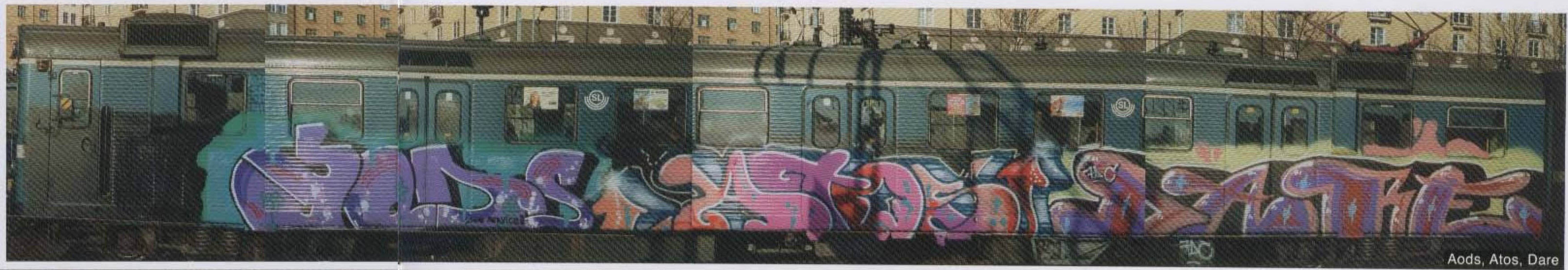

Aods, Atos, Dare

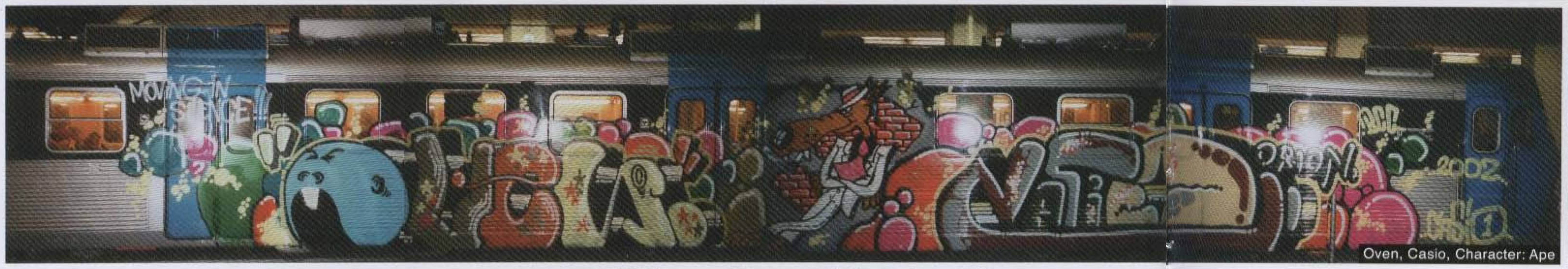
MOVING IN SILENCE
2002

Oven, Casio, Character: Ape

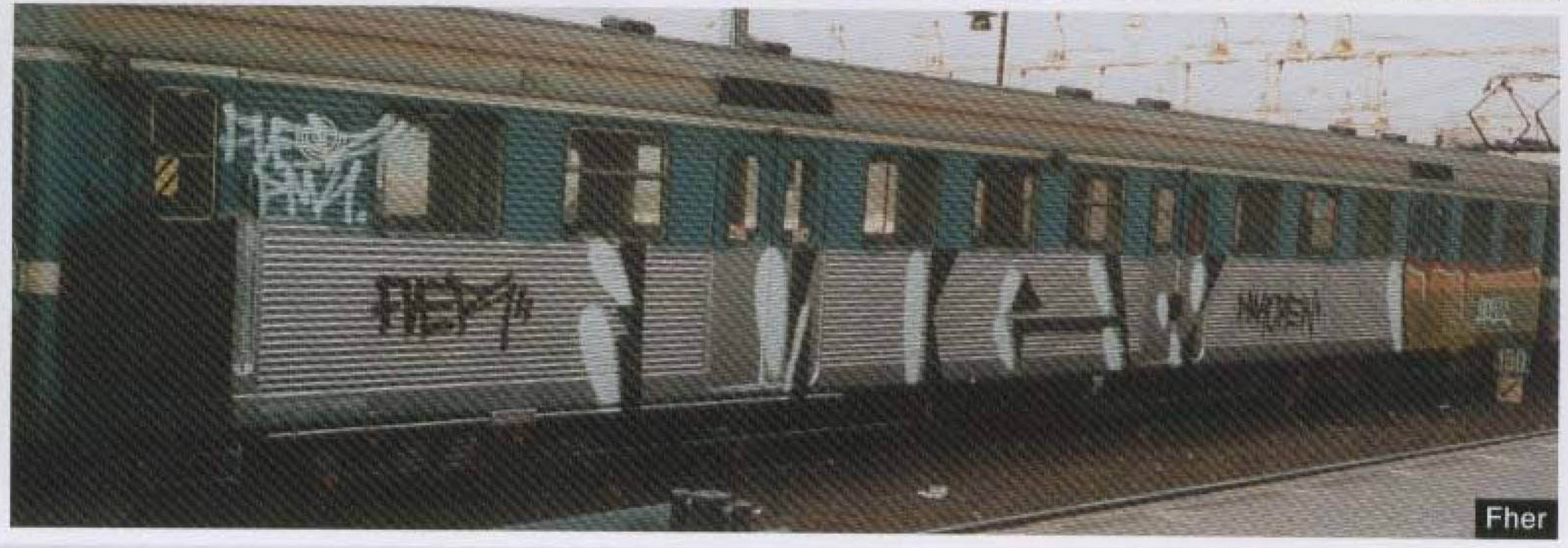

Fher

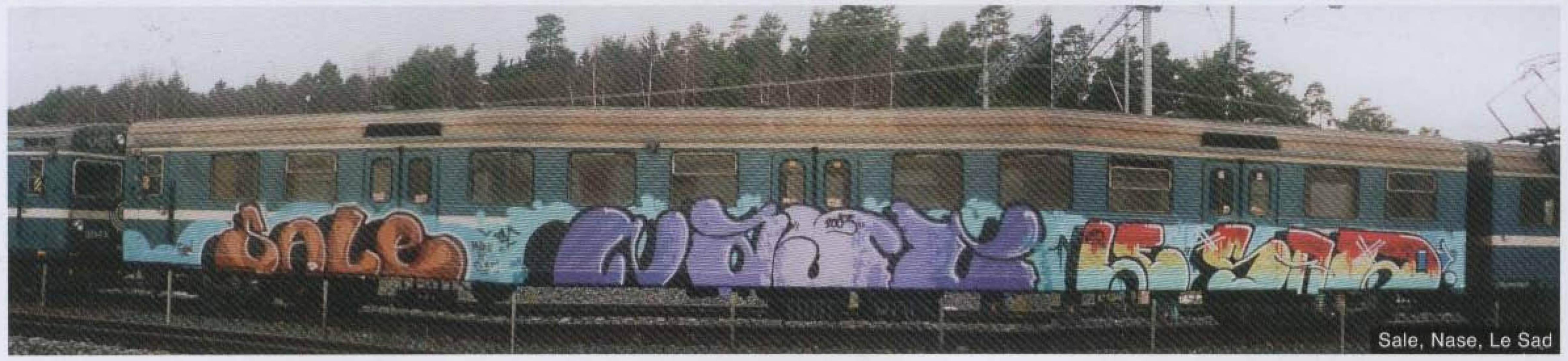

Sale, Nase, Le Sad

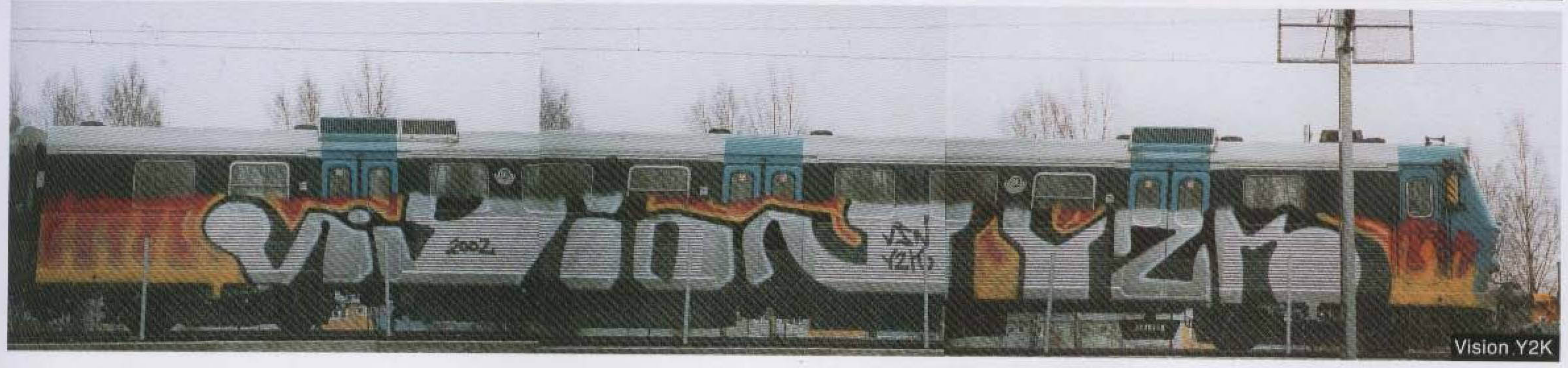

Vision Y2K

Stockholm
Commuter trains

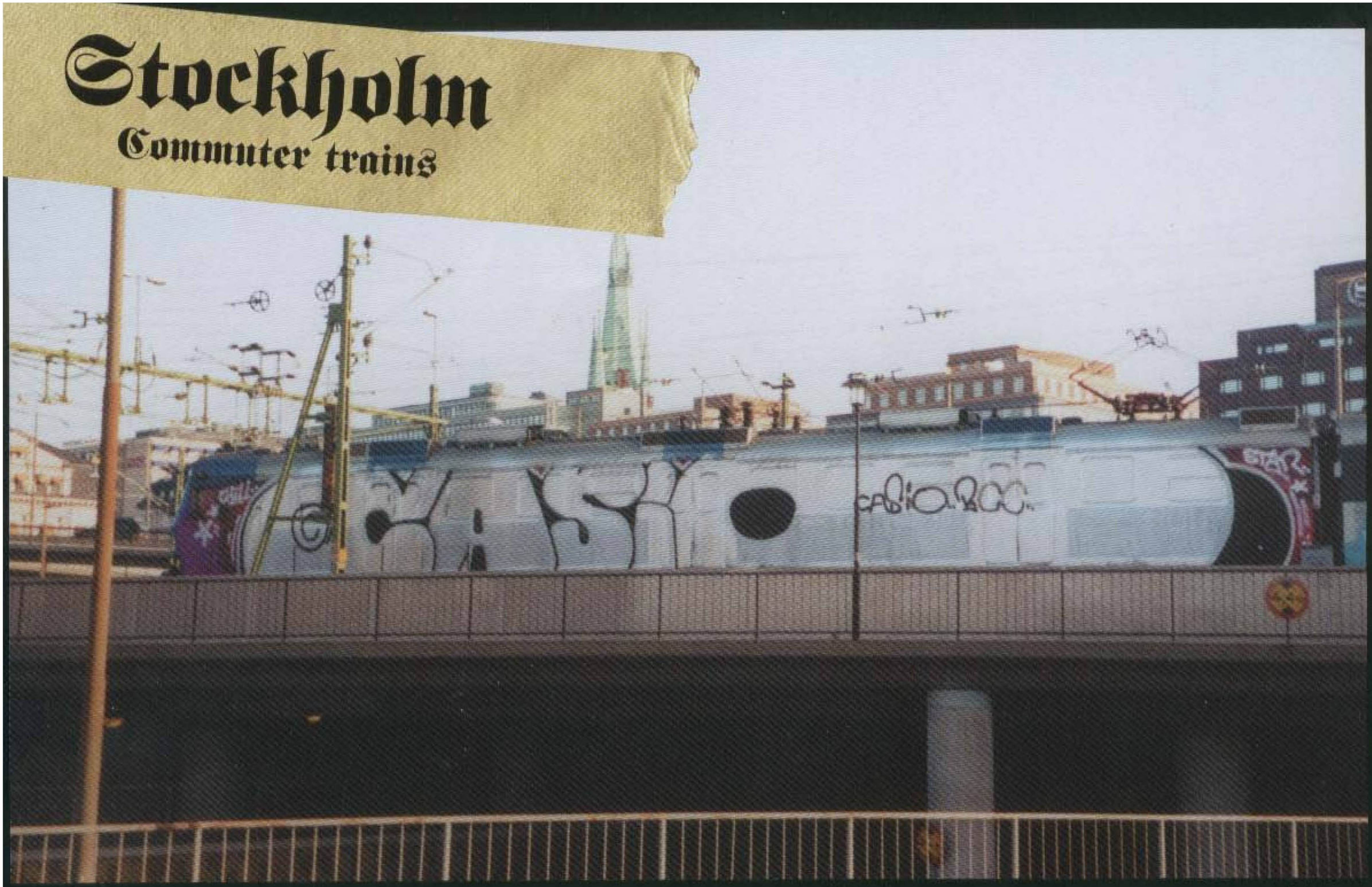
Casio

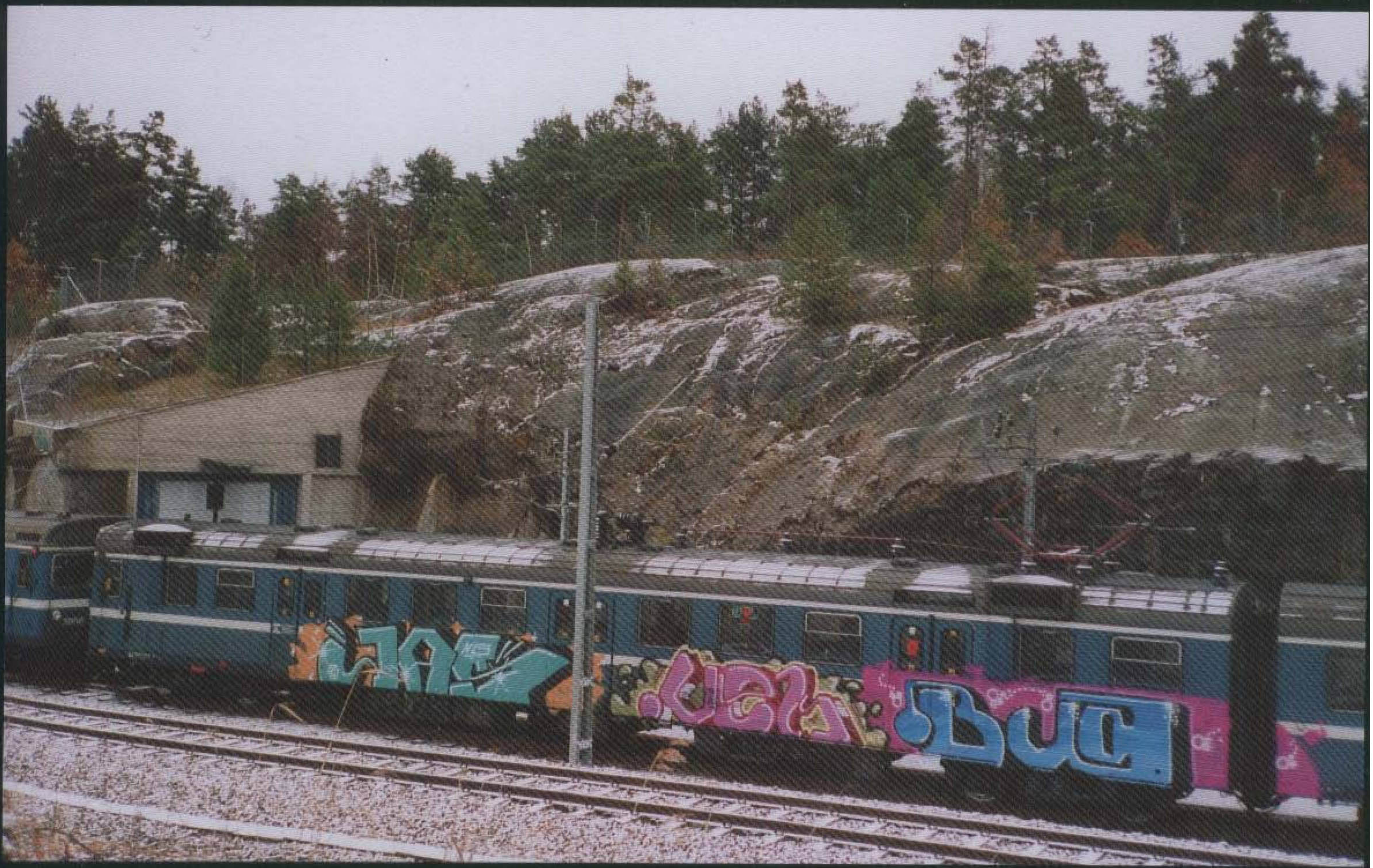
Jas, Oven, Bug

Sad

Ligisd

Reil

Gets

Dirte

Elle

Hank

Ians

Pycs

Ner

Etm

Hit it

Dirte

Bluk

Rob

Sad

Ellr

Pyc

Stockholm
Subway trains

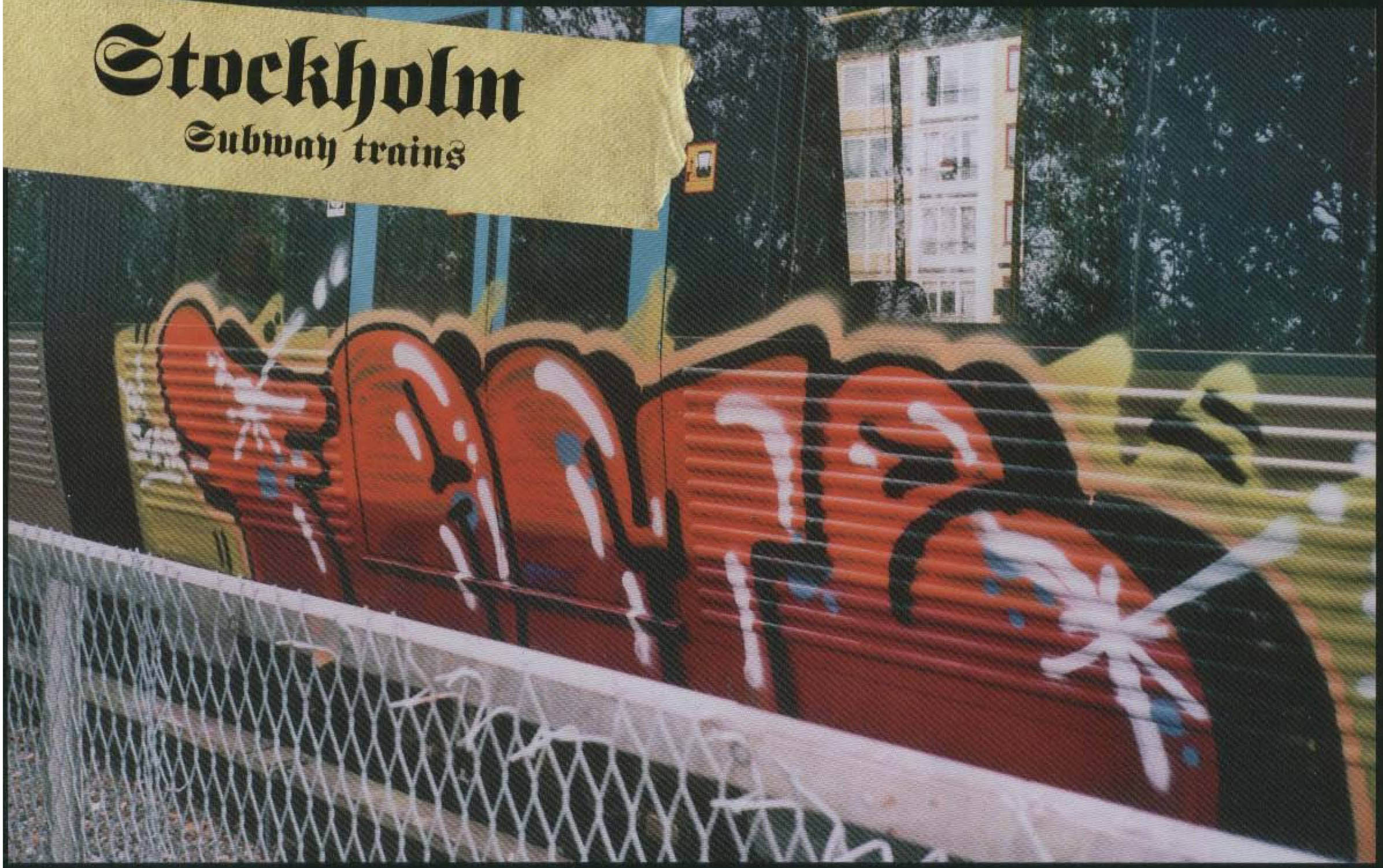

FAME Crew

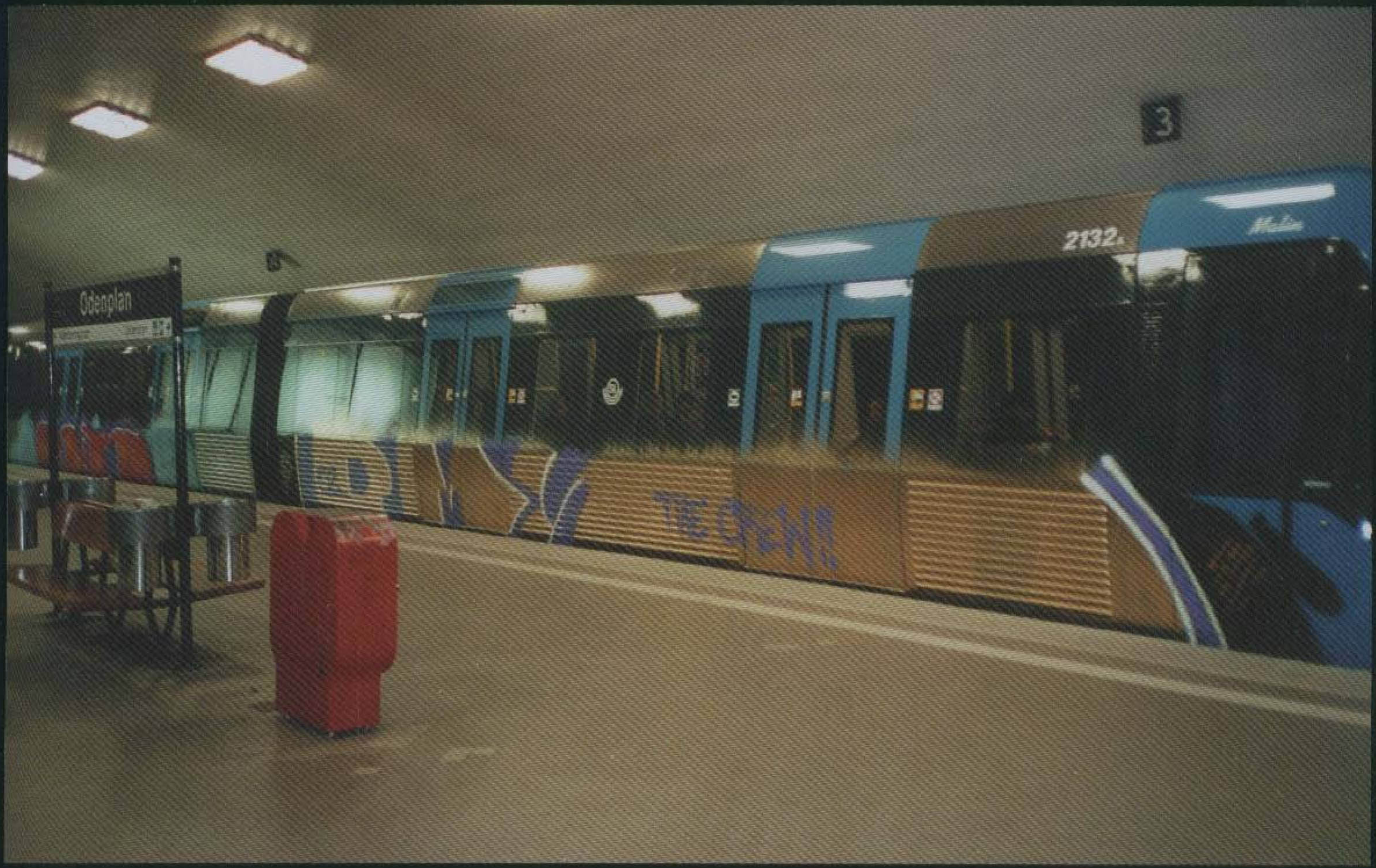
Odenplan
2132

PMS Crew

IbMhr

Oven

Odenplan
Västmannagatan
Odenplan

Casio

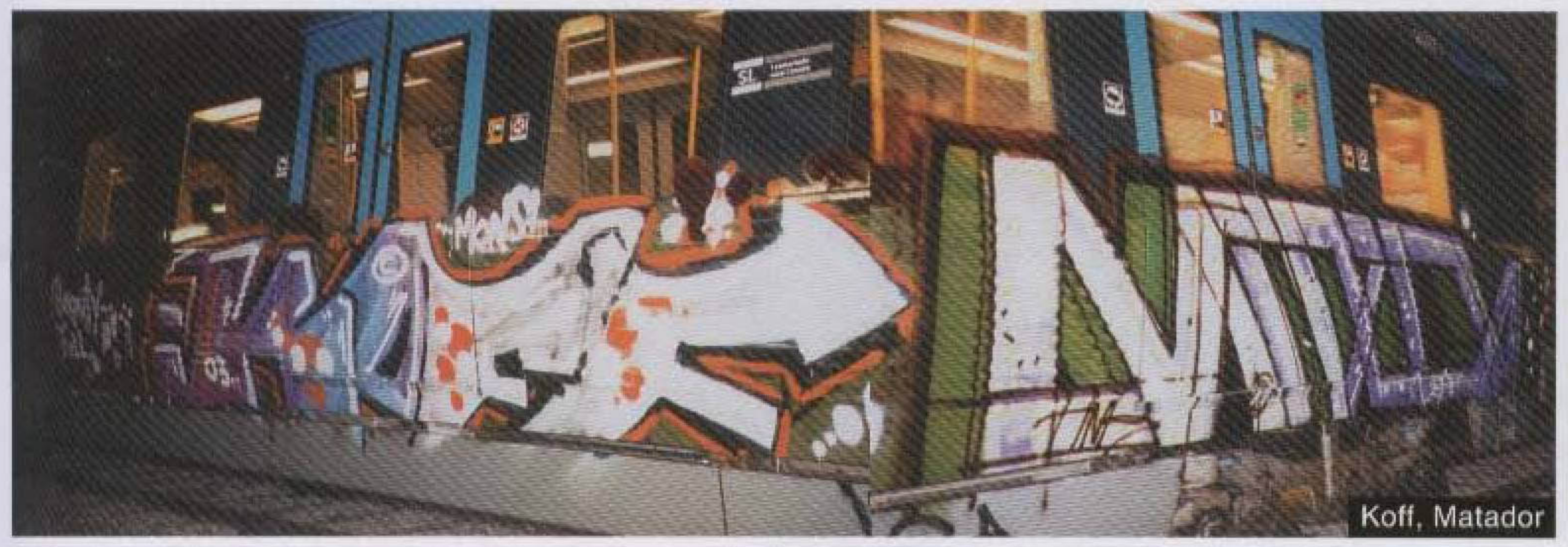

Koff, Matador

Ins

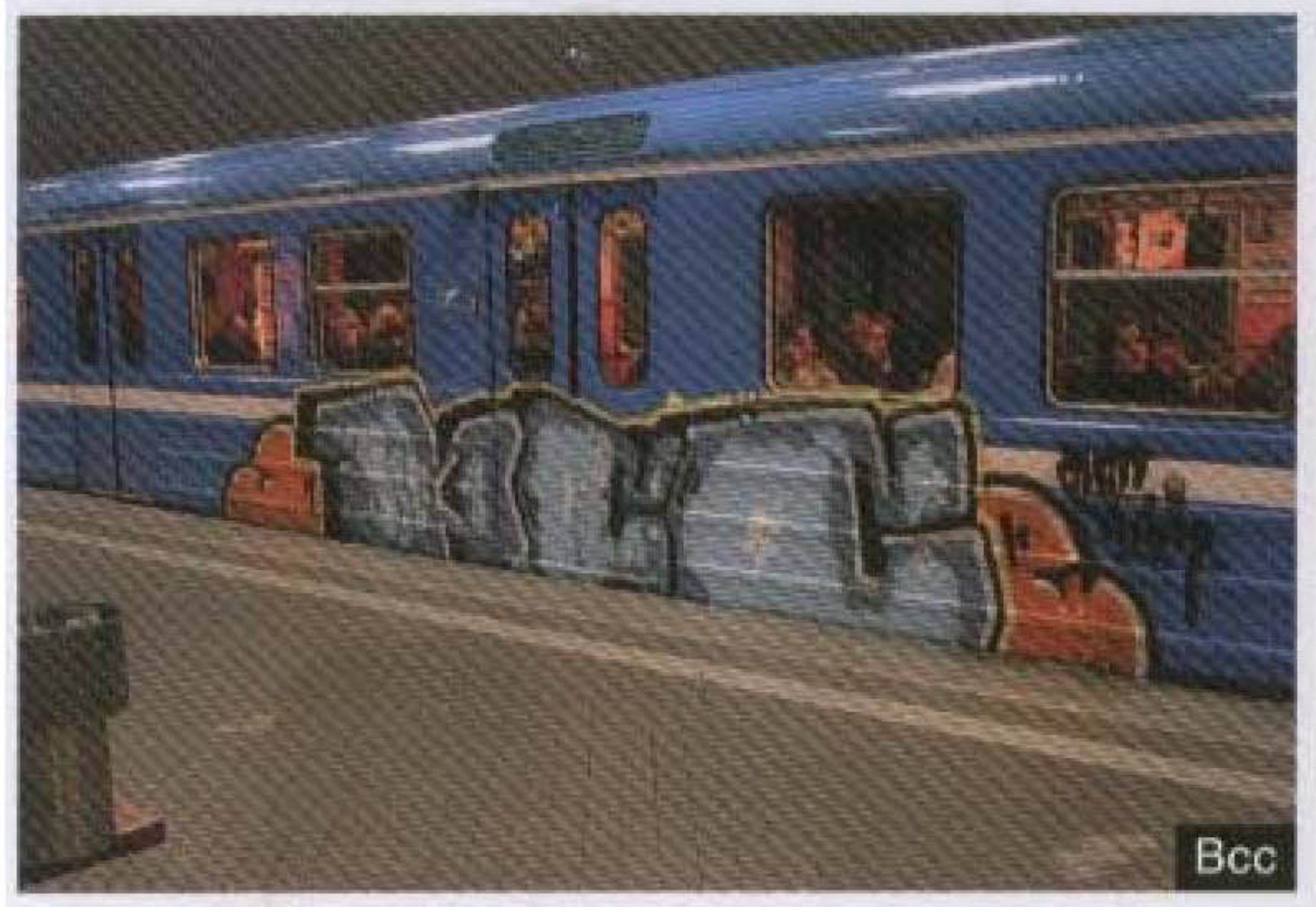

Bcc

Hit

Casio

Cash

7dc

All

Roxy

Fame

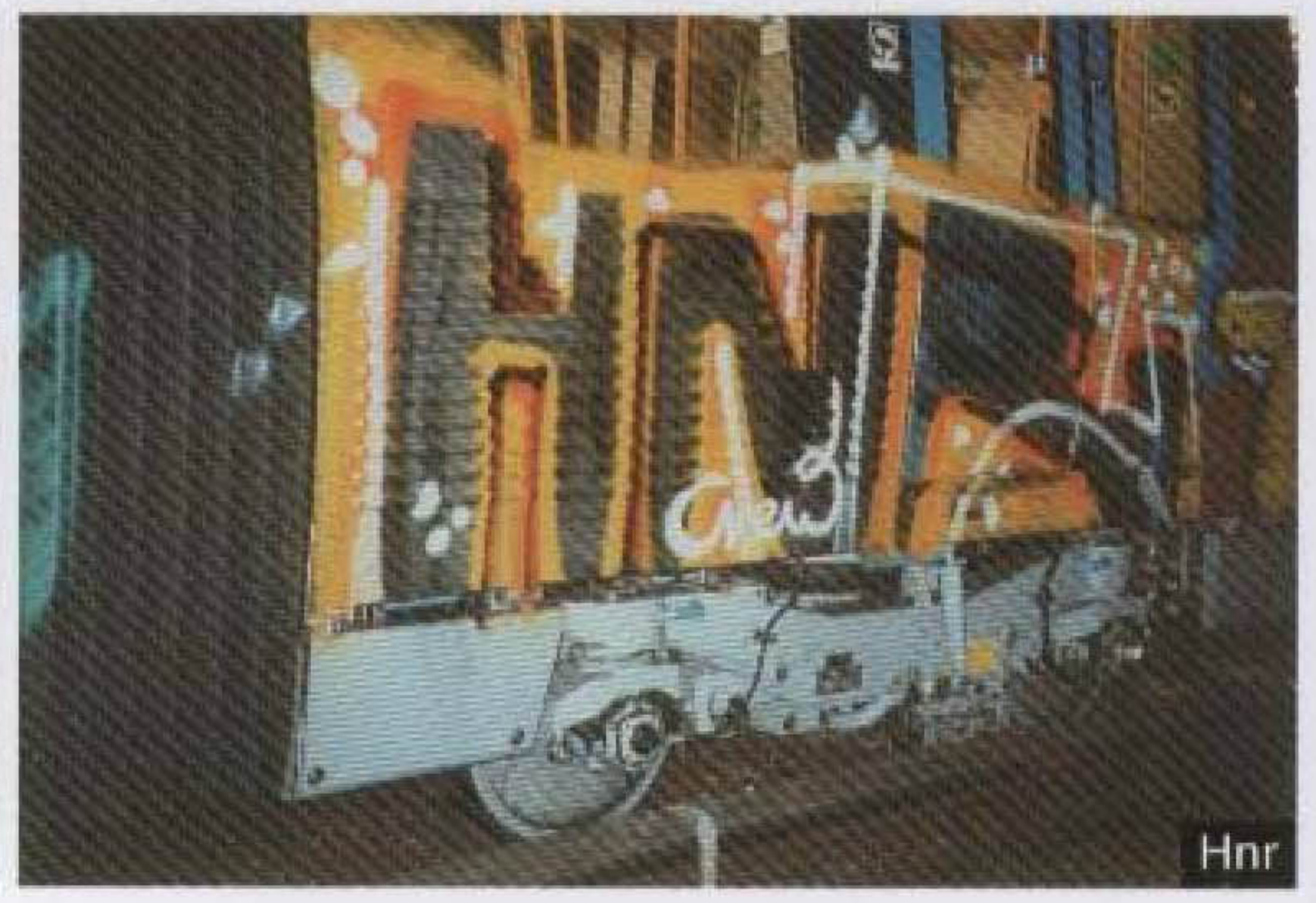

Hnr

K-tel

Sad

Sgk

Stockholm

Subway trains

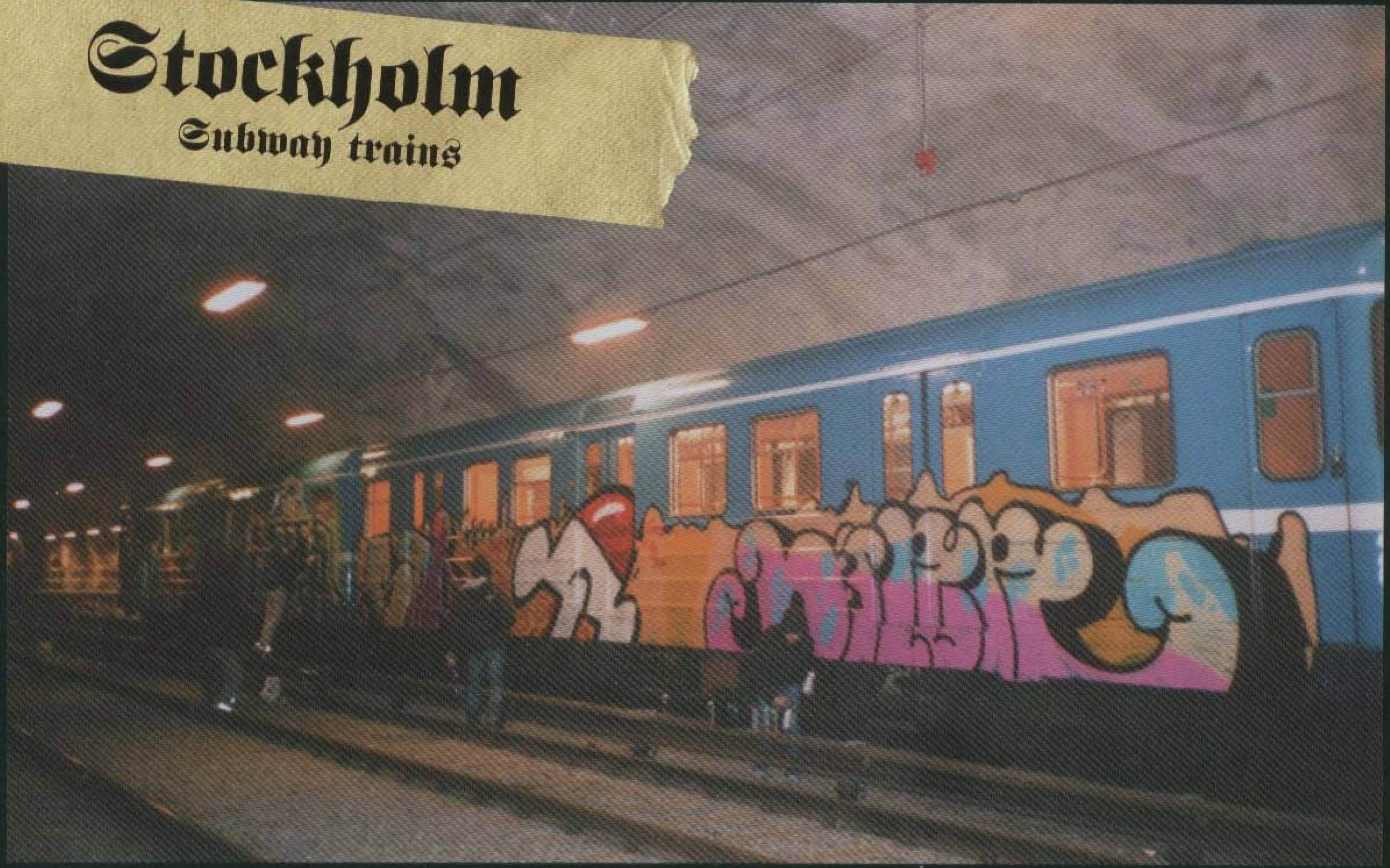

... Sad, Unik, Dirte

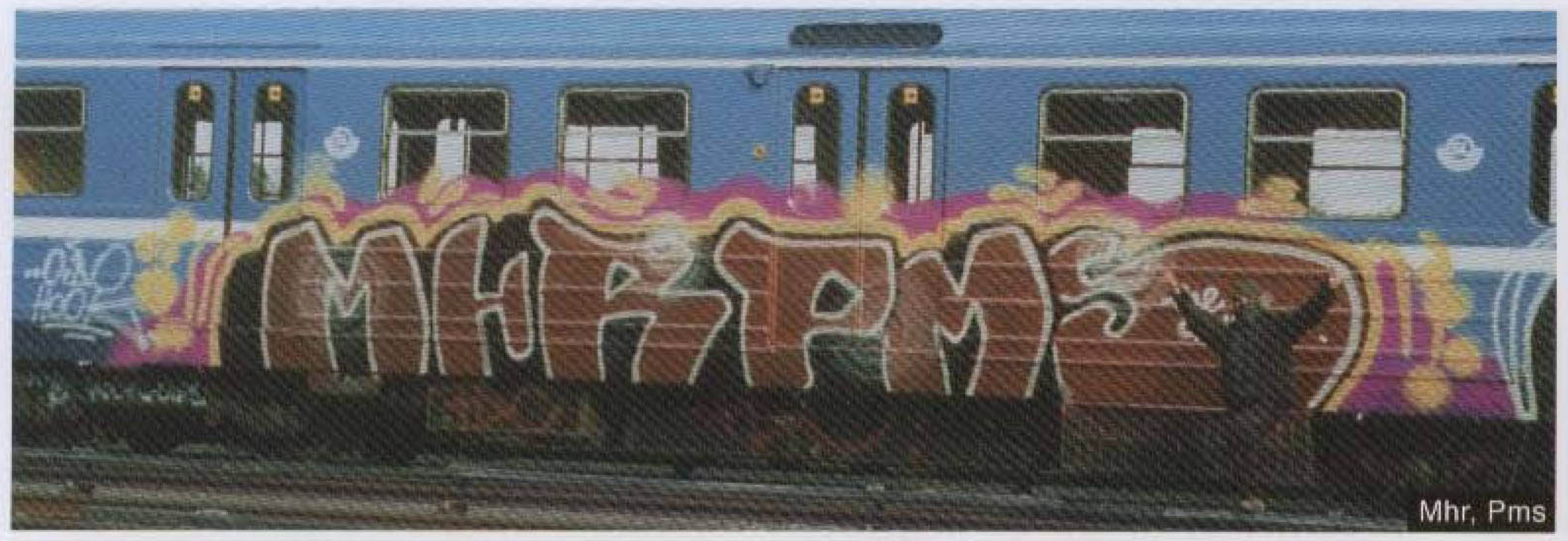

Mhr, Pms

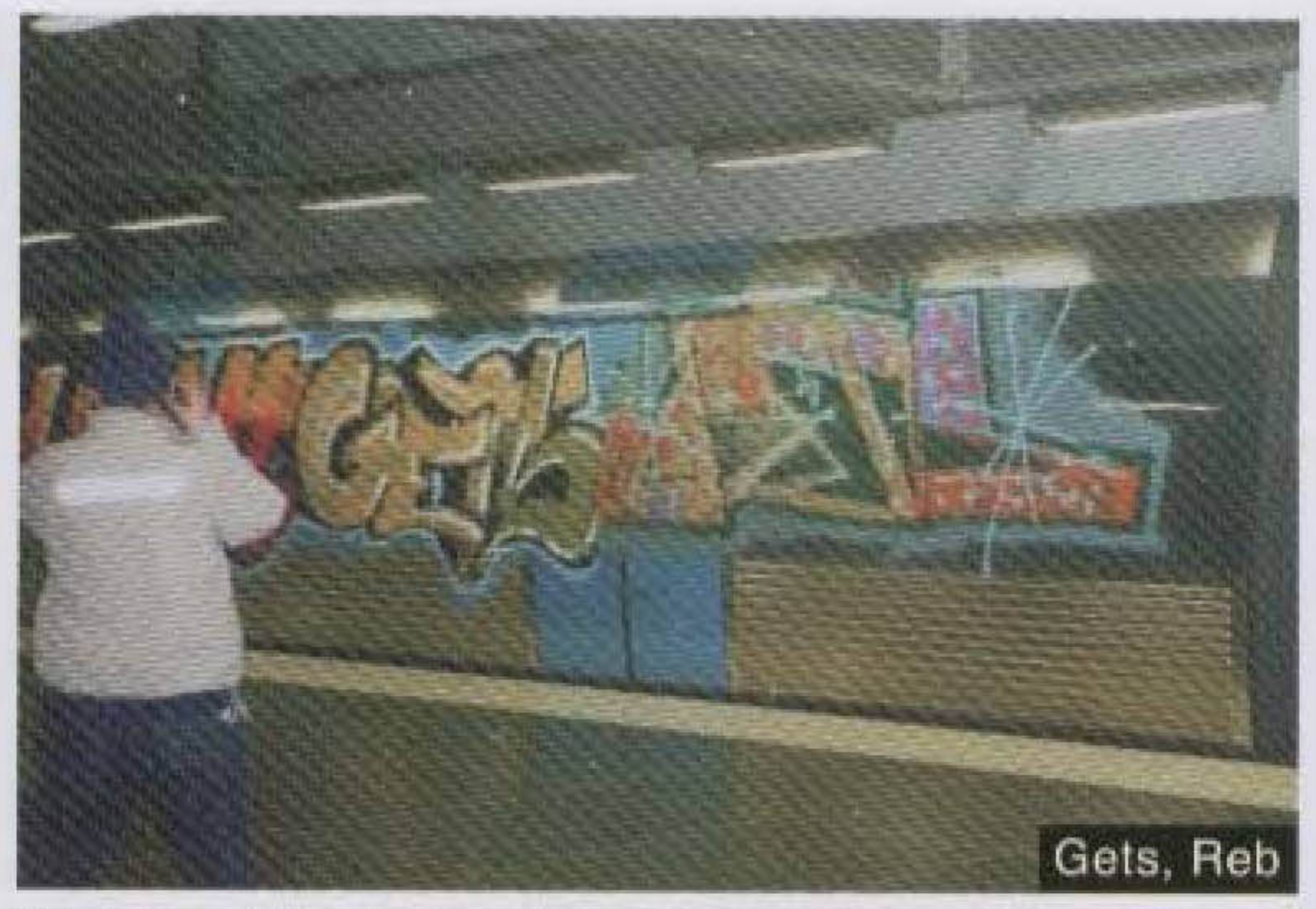

Gets, Reb

Fame

Ode

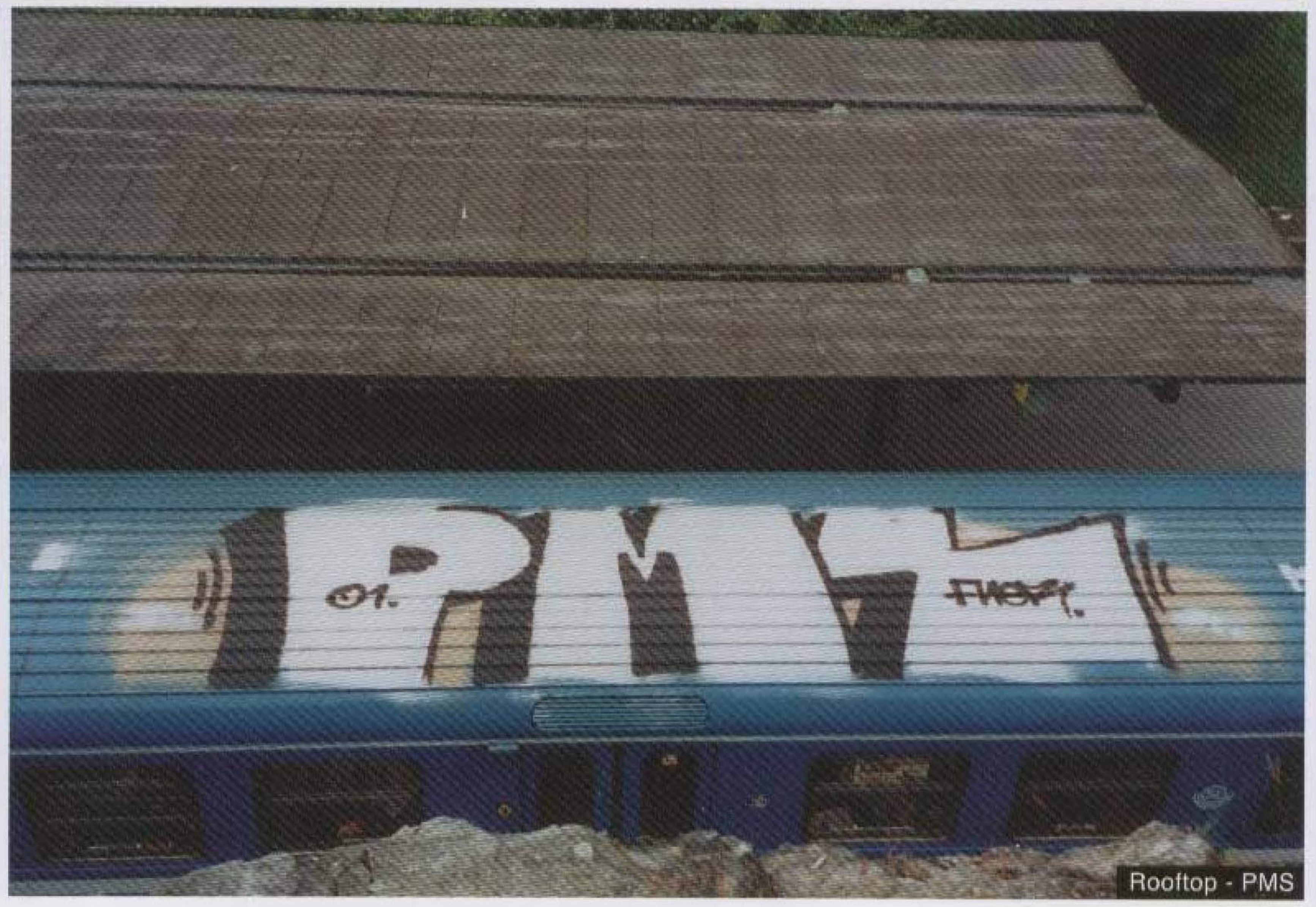

Rooftop - PMS

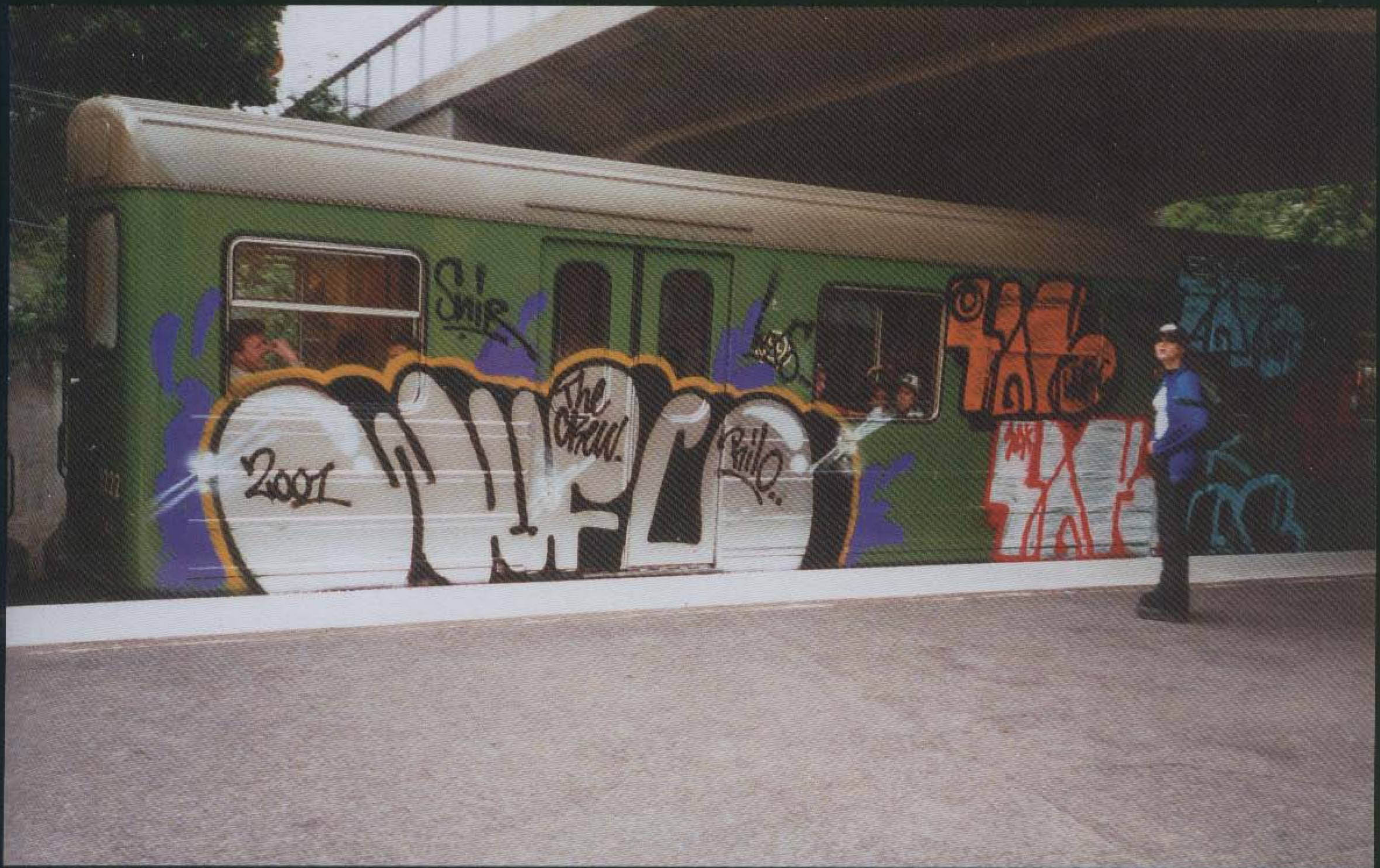

WUFC-SDK

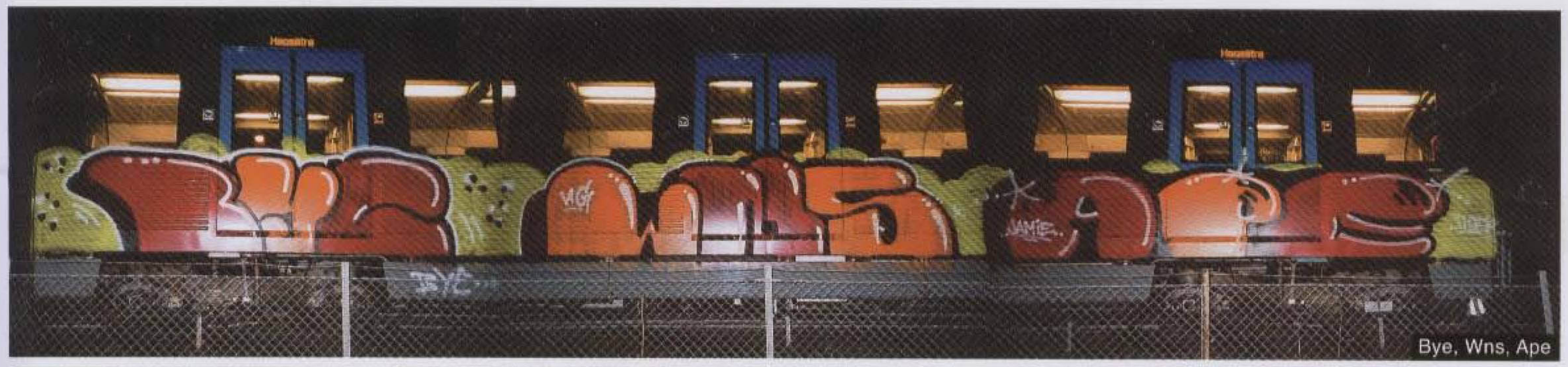

Bye, Wns, Ape

Sad

Que

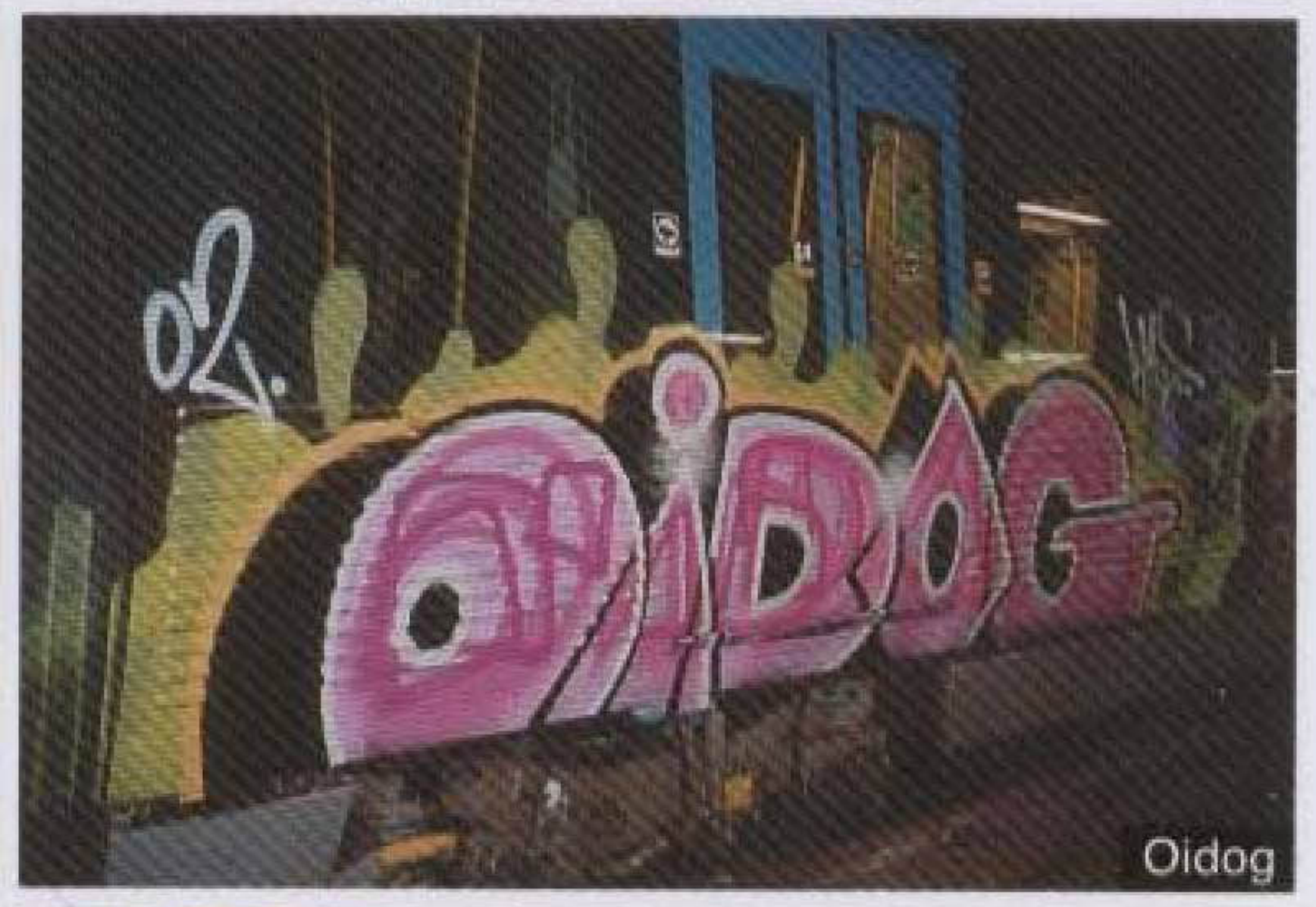

Oidog

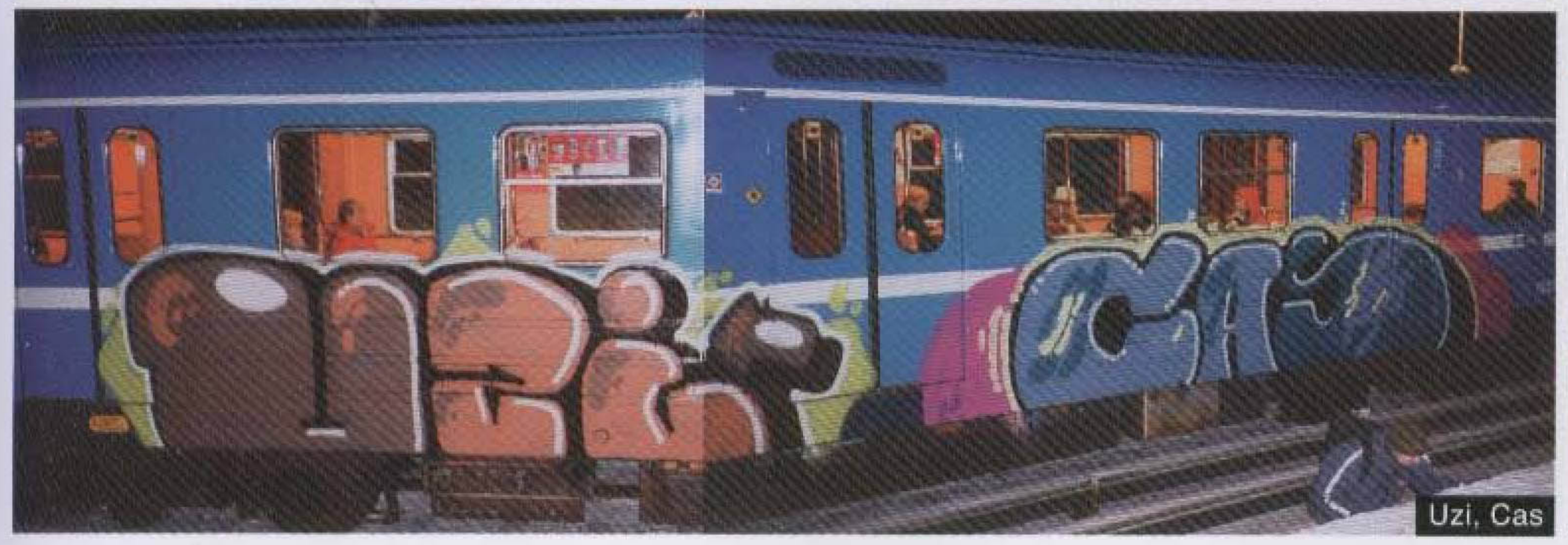

Uzi, Cas

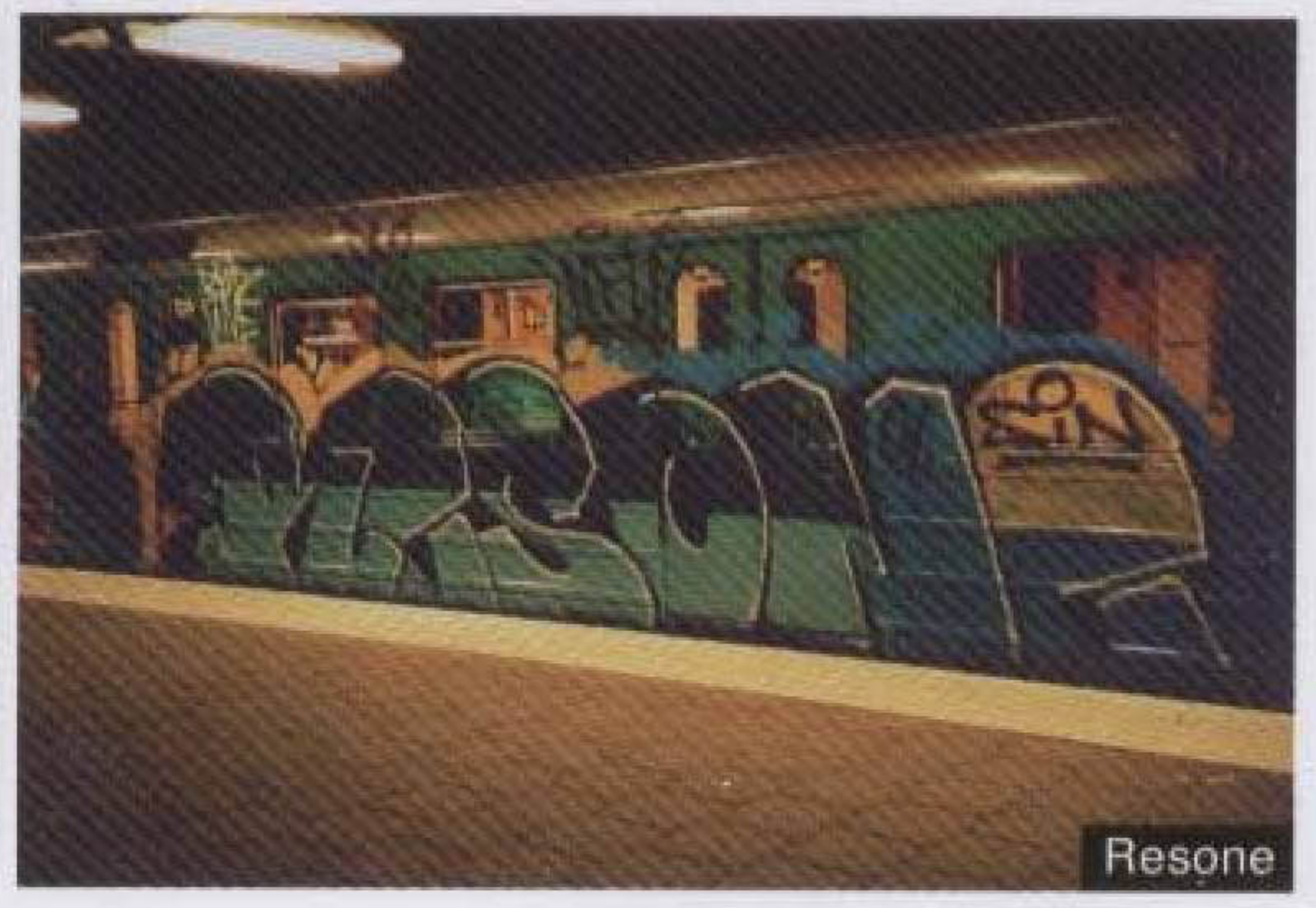

Resone

European Trains

Holland, Germany, Italy, Denmark...

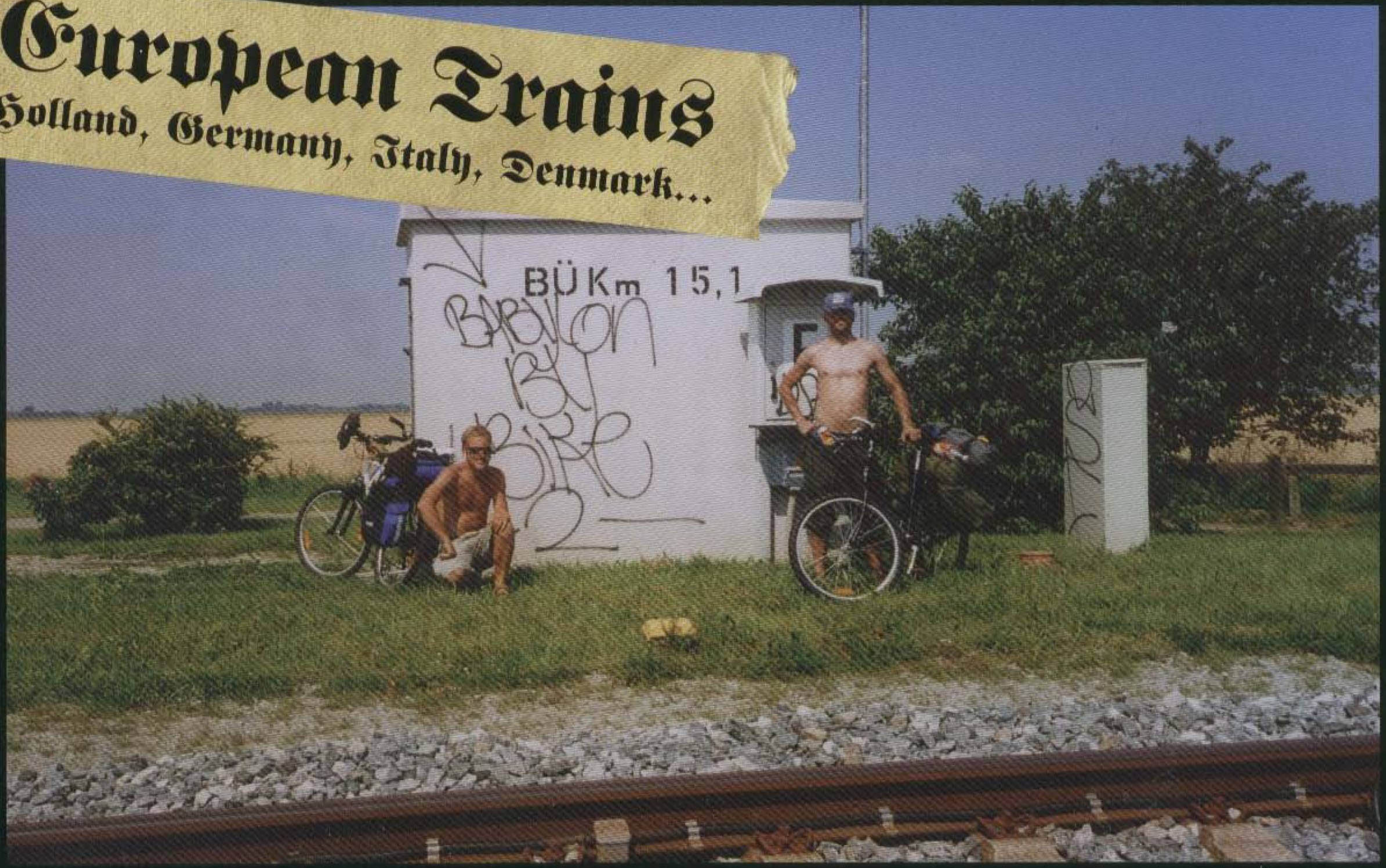
BÜKm 15,1
Babylon by bike 2

DSF - Babylon by bike

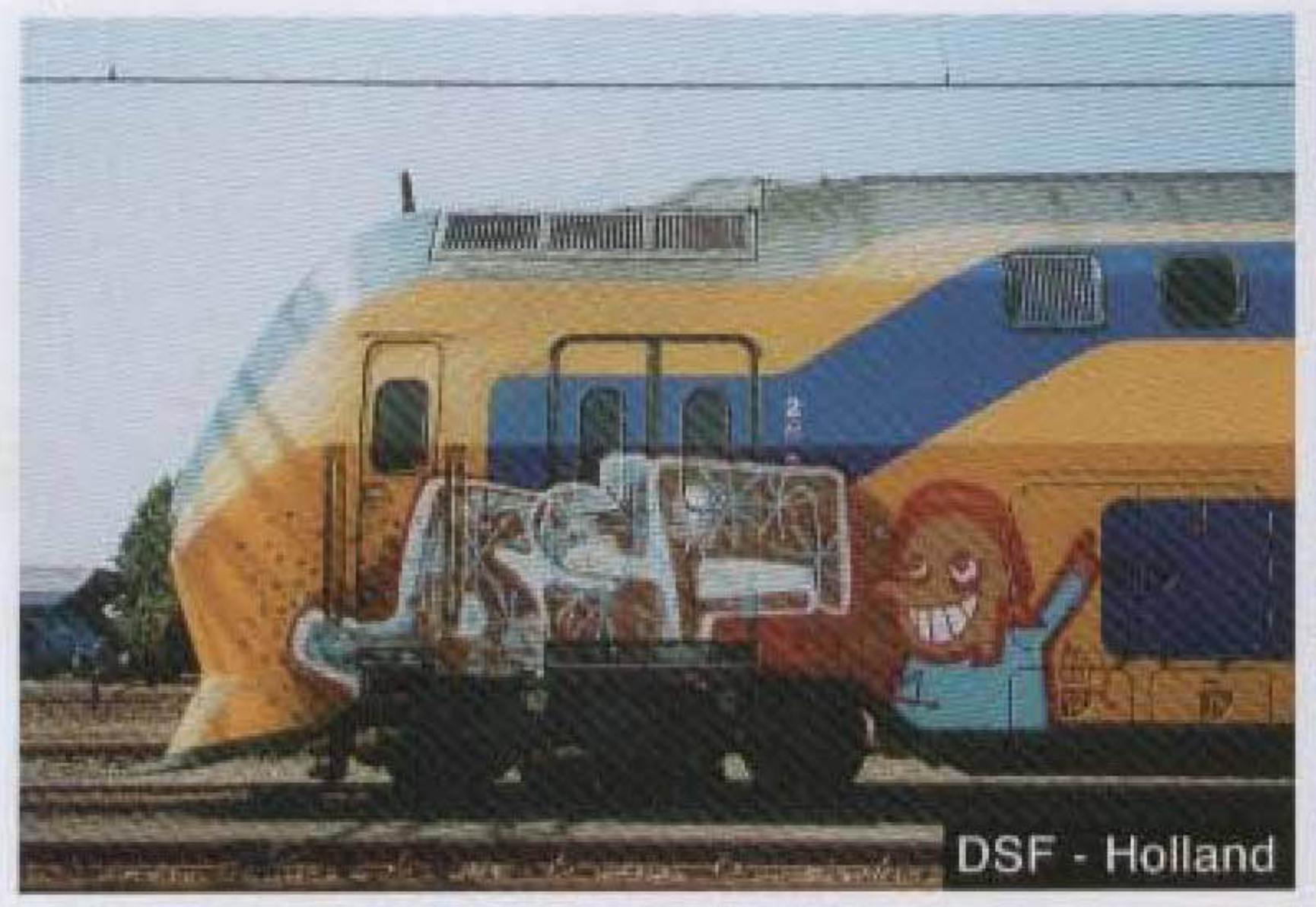

DSF - Holland

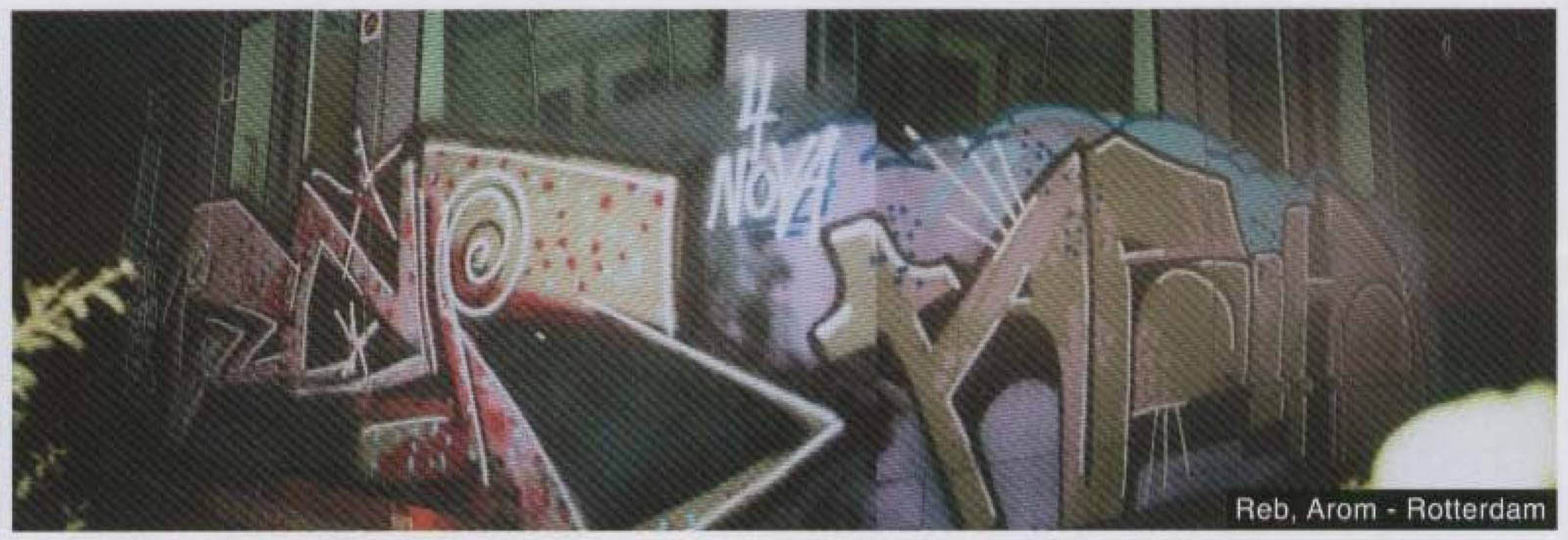

Reb, Arom - Rotterdam

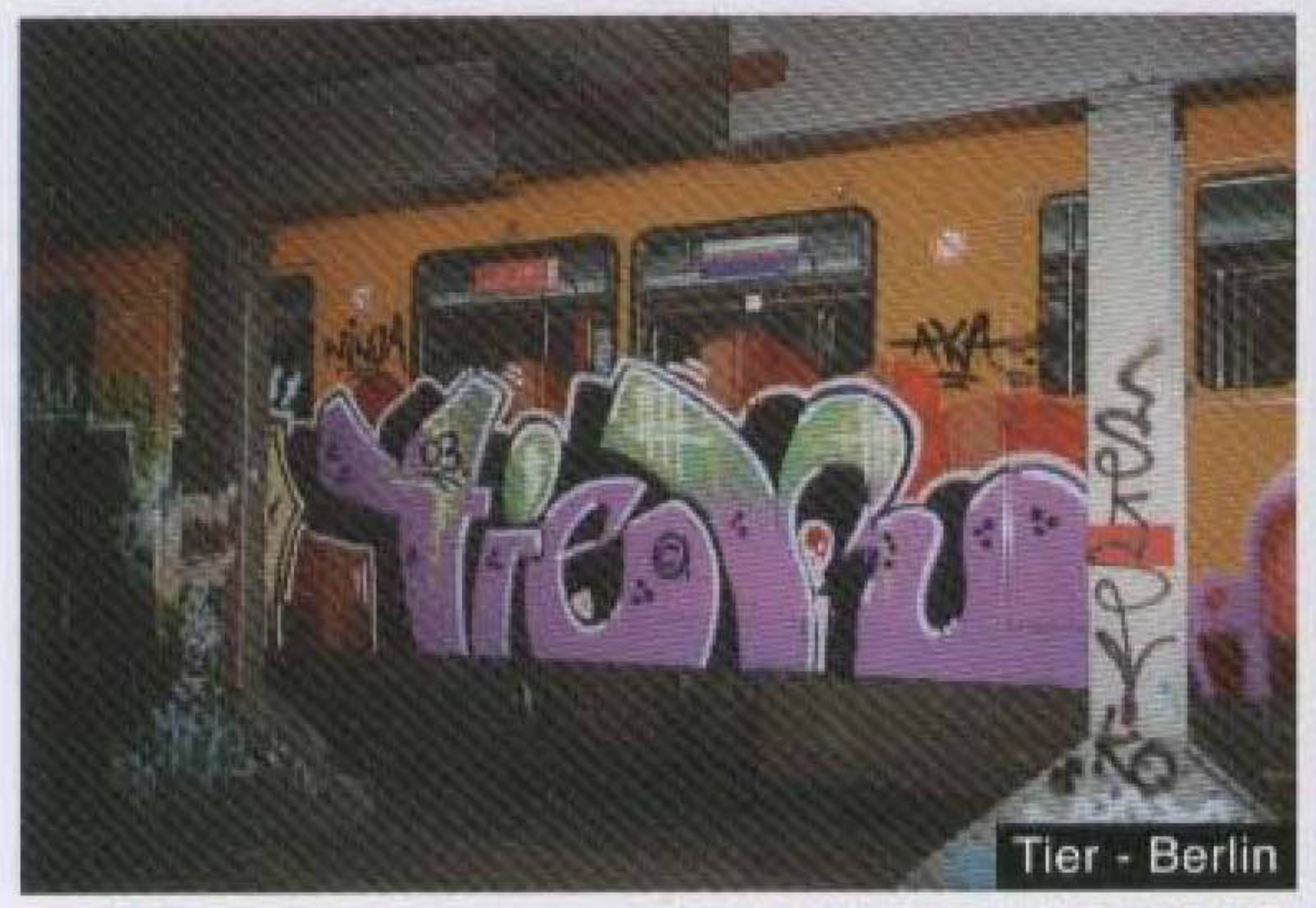

Tier - Berlin

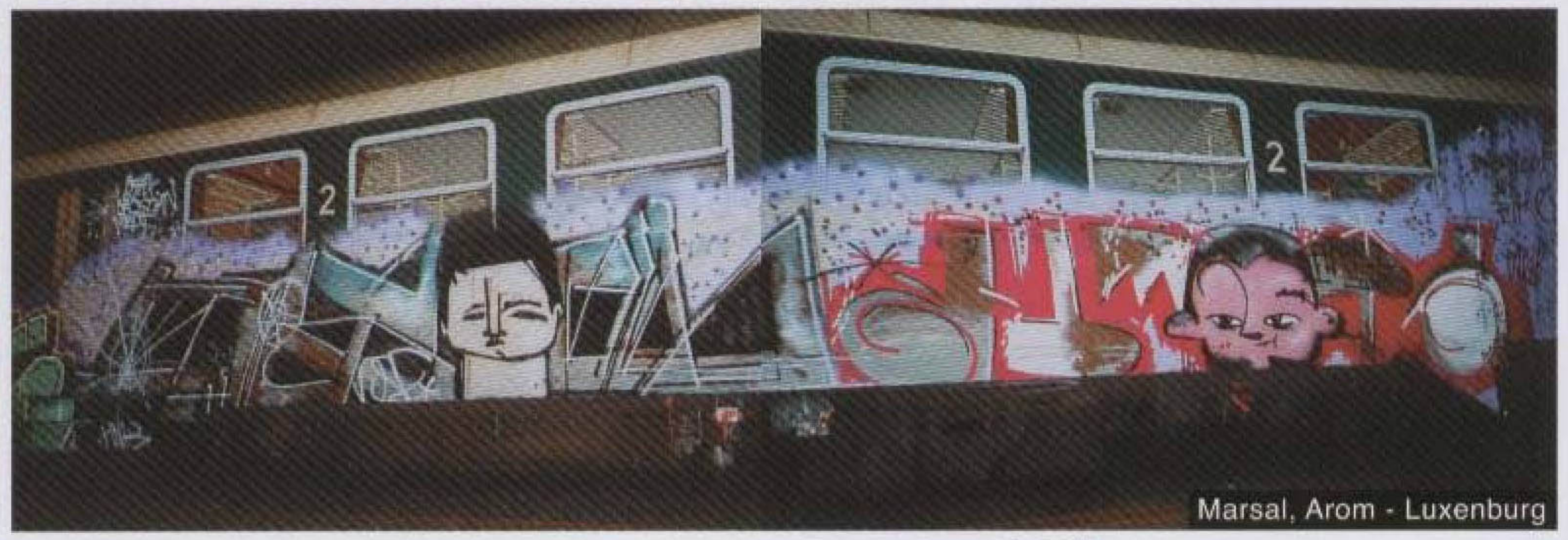

Marsal, Arom - Luxenburg

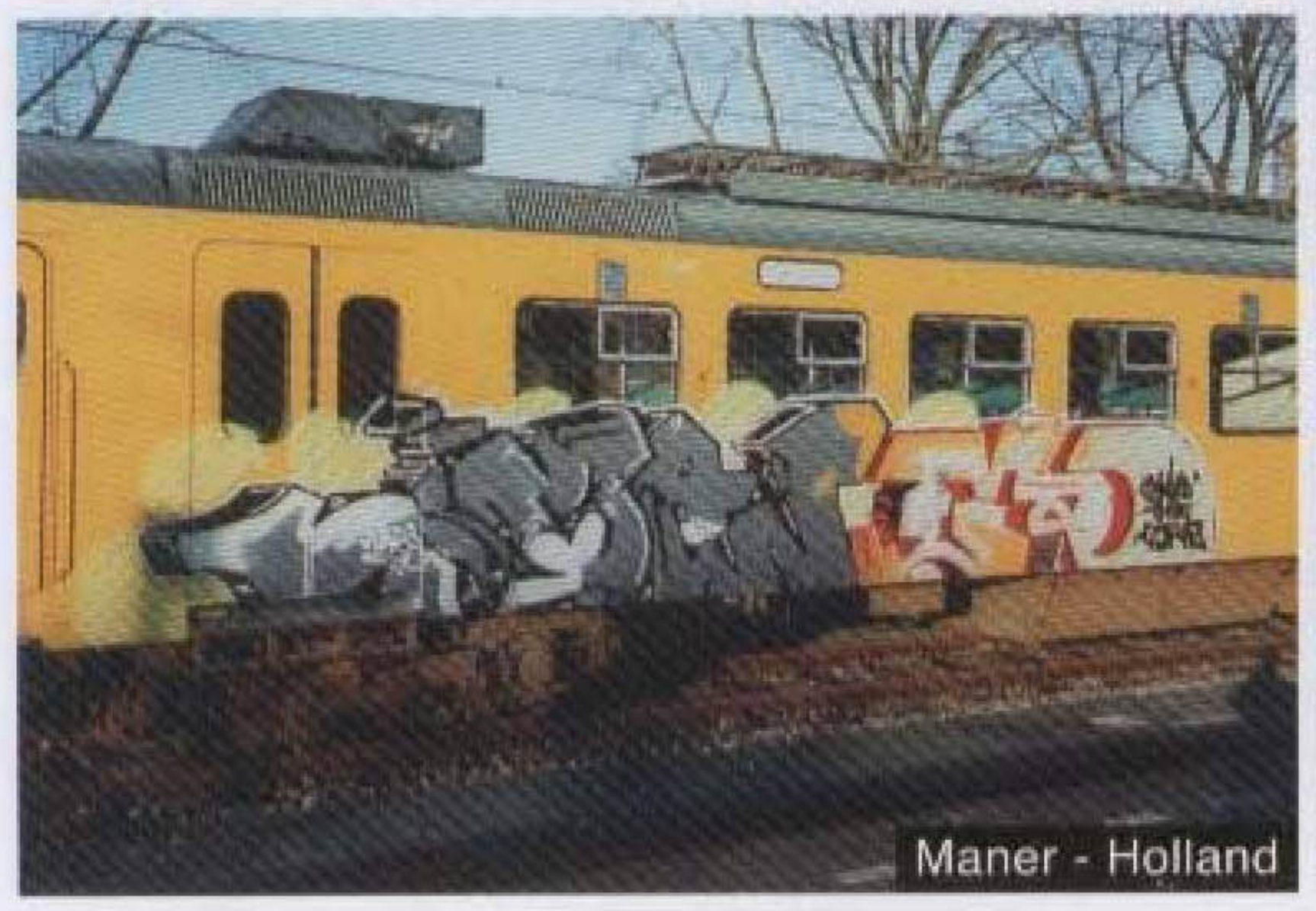

Maner - Holland

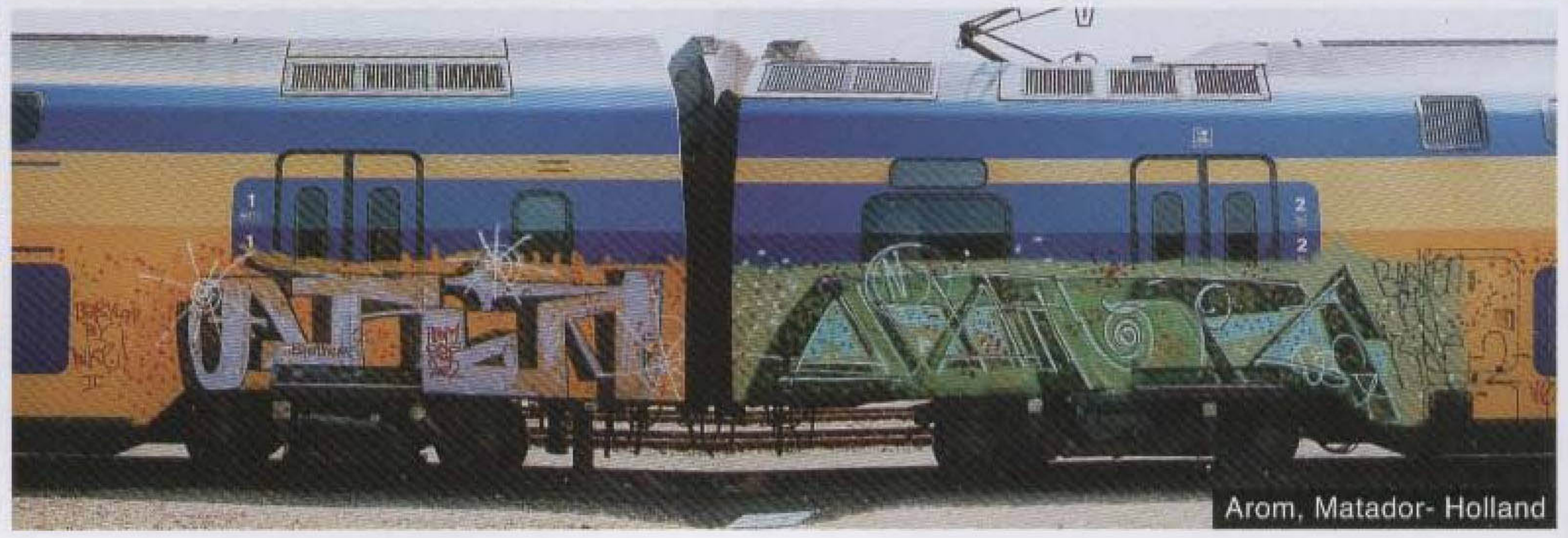

Arom, Matador- Holland

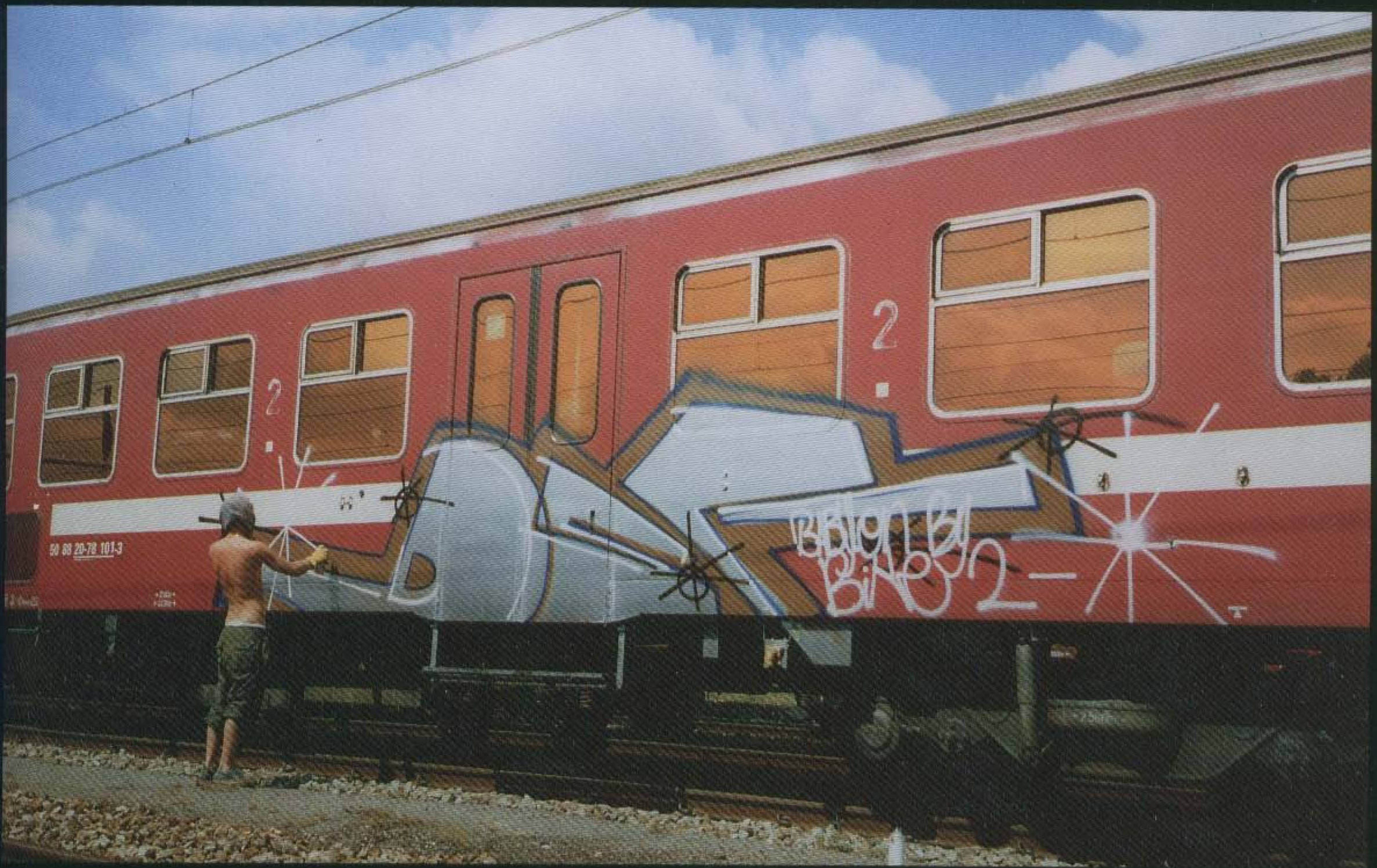
Babylon by bike 2

DSF - Belgium

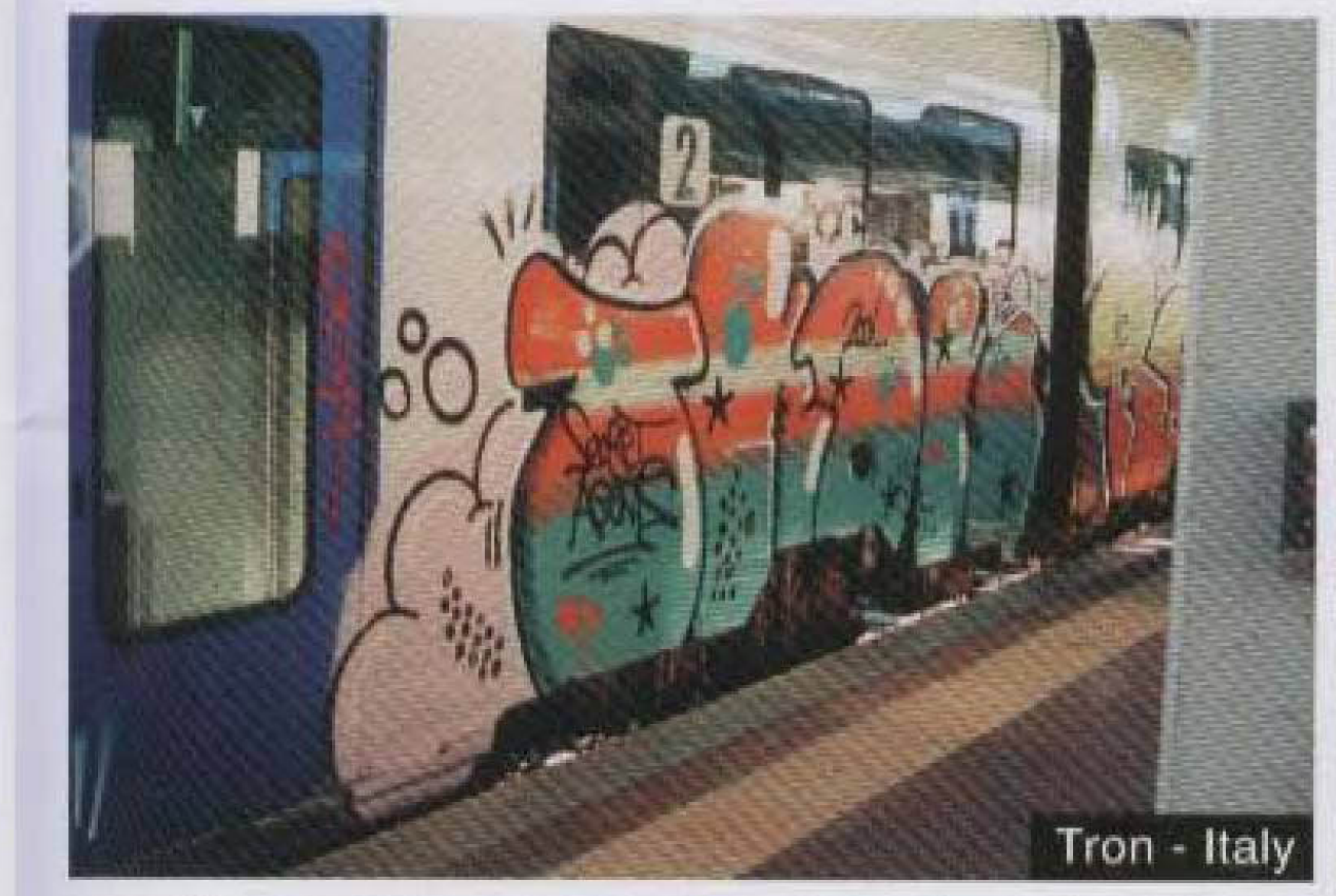

Tron - Italy

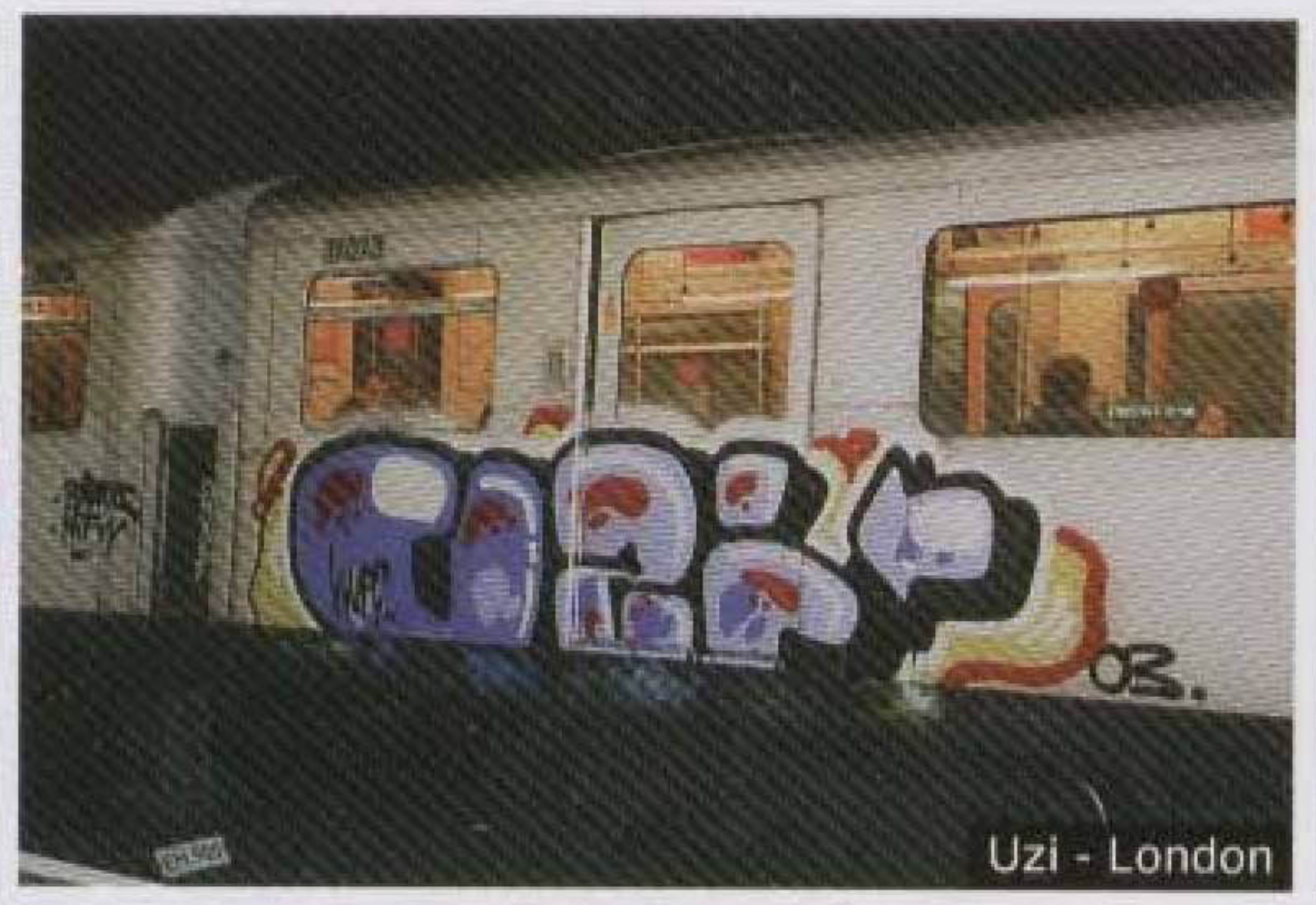

Uzi - London

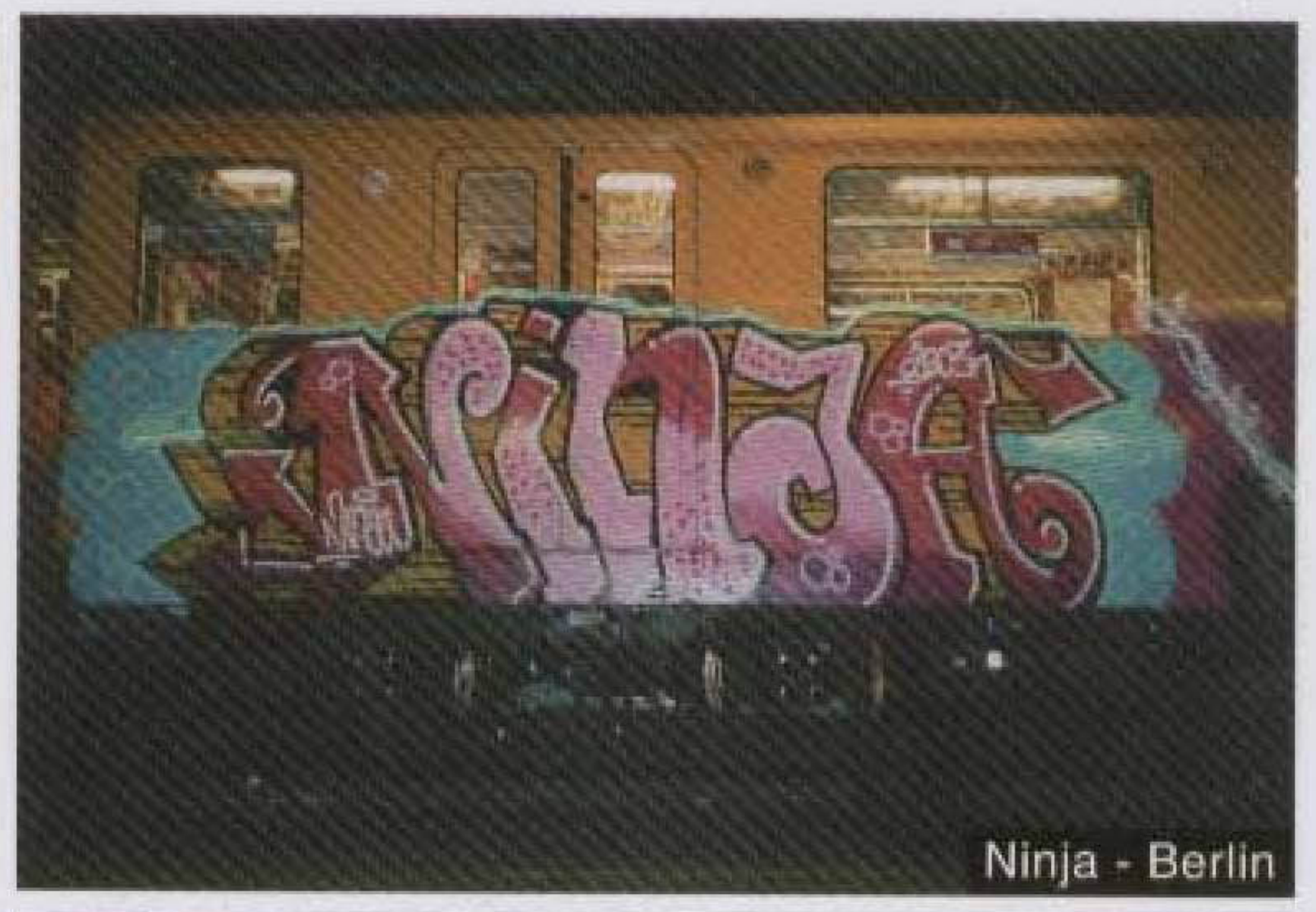

Ninja - Berlin

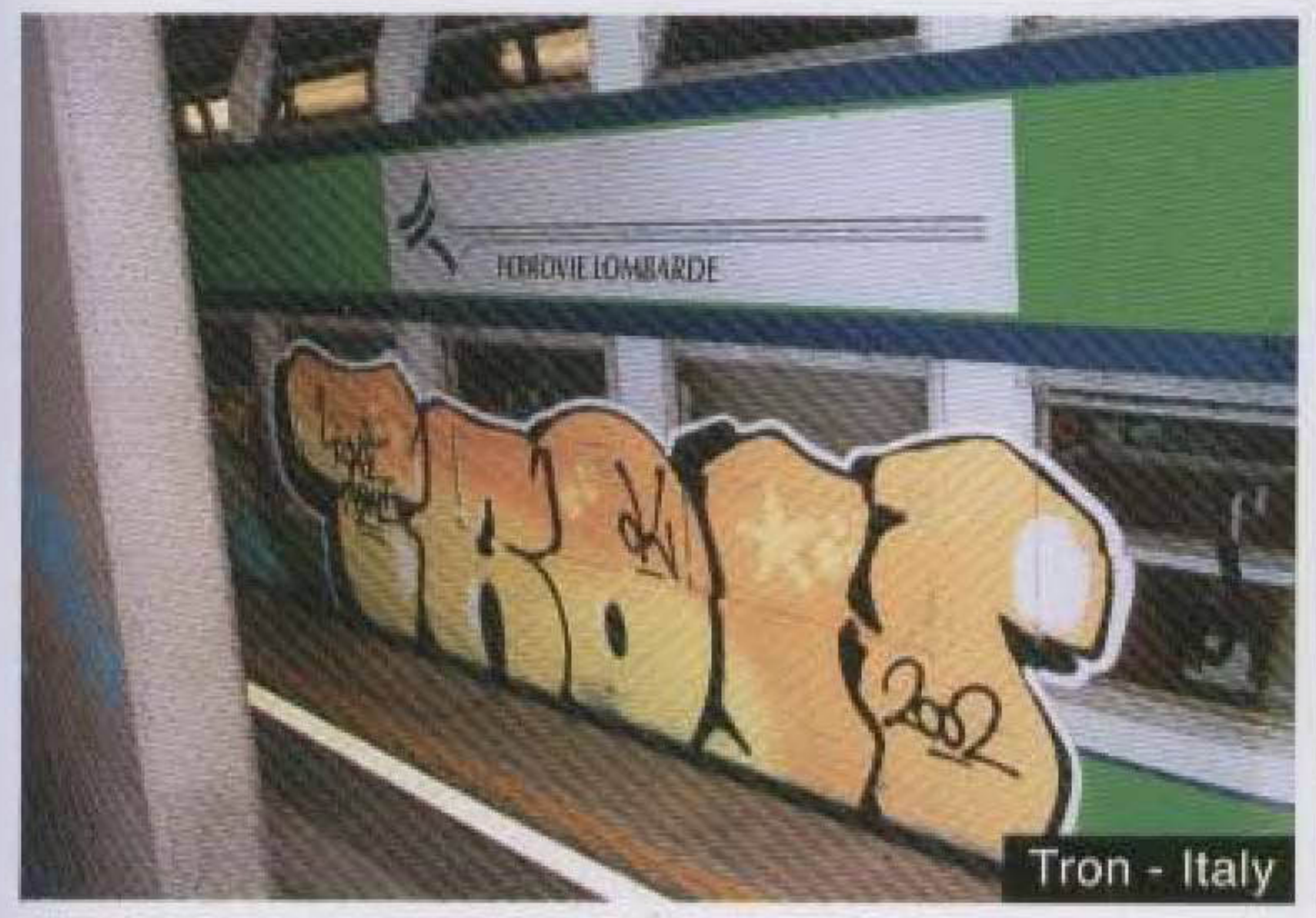

Tron - Italy

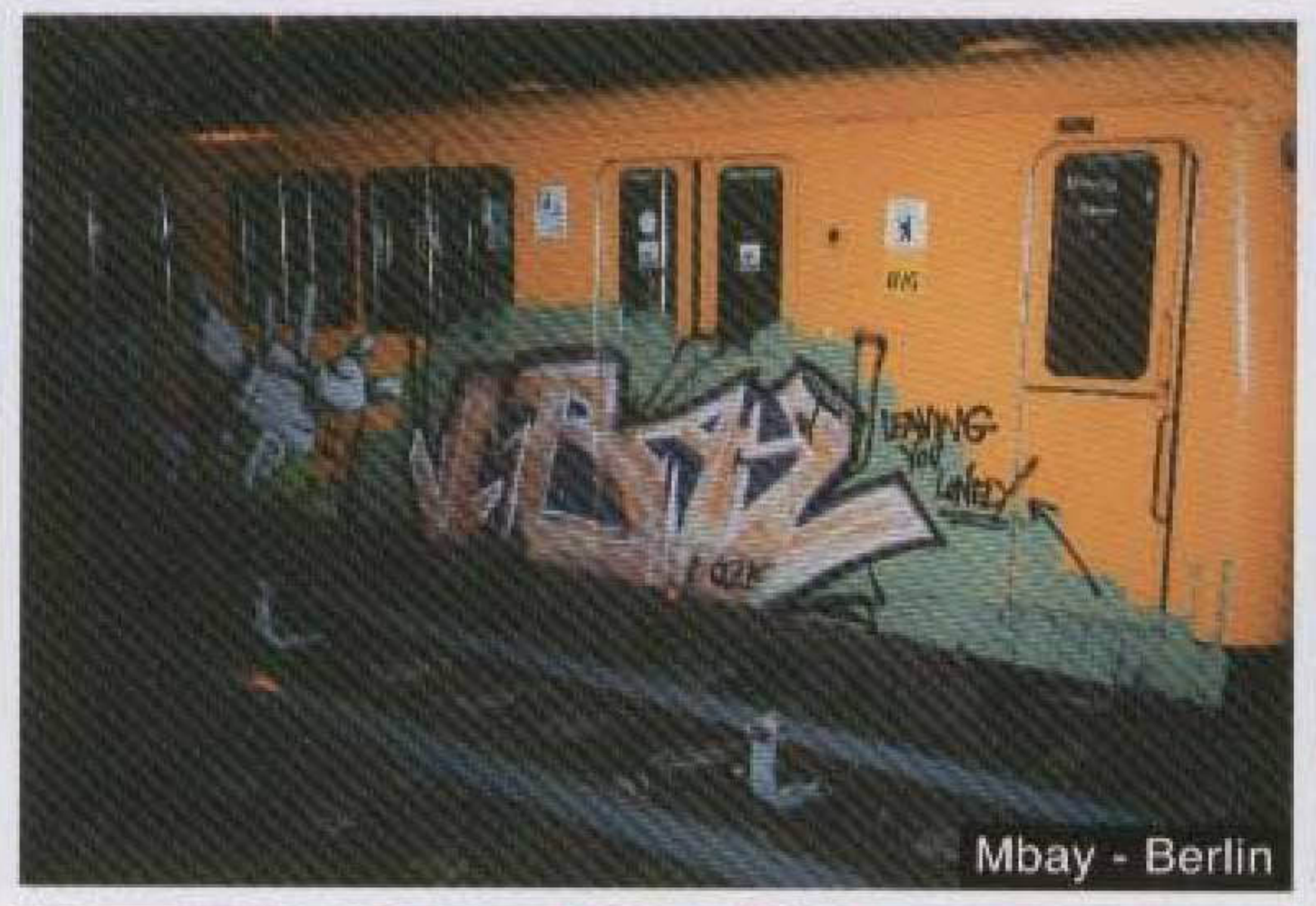

Mbay - Berlin

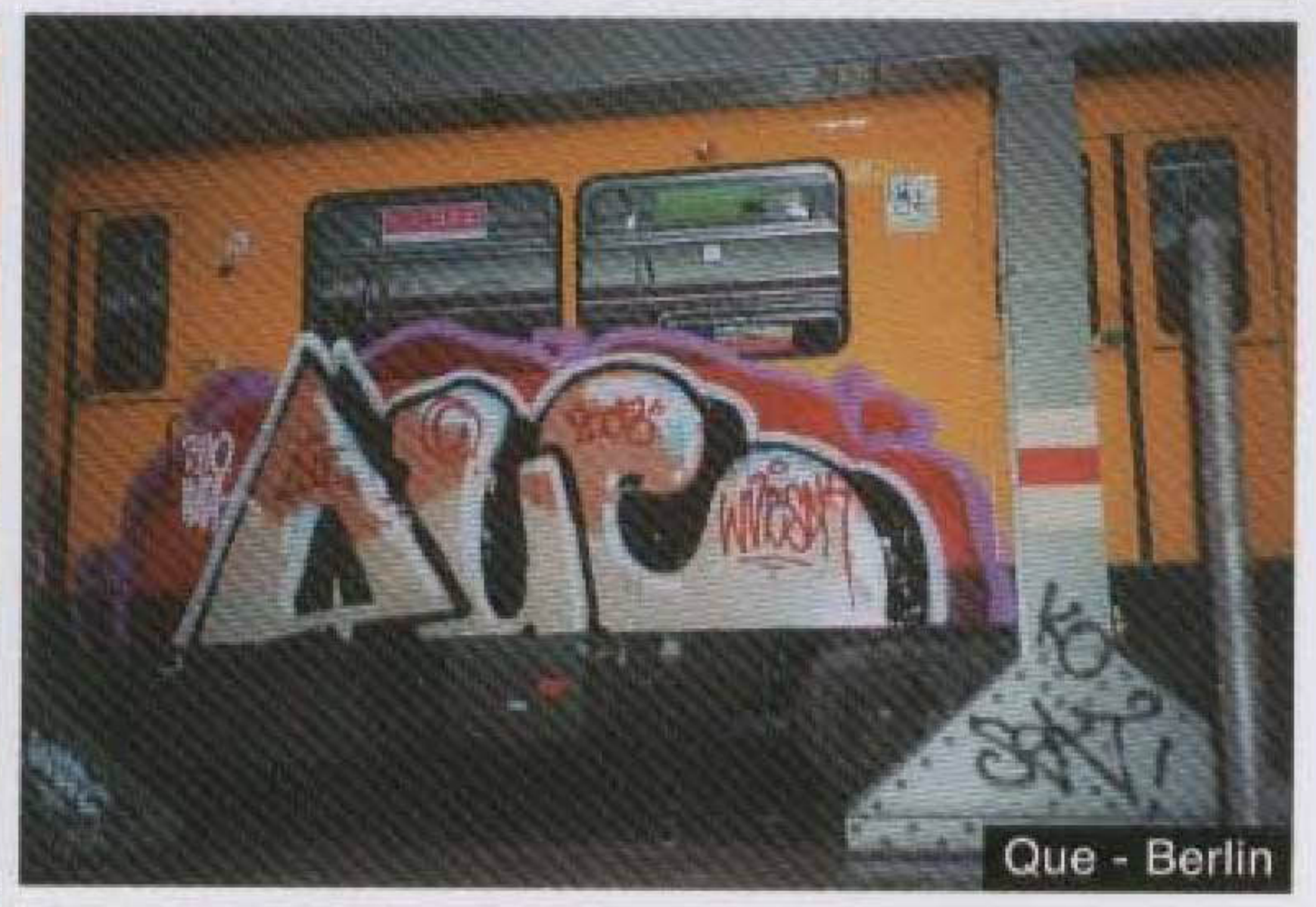

Que - Berlin

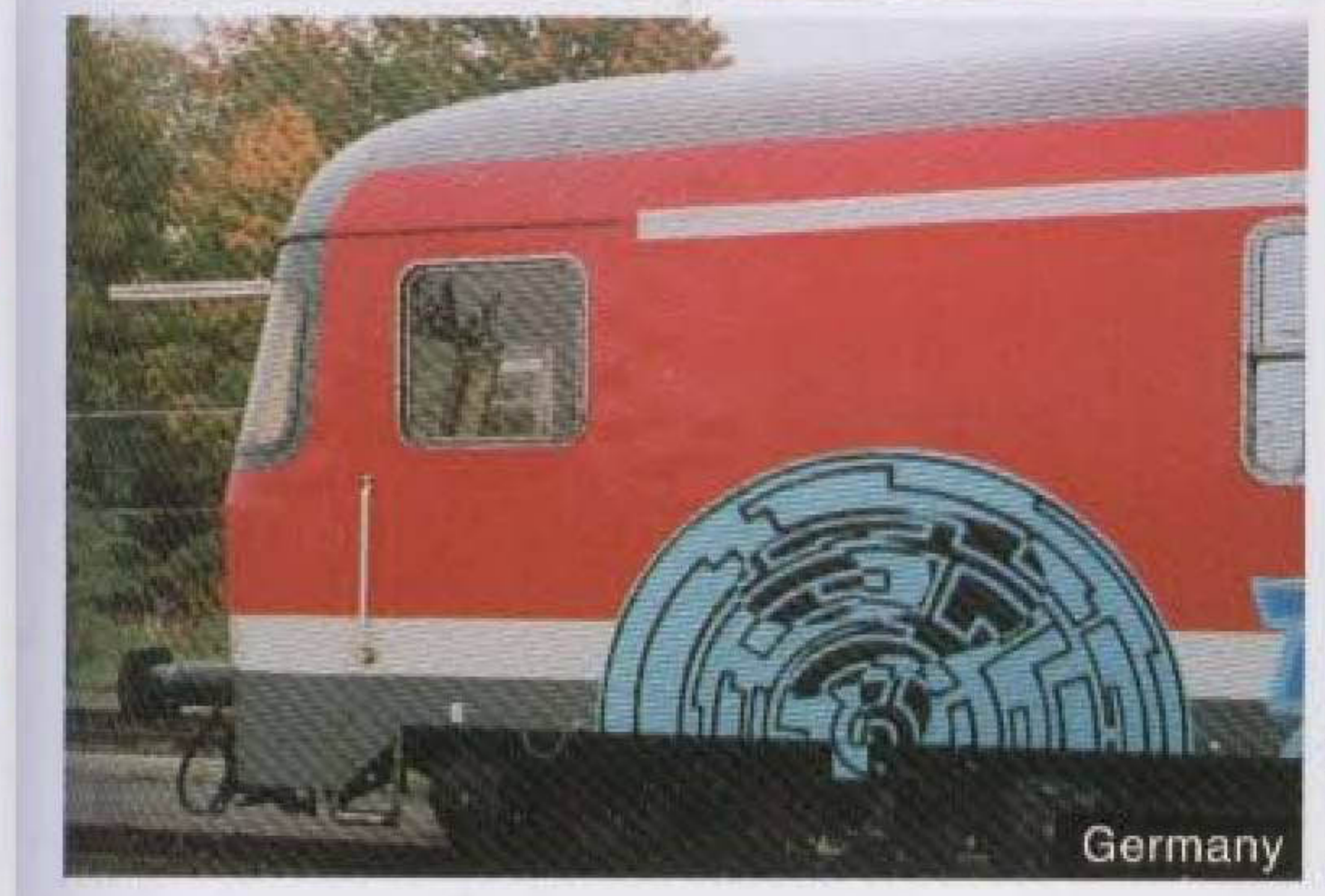

Germany

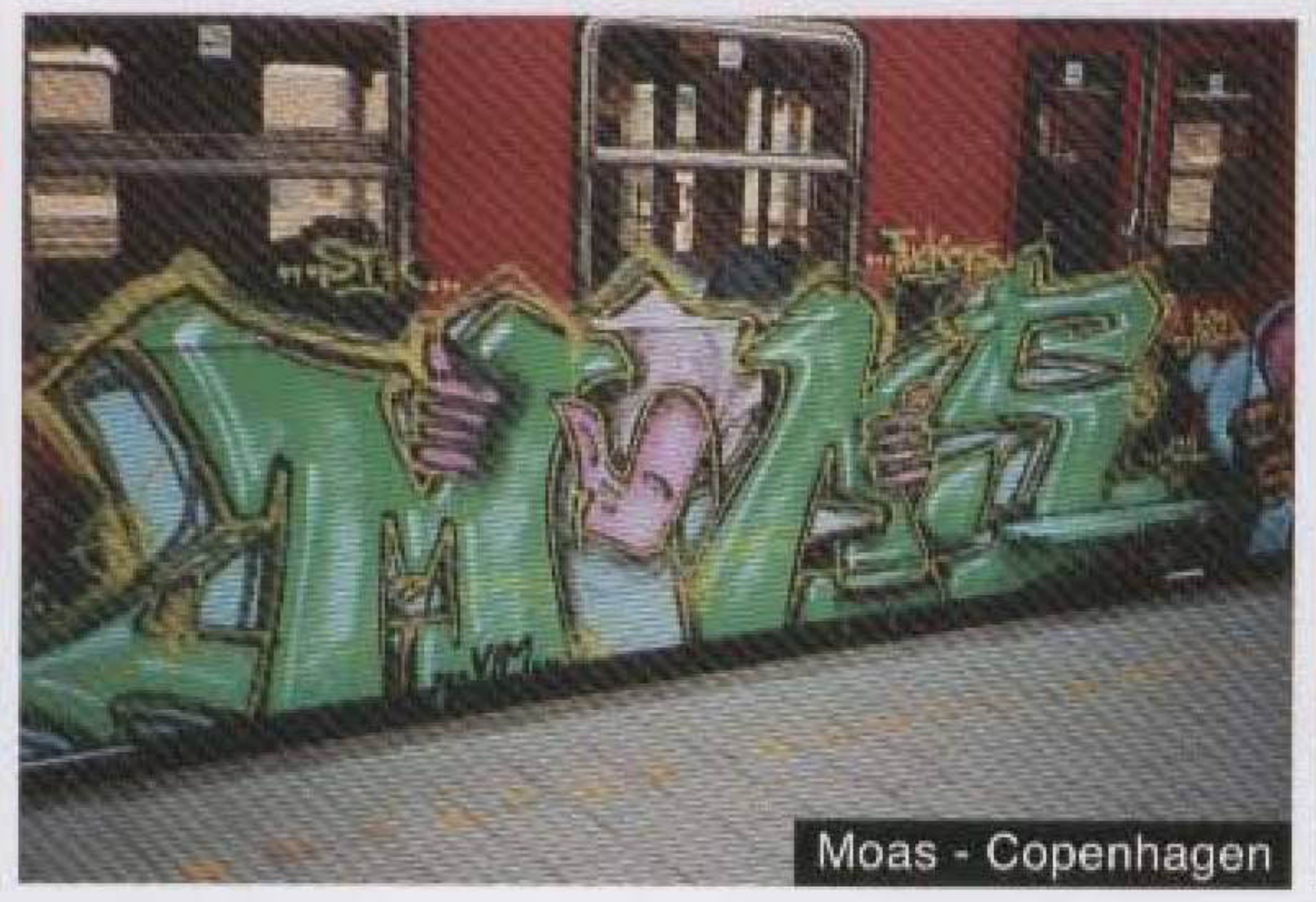

Moas - Copenhagen

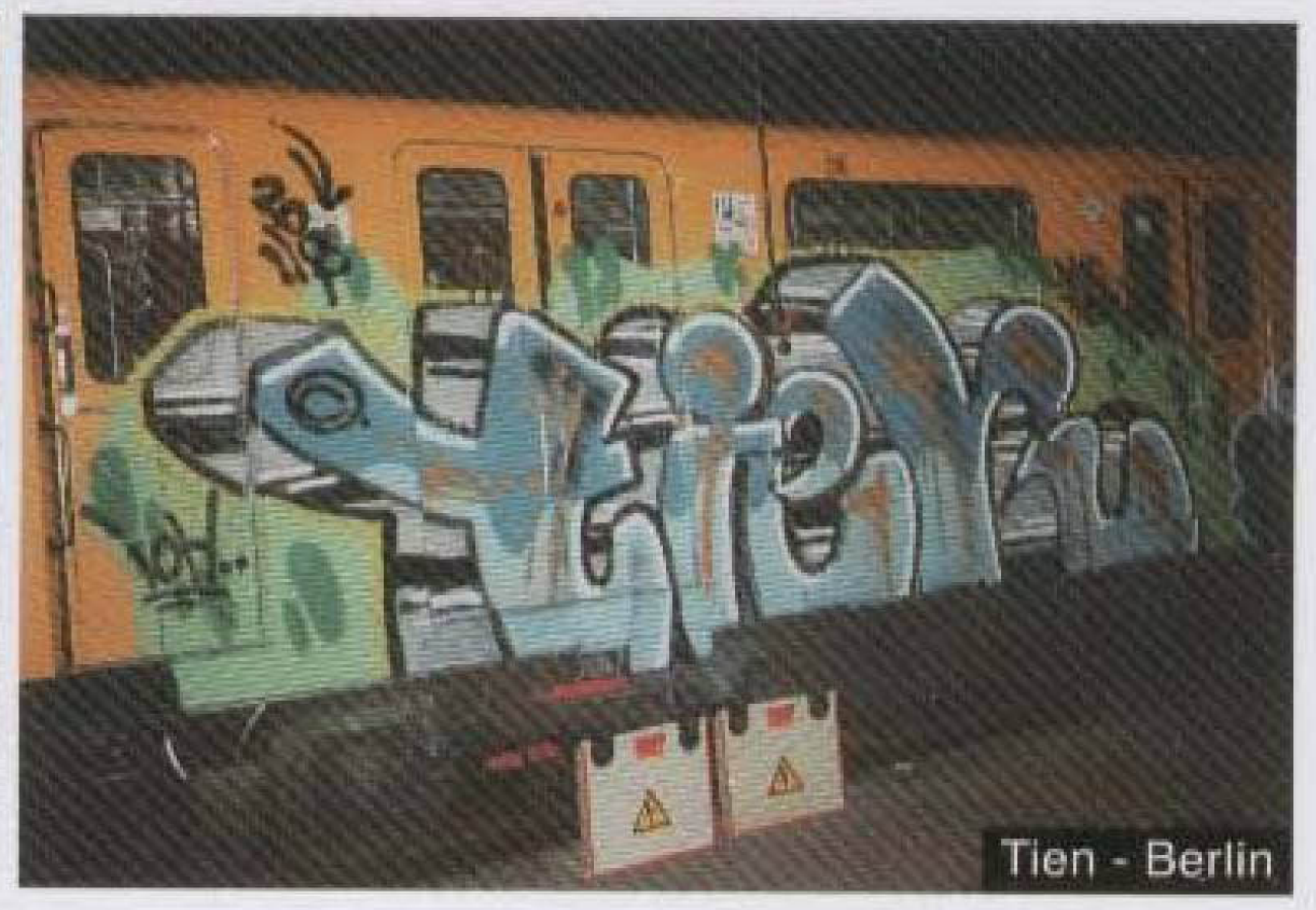

Tien - Berlin

Sweden

Trains

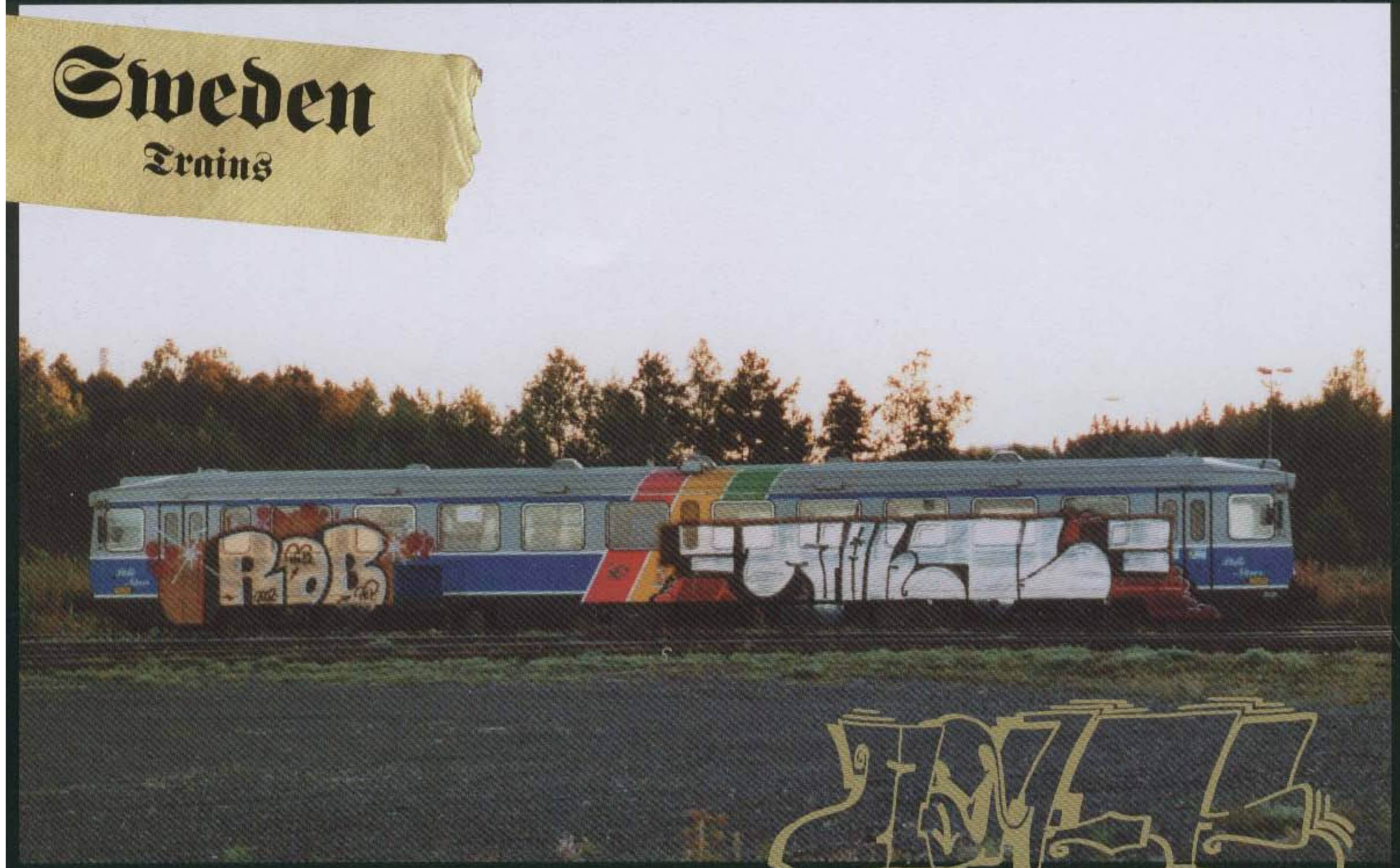

Rob, Hank - Bob Marley train

Saht

Hitit

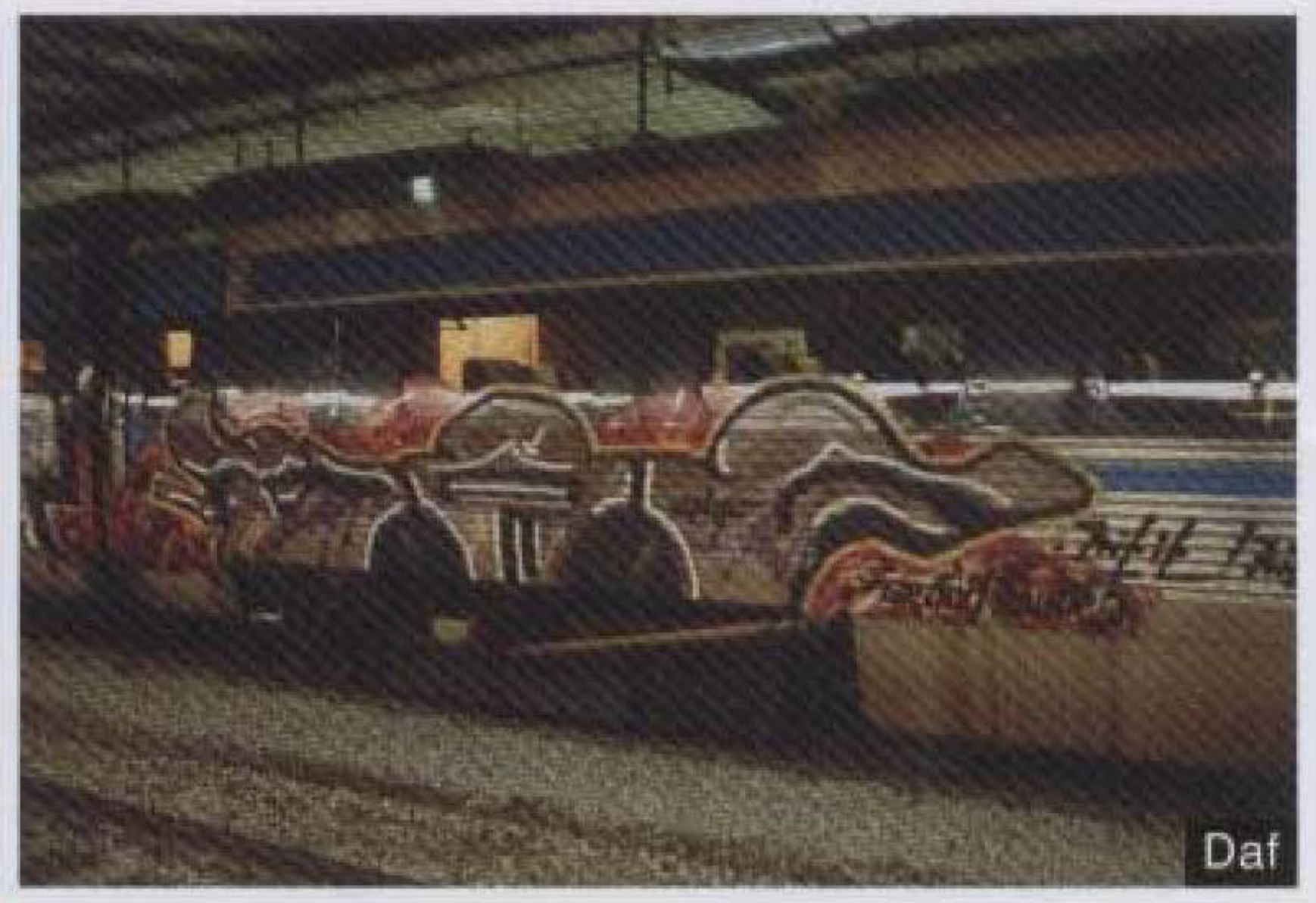

Daf

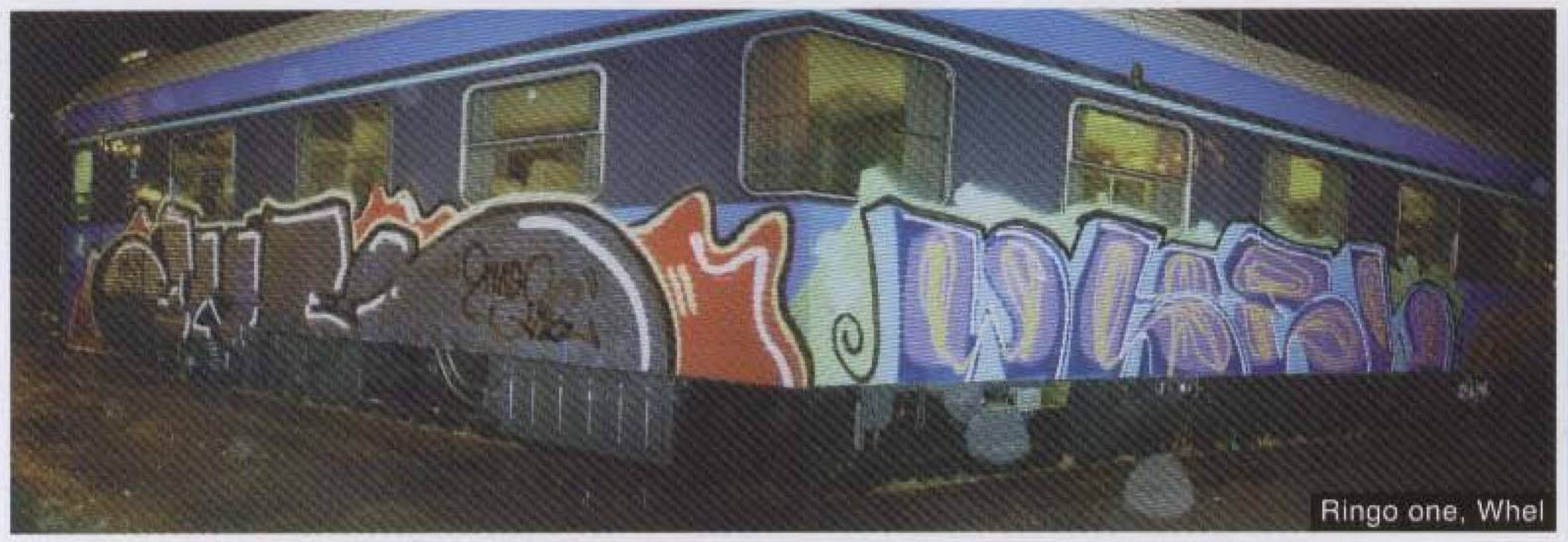

Ringo one, Whel

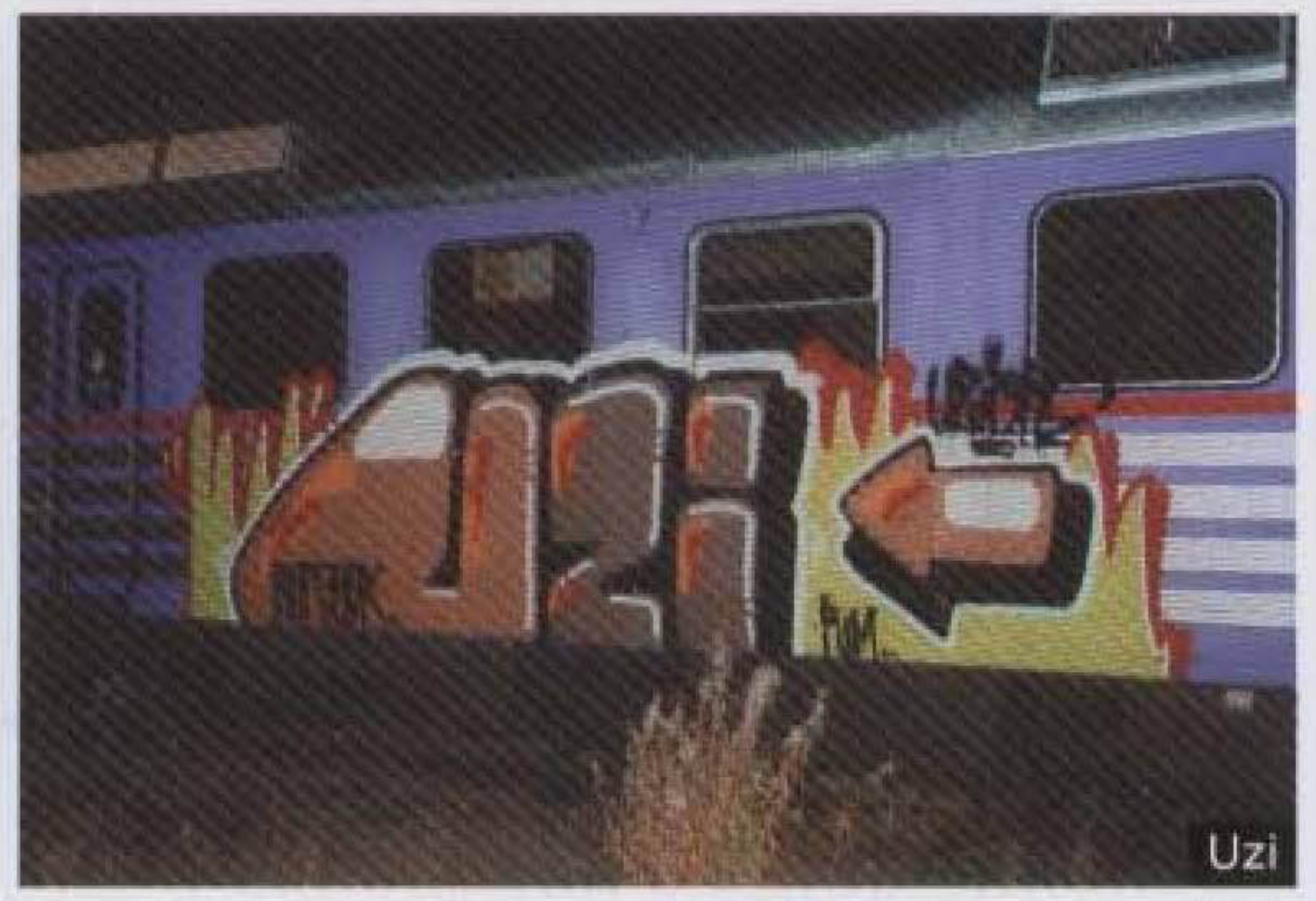

Uzi

Bluf

Rilo

Afd

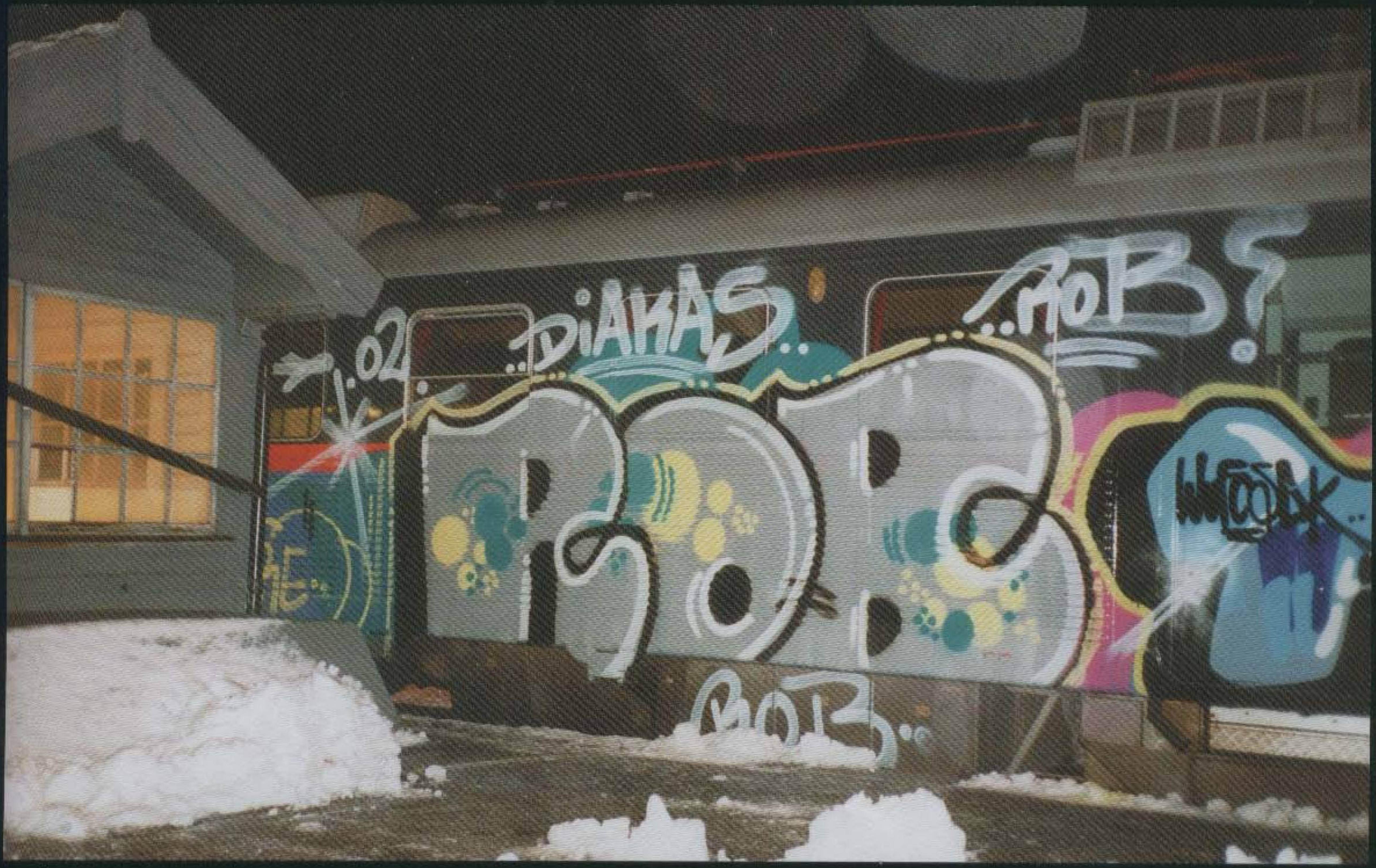

Rob

Hank

Hank

Hank

Rebel, Spion, Pbar

Oidor

ISR, CIA

Besk

Göteborg

Walls / Trains

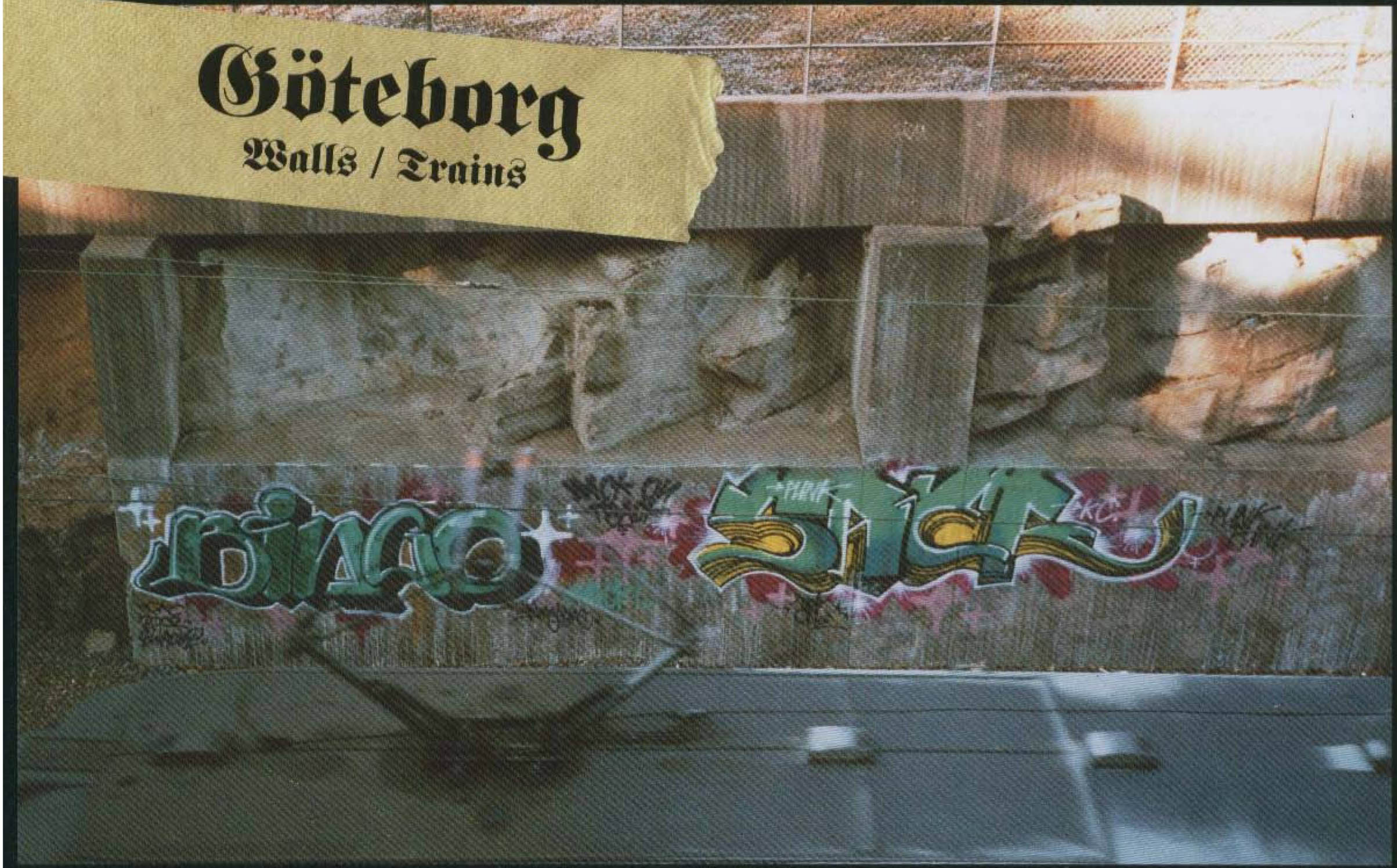

Bingo, Saek

'Rabbit boy 213'

Coola ner ett par hekto!

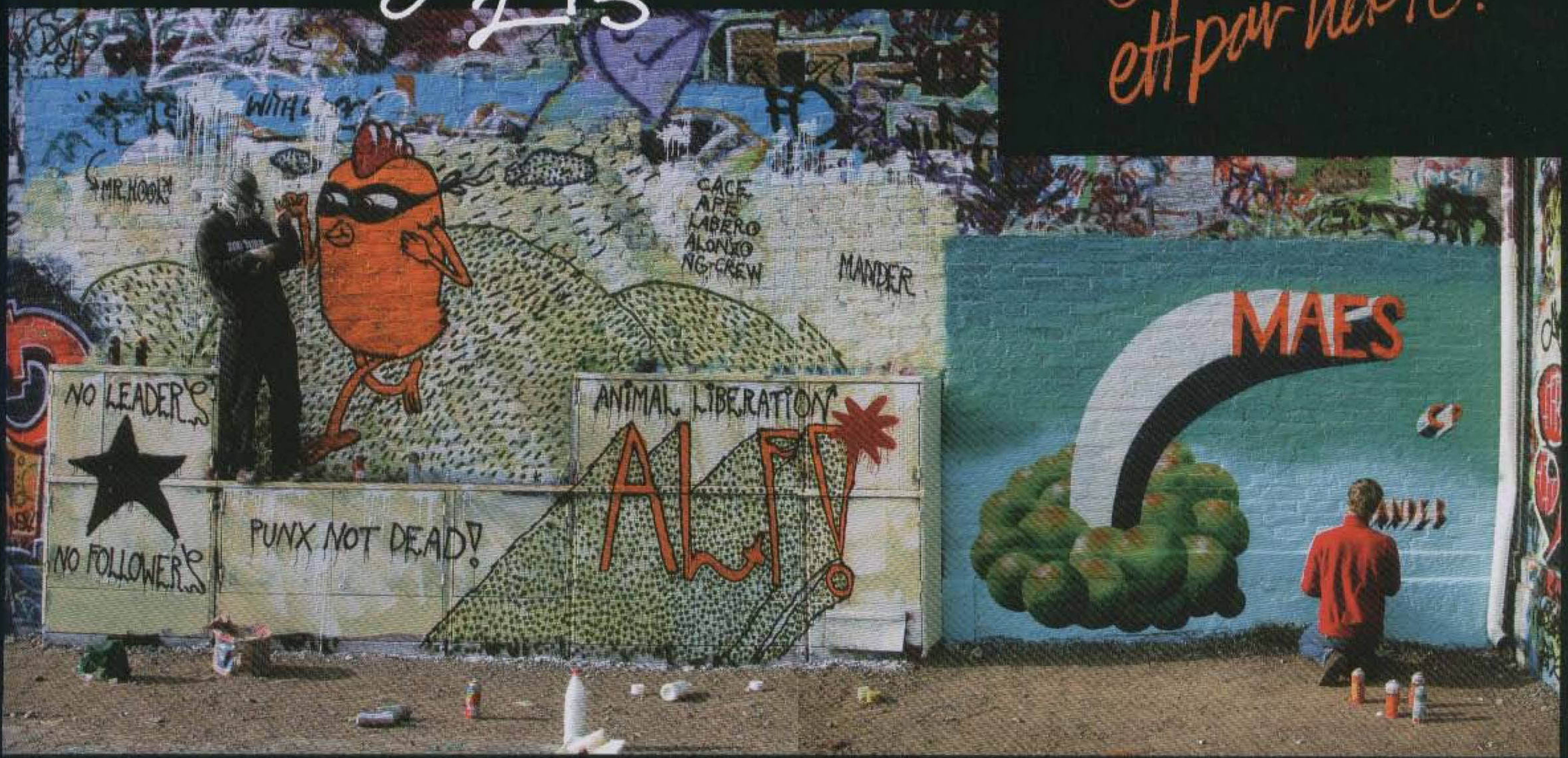
NO LEADERS
NO FOLLOWERS
PUNX NOT DEAD!
ANIMAL LIBERATION
ALF!
CACE
APE
LABERO
ALONSO
NG-CREW
MANDER
MAES

EXTRA! Rabbit boy, Maes - Rödasten

IGS

IGS

Zoom, Dam

KC

Fire

Aero

Saek

Saek

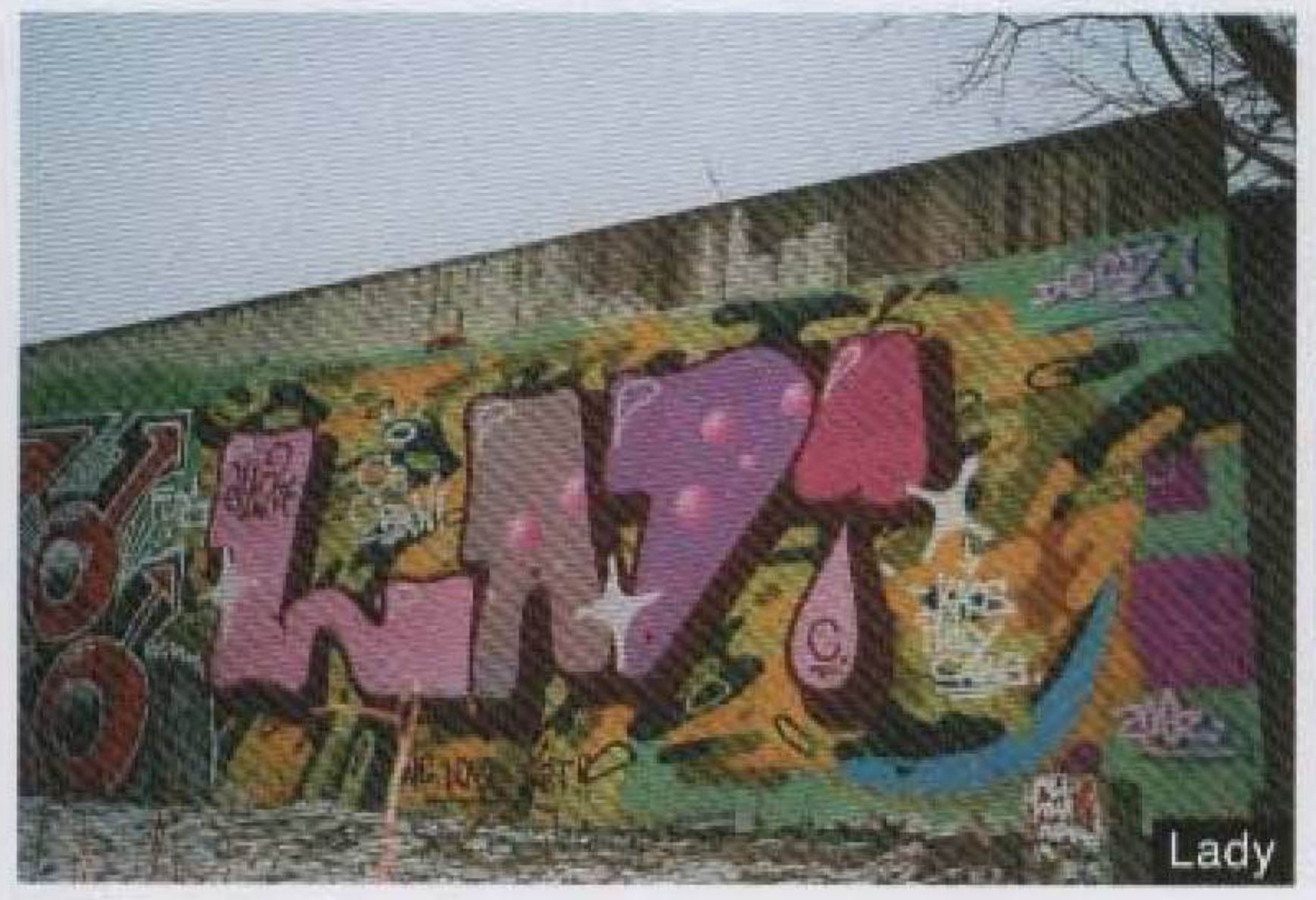

Lady

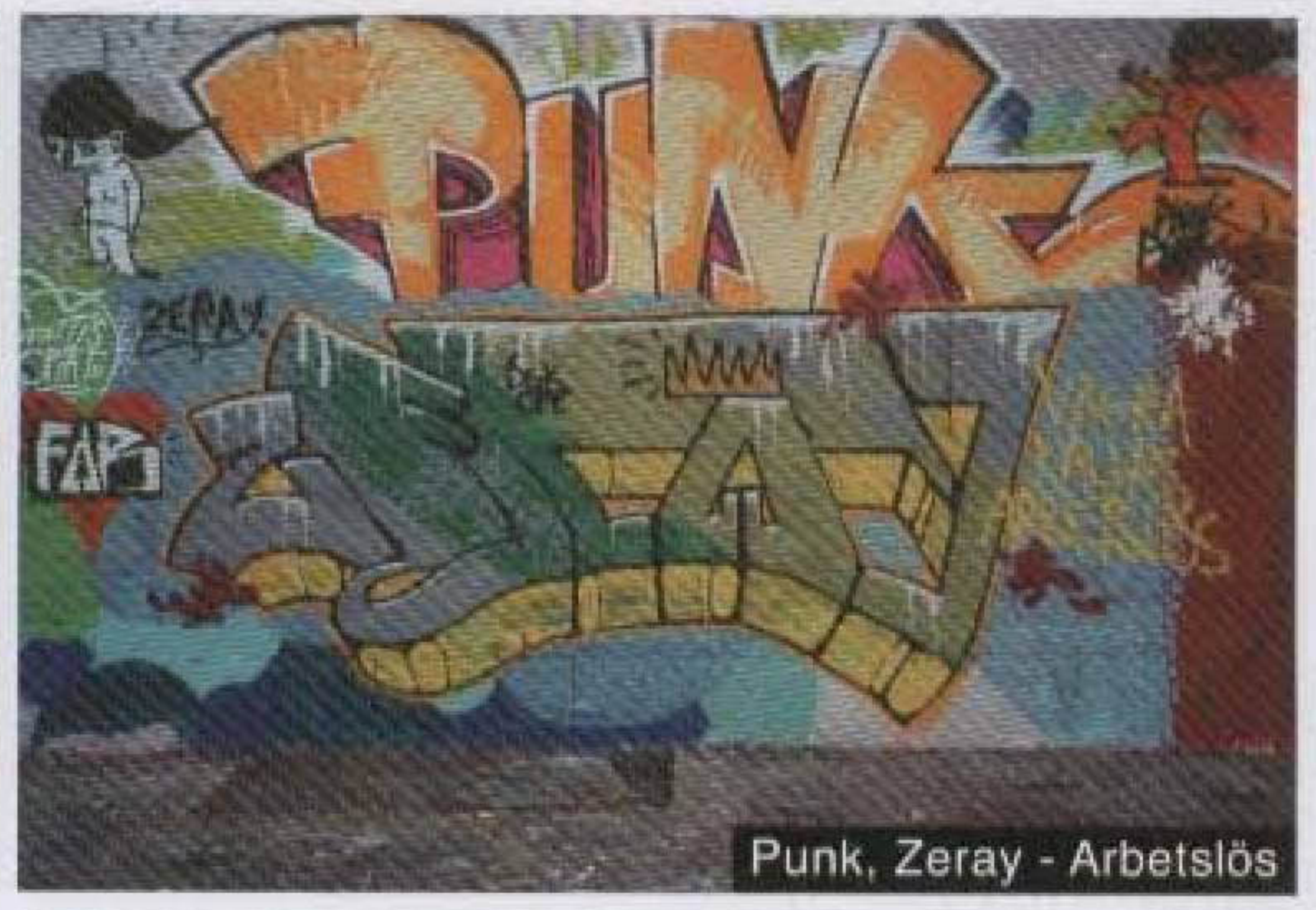

Punk, Zeray - Arbetslös

Fame

Plåster

LUPS

Marvel - Ner

Malmö - Copenhagen

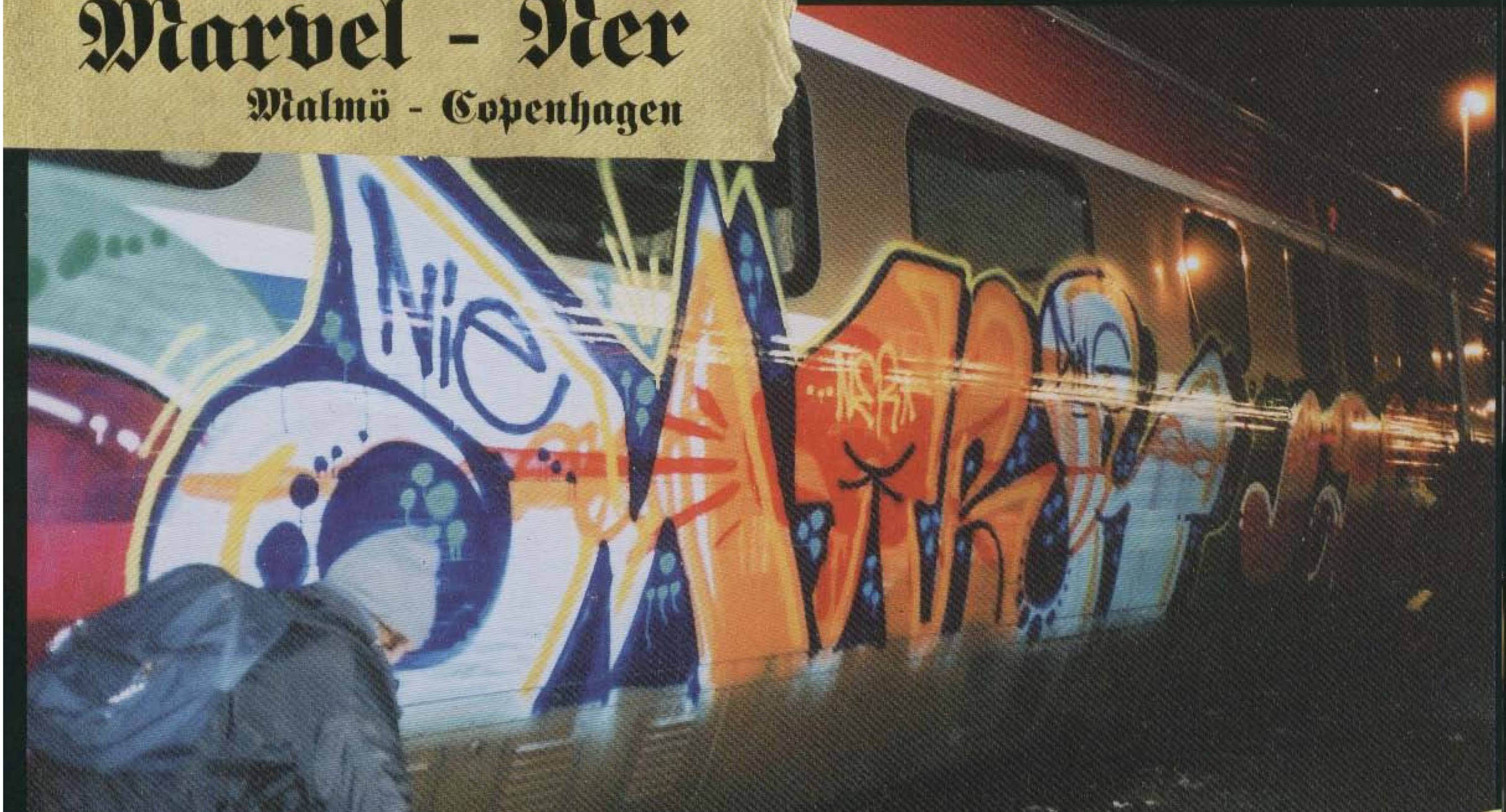
Marr

Copenhagen

Tunnelbanan	2000-talet. Kommande svåra missions.
MOA	Ärkedanskar.
Dansk kunst	Små gallerier överallt.
Christiania	Sommar, sjö och fylla på LOP
Danska	Fetaste språket som finns. Bröligt.
Knark	Dåligt.
Bron	Brotågen. I like it. Sköna
Bates	Fjolla.
Havsfrue	Pilen.

Hello

Hello

MOA, NERR

NER

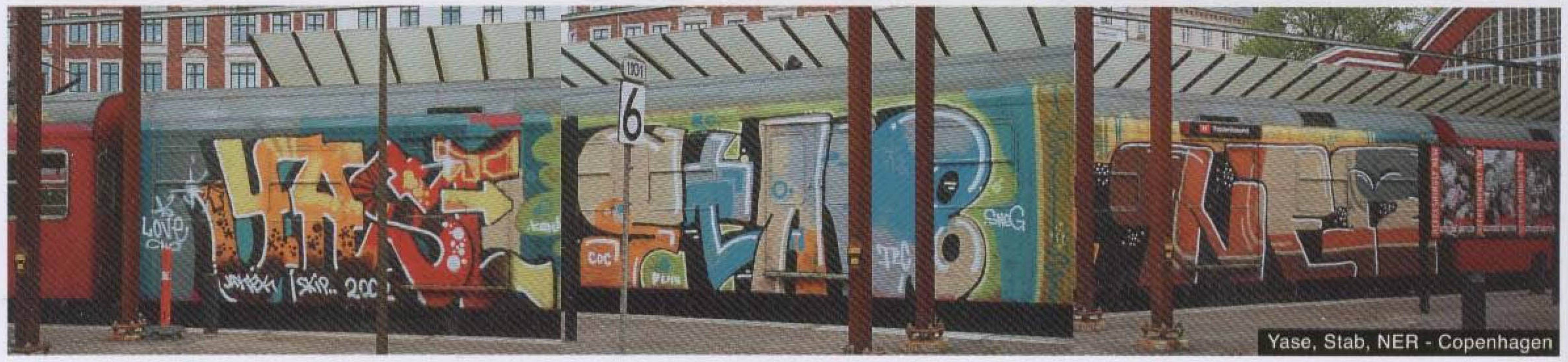
Yase, Stab, NER - Copenhagen

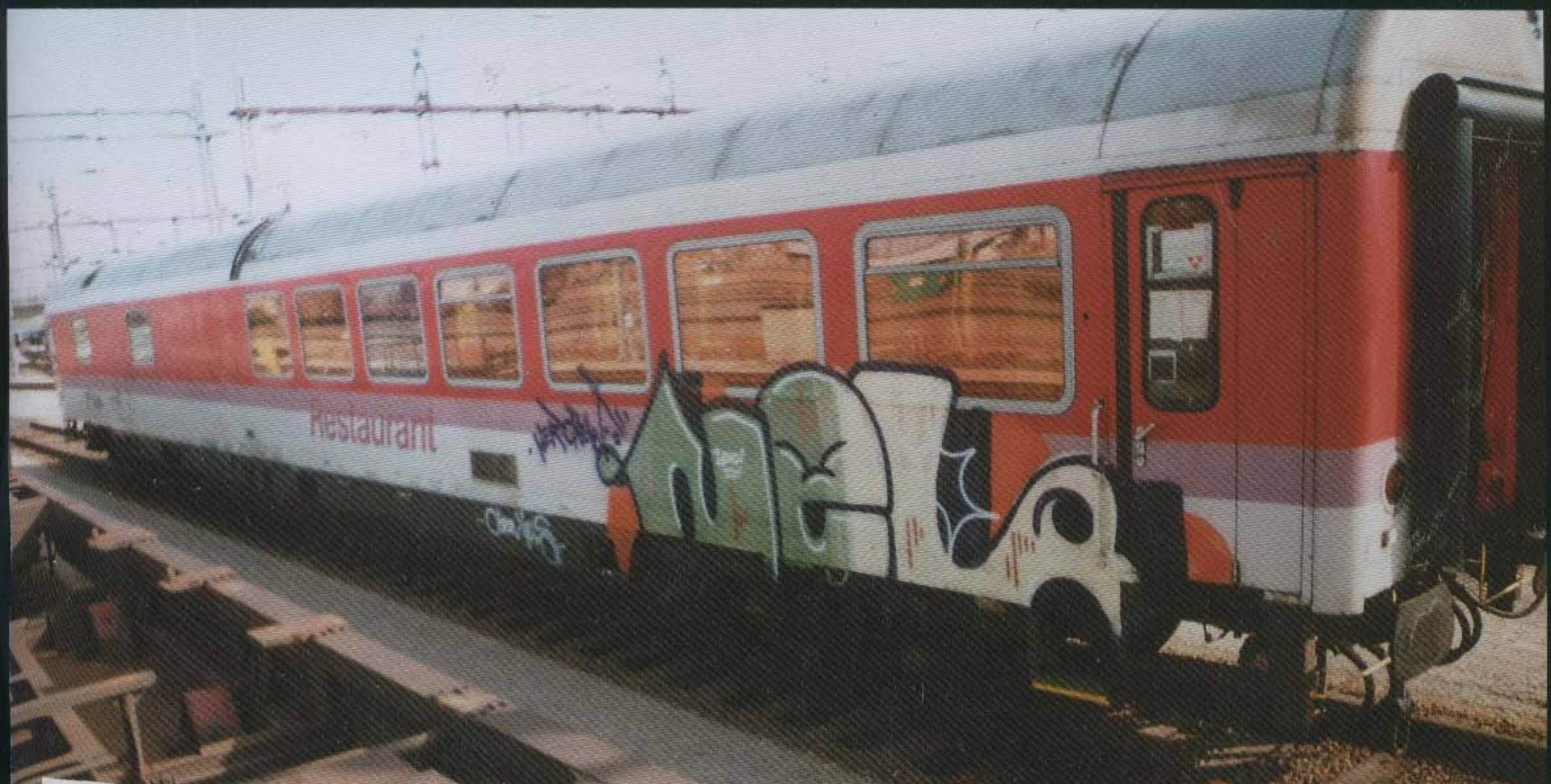
Ner

Malmö

Ateljéen	Öööh..det är ganska djupt, en process, något pågående.
Möllan	Hemnäste.
Snö	Översnöigt.
Hello	Hallå där!
Gäster	Varje sommar kommer otroliga mängder människor hela tiden. "For sure we do that and that!" Interrailspråk.
Gäst	Mat + graffiti.
Plastpistoler	Filmmission
Kläder	Färgfläckar
Fy	Los stockholms grabos
Skånska	Knäcker. Bröligt.
Tavlor	Ja...öööh...vad är det?
Cutta	Deejay grej.

Stab, NER - Copenhagen

NER crew

Marr

NER

Ape - Fame, Wka

Umeå - Stockholm

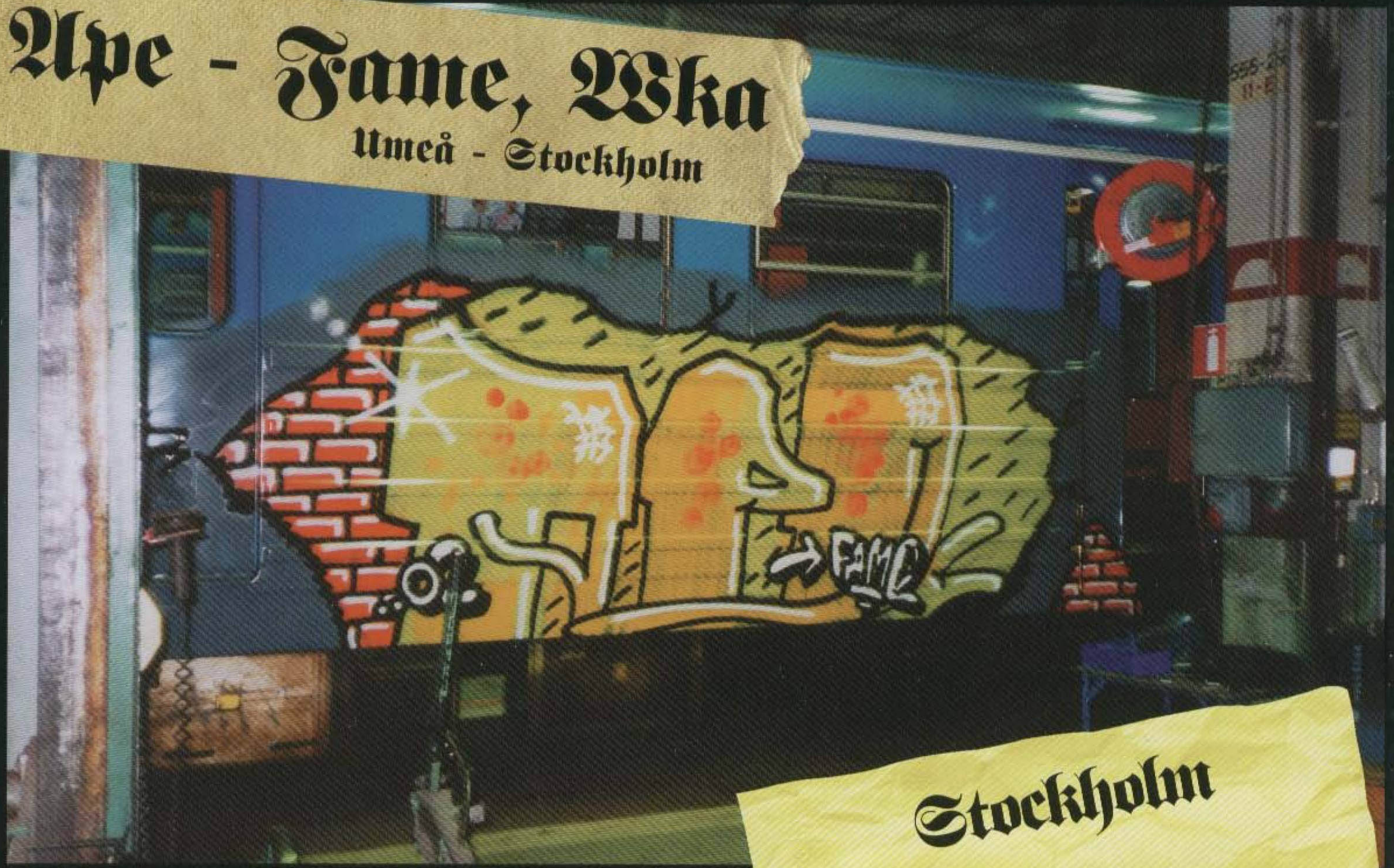

Ape - Stockholm subway 2002

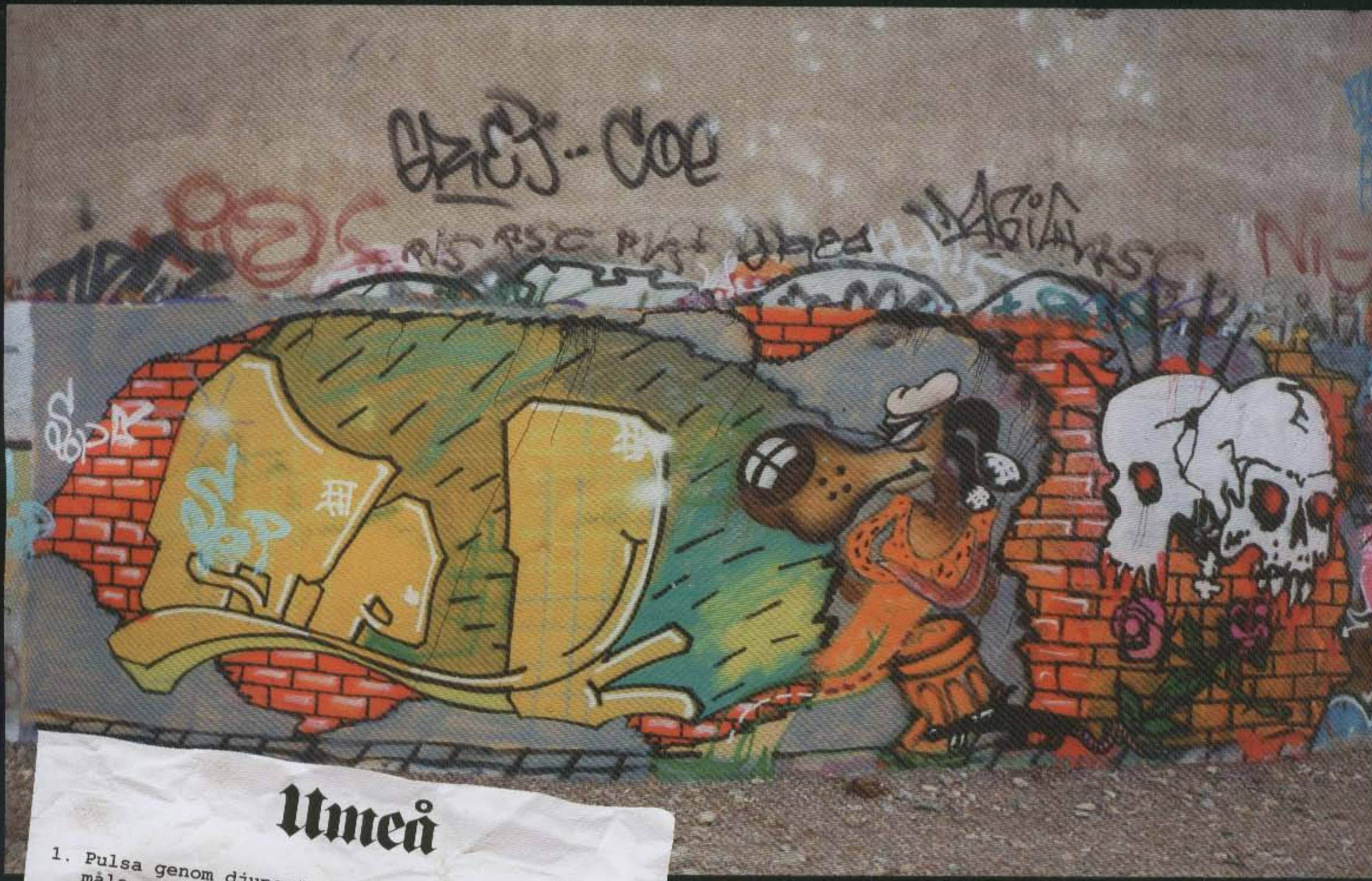

Ape - Ume

Stockholm

1. Åka hit och dit
2. Spekulera om alla möjliga risker
3. Undra vad fan man håller på med
4. Vänta och kolla och vela
5. Kanske lyckas måla
6. Sticka iväg
7. Vänta igen
8. Kanske lyckas fota
9. Se målningen i rull eller på en vägg och känna sig nöjd
10. En väktare sa åt mig att jag var för dålig och för gammal för att måla, det vackra och komiska med graffiti är att vem som helst kan skriva sitt namn precis som man vill utan någon annan egen vinning än att märkas lite, det vill ju alla på något sätt.

Umeå

1. Pulsa genom djupsnö eller rallarros för att måla godståg.
2. Klottra på dom där grå elboxarna.
3. Tjafsa med den där idioten på OK-macken där dom säljer spray.
4. Stå och pilla på en vägg mitt i skogen till sammans med en räv.
5. Måla i centrum i midnattssolen.
6. Köra en laglig vägg i fint väder med polare och en folköl.
7. Försöka få lite spänning genom att måla cykel tunnlar på dagen.
8. Låna en bil och åka 50 mil på en natt för att få måla tåg.
9. Förfrysa fingrarna och måla med snö i strumpona.
10. Kommunens saneringsbil orkade inte mer och brann upp.

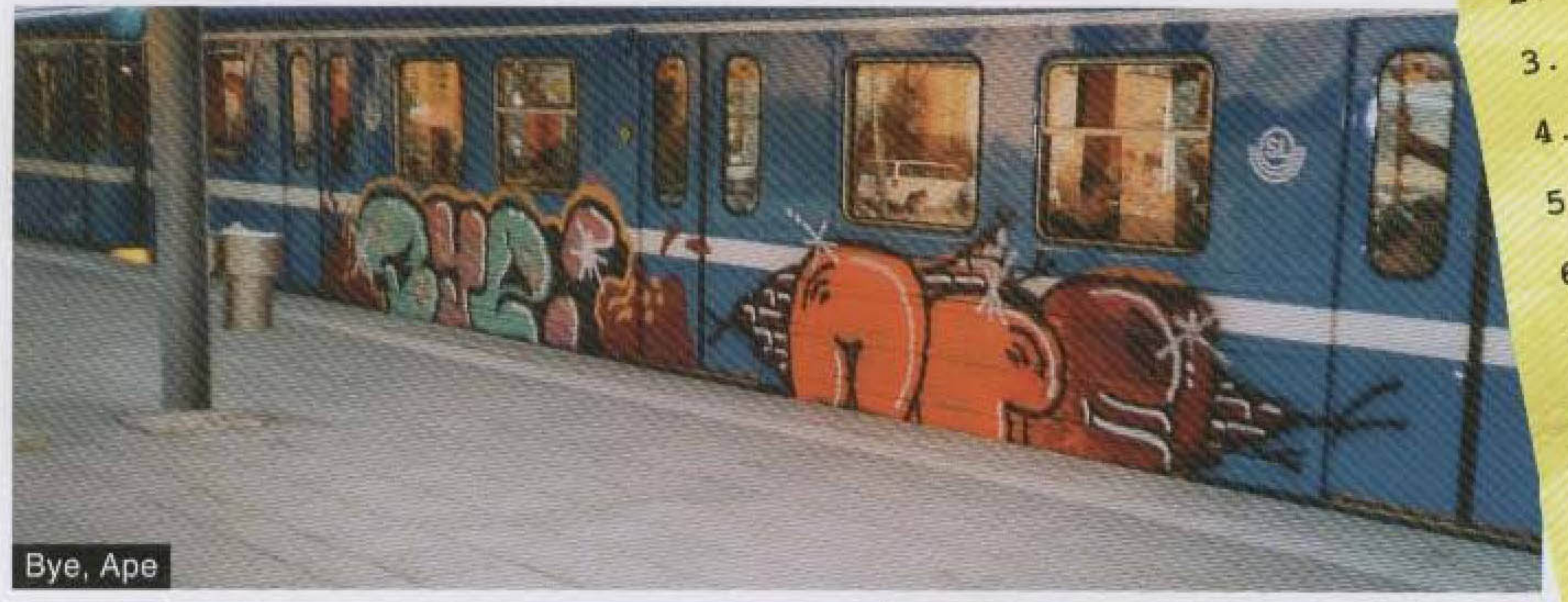

Bye, Ape

Apn

Ape

Ray

Ape, NG

Ray

Ray

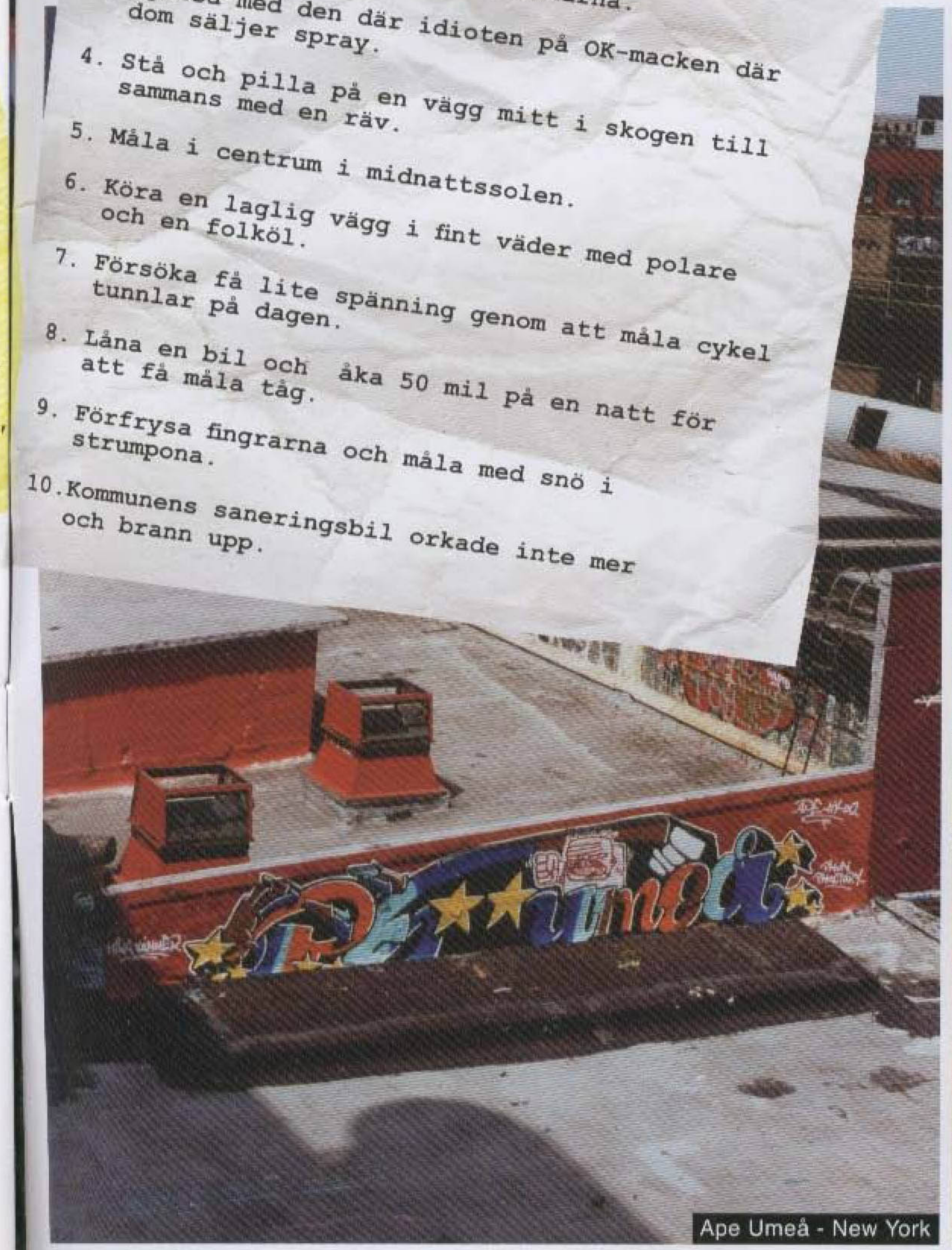

Ape Umeå - New York

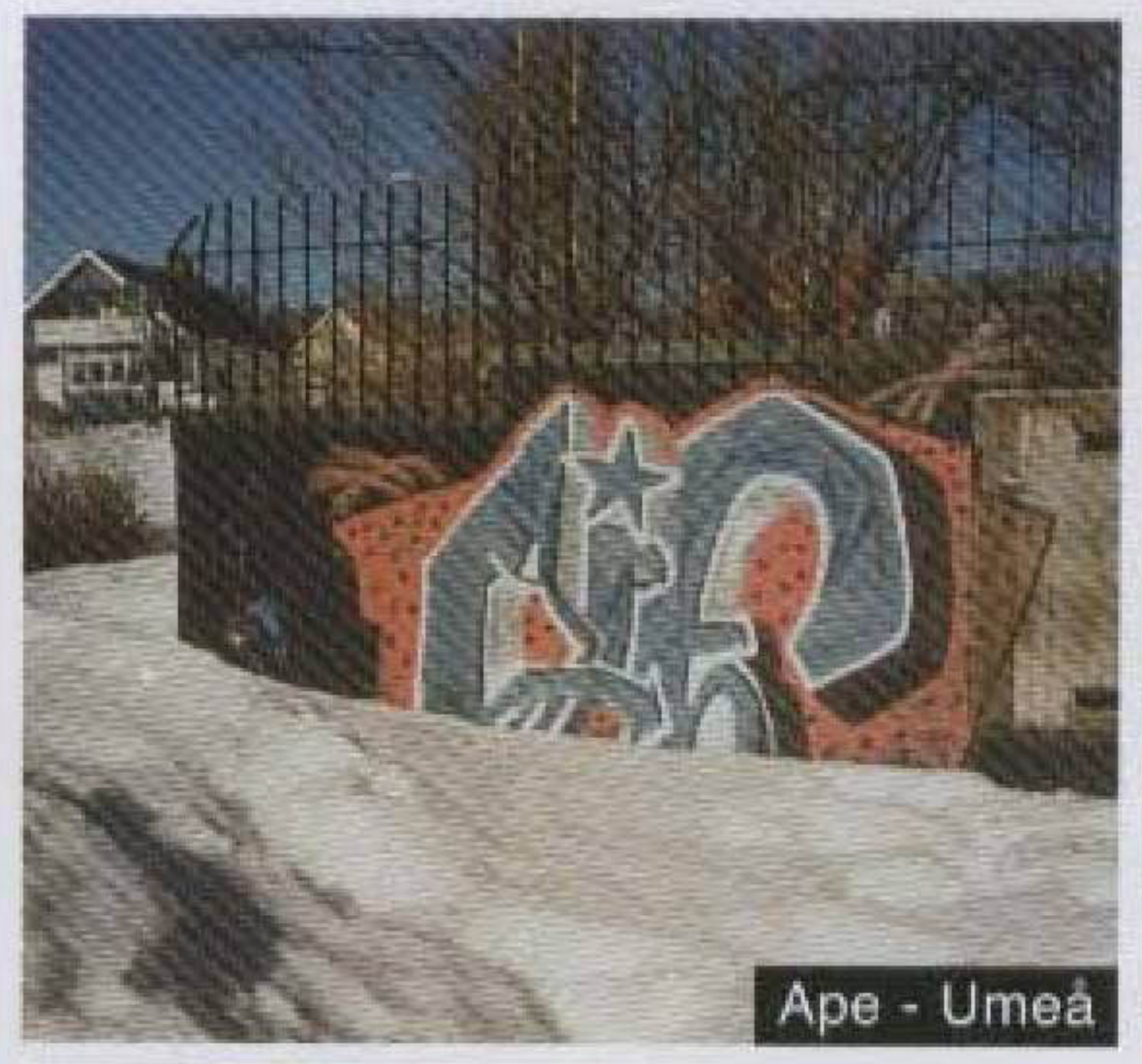

Ape - Umeå

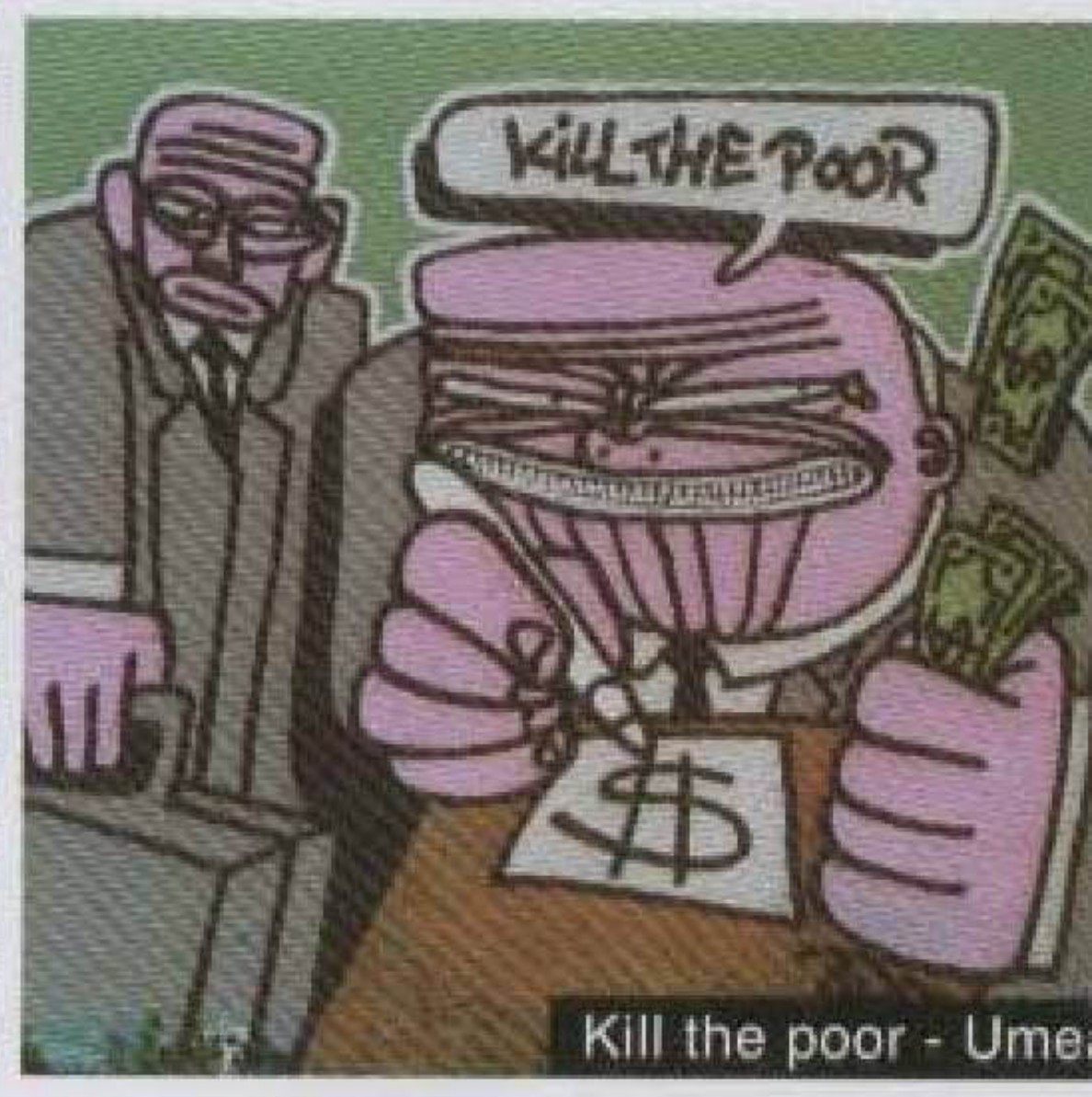

Kill the poor - Ume

Ape - Ume

Apn - Ume

Montana Country

...feel the team spirit!

WWW.MONTANA-CANS.COM

HIGHLIGHTS Östgötagatan 16. 116 25 Stockholm. T-Medborgarplatsen. info@highlights.nu
Distribution: Tel: 08-6436900. Fax: 08-6403001. distribution@highlights.nu

The supreme
Writer Team colors